

Liahóna

**Megérteni a nők és
a papsági hatalom
kapcsolatát, 34**

3 kérdés önmagadhoz
a nehéz időkben, 12

Életed mesterműve, 16

ITT
VAN AZ
EGYHÁZ

Olaszország

Róma

Amikor a 2019. március 10-i héten felszentelésre kerül az Olaszországi Róma templom, világszerte örvendezni fognak az utolsó napi szentek, Olaszországban pedig még annál is jobban. Milyen fontosabb építmény is kerülhetne az „örök városba”, mint az Úr egyik háza?

A templom, amely Olaszországban az első, Róma északkeleti részén helyezkedik el. Egy olyan kertekkel övezett vallási és kulturális központ része, amelyben található többcélú gyülekezeti ház (kulturteremmel és konferenciái létesítményekkel), látogatóközpont, családtörténeti központ és látogatói szállás.

A misszionáriusi erőfeszítések 1850-ben kezdődtek Olaszországban, de a fejlődésnek gátat vetett az egyházellenes tevékenység és a szigorú törvényi követelmények. Az egyház végül 1964-től folytathatta a misszionáriusi erőfeszítéseit. 1993-ban az egyházat hivatalosan is bejegyezték Olaszországban. 2012-ben az egyház bekerült az állammal partneri szerződést kötött felekezetek közé, ami nagyobb mozgásteret biztosít arra, hogy egyházként és társadalmi szervezetként is még több jót tegyen.

- Napjainkban a mintegy 27 000 olaszországi utolsó napi szent 101 egységben gyűlésezik.
- Thomas S. Monson elnök (1927–2018) elnökölt az Olaszországi Róma templom 2010-es kapavágási ünnepségén, melyen részt vett Róma alpolgármestere is.
- Olaszországban két misszió található: az Olaszország Milánó Misszió és az Olaszország Róma Misszió.

Isten leányainak és az
Ő papsági hatalmának
összekapcsolása
Barbara Morgan Gardner

34

A ti kalandozásotok
a halandóságban
Dieter F. Uchtdorf elder

16

Sokat kell még tanulnom a papságról

Emlékszem, hogy fiatal nőként és később misszionáriusként is azon tűnődtem, hogy nőként vajon vonatkoznak-e rám bizonyos szentírások, különösen azok, amelyek a misszionáriusi munkáról és a papságról szólnak. Amióta különböző egyházi elhívásokban és hitoktatóként is szolgálok, mások is feltettek nekem hasonló kérdéseket arról, hogy hogyan is vonatkozik rájuk a papság.

Amint azt a 34. oldalon található cikkemben is megírtam, az egyházi vezetők már több éve arra kéri az egyháztagokat, hogy értsék meg jobban a papságot. Russell M. Nelson elnök annak az aggodalmának adott hangot, mely szerint „túl sok fivérünk és nővérünk nem érti teljes mértékben a papsági hatalom és felhatalmazás fogalmát”¹.

Az igazság az, hogy a sugalmazáshoz is kellene ismeretek. Miközben a papságot tanulmányoztam, és egyetemi hallgatókat tanítottam a témáról, nemcsak arra ébredtem rá, hogy milyen keveset tudok, de az elmém és a szívem is megnyílt a papsággal kapcsolatos örökkévaló igazságok előtt.

Remélem, hogy amint ti is többet tanultok a papságról ebből a lapszámból, meg fogjátok érteni, hogy Mennyei Szüleink meg szeretnének áldani minket a papsággal, és hogy az utolsó napi próféták könyörögve kérnek minket e kiváltságok kihasználására – leginkább talán azon kiváltságok esetében, amelyeket az érdemes férfiak és nők a templomban kaphatnak.

Őszinte tisztelettel:

Barbara Morgan Gardner

JEGYZETEK

1. Vö. Russell M. Nelson: Az Isten hatalmával és felhatalmazásával végzett szolgálattétel. *Liahóna*, 2018. máj. 69.

Bizonyosságot tenni?
Természetesen!

8

Megtanulni új módon tanulni
A Vasárnapi Iskola Általános
Elnöksége

26

- 5 A papsági felhatalmazás forrása**
Így van ma a papság az egyházban.
- 6 A hit képmásai:** Jason és Jackie Wong – Kína, Hongkong
Isten iszonyúan fontos a kapcsolatunkban. Nélküle talán szakítottunk volna!
- 8 Szolgálattételi tantételek:** Bizonyágot tenni? Természetesen!
A bizonyágod egyszerű, mindennapi módokon történő megosztása sokat számíthat.
- 12 A békeesség és hatalom forrásai**
Írta: Carlos A. Godoy elder
Amikor az erő minden egyéb forrása kudarcot vall, akkor is támaszkodhatunk Krisztusra.
- 16 A ti kalandozásotok a halandóságban**
Írta: Dieter F. Uchtdorf elder
Lehet, hogy ebben a pillanatban még nem kapcsolódnak össze a pontocskák az életedben, de ha bízol az Úrban, és megteszel minden tőled telhetőt, akkor egy nap látni fogod a pontokat összekötő vonalakat is.
- 26 Jöjj, kövess engem!:** Megtanulni új módon tanulni
Írta: a Vasárnapi Iskola Általános Elnöksége
Ez az öt alapelv irányt mutathat nekünk az evangélium jobb tanulásához és tanításához.
- 30 Utolsó napi szentek történetei**
Székek kirakása és összeszedése; himnusz dúdolása a munkahelyen; a családom elvesztése a sötétben; egyfolytában dudált és villogott.
- 34 Isten leányainak és az Ő papsági hatalmának összekapcsolása**
Írta: Barbara Morgan Gardner
A nőknek ugyanazokhoz a papsági áldásokhoz van hozzáférésük, mint a férfiaknak. Elmondjuk, hogyan.

 Rövid olvasmányok

A borítón:
Fénykép:
Matt Reier.

Rovatok

Fiatal felnőtteknek

42

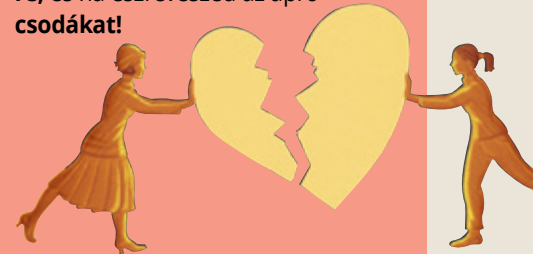
Tudd meg, hogyan várhatod felkészültebben, illetve értheted és tarthatod meg jobban a **templomi szövetségéidet**.

Fiataloknak

50

Fedezd fel, hogyan áldhatja meg az életedet, ha kutatod a **családtörténeted**, ha **keresed a válaszokat a kérdésekre**, és ha észreveszed az apró **csodákat!**

Gyermekeknek

Tudd meg, hogyan lehetsz **hasonlóbb Jézushoz**, amikor imádkozol és szeretsz másokat!

BŐVEBBEN

Az Evangéliumi könyvtár alkalmazásban, valamint a liahona.lds.org oldalon a következőkre van lehetőség:

- Megtalálod a legfrissebb lapszámot.
- Megtekinthetsz csak digitálisan elérhető tartalmat.
- Visszakereshetsz korábbi lapszámokat.
- Beküldheted a történeteidet és írhat szíves visszajelzést.
- Előfizethetsz magadnak vagy ajándékként másnak.
- Digitális eszközök segítségével jobbá teheted a tanulmányozásodat.
- Megoszthatod a kedvenc cikkeidet és rövidfilmjeidet.
- Cikkeket tölthetsz le és nyomtathatsz ki.
- Meghallgathatod a kedvenc cikkeidet.

LÉPJ KAPCSOLATBA VELÜNK

A kérdéseidet vagy visszajelzésedet küldd el ímélnél a liahona@ldschurch.org címre.

Küldj be hitet tápláló történeteket a liahona.lds.org oldalon vagy a következő levelezési címre:

Liahona, floor 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

KIEMELT,
CSAK DIGITÁLISAN
ELÉRHETŐ CIKKEK

Ólomműveg a római látogatóközpontban

Írta: Heather White Claridge és Chakell Wardleigh

A fő művész, aki segített az Olaszországi Róma templom látogatóközpontjában található ólomműveg kép megalkotásában, elmagyarázza, miben áll e remekmű jelentősége és szimbolizmusa.

Öt ok arra, hogy az egyedülállók
templomi pecsételéseken
vegyenek részt

Írta: Alex Hugie

A pecsételő szertartásban való részvétel lélekemelő élmény minden felruházott egyháztag számára, beleértve az egyedülállókat is.

Elég jó a templomhoz?

Írta: Zariah Inniss

Egy barbadosi fiatal felnőtt rájön, hogy nem kell tökéletesnek lennie ahhoz, hogy érdemes legyen a templomba való belépésre.

2019. MÁRCIUS XXVII. ÉVFOLYAM 3.
SZÁM

LIAHÓNA 18603 135

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza nemzetközi folyóirata

Az Első Elnökség: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

A Tizenkét Apostol Vőráma: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Főszerkesztő: Randy D. Funk

Tanácsadók: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Erick W. Kopschke, Lynn G. Robbins

Ügyvezető igazgató: Richard I. Heaton

Egyházi folyóiratok igazgatója: Allan R. Loyborg

Gazdasági vezető: Garff Cannon

Vezető szerkesztő: Adam C. Olson

Vezetőszerkesztő-helyettes: Ryan Carr

Kiadásért felelős asszisztens: Francisca Olson

Alkotói és szerkesztői csoport: Marlyssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Művészeti ügyvezető igazgató: J. Scott Knudsen

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Arculat: Jeannette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Szellemi tulajdonjogi koordinátor: Collette Nebeker Aune

Gyártási vezető: Jane Ann Peters

Gyártási csoport: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrison M. Smith

Nyomdai előkészítő: Joshua Dennis, Ammon Harris

Nyomtatási igazgató: Steven T. Lewis

Terjesztési igazgató: Troy R. Barker

Fordítás: Meccsri Olivér

Terjesztés: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési tudnivalók: Előfizetés vagy címváltozás bejelentése az Ügyfélszolgálaton keresztül lehetséges. Ingyenes telefonszám (USA és Kanada): 00800 2950 2950

Telefonszám: +49 6172 4928 33/34
Ímé: orderseu@ldschurch.org
Online Store internetes áruház: store.lds.org
Az előfizetés éves díja: 4,60 euró

Kéziratok és kérdések a liahona.lds.org oldalon küldhetők be, vagy postai úton a következő címre: Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; vagy ímélnél: liahona@ldschurch.org.

A *Liahóna* (a kifejezés a Mormon könyvben

szerepel és „iránytűt” vagy „iránymutatót” jelent) a következő nyelveken jelenik meg: albán, angol, biszlama, bolgár, cseh, dán, észt, fidzsi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi, japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar, malgas, marshall-szigeteki, mongol, német, norvég, olasz, orosz, örmény, portugál, román, spanyol, svéd, szamoai, szebuano, szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongai, ukrán, urdu és vietnami. (A megjelenés gyakorisága országoként változik.)

© Intellectual Reserve, Inc., 2019. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Szerzői jogok: Természetes személyek másolatot készíthetnek a *Liahónában* megjelent anyagokról személyes, nem kereskedelmi használatra (beleértve az egyházi elhívásokhoz való felhasználást is), kivéve, ahol ez másként van feltüntetve. Ez a jogosultság bármikor visszavonható. Nem lehet azonban másolatokat készíteni azokról a képekről, amelyek forrásmegjelölésénél ez fel lett tüntetve! Szerzői jogi kérdések az alábbi címekre küldhetők: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13,

Salt Lake City, UT 84150, USA; ímélnél: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

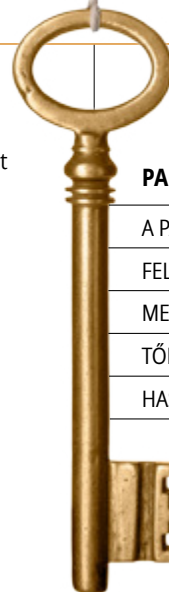
For Readers in the United States and Canada: March 2019 Vol. 27 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Hungarian (ISSN 1085-3847) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per order; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

A PAPSÁGI FELHATALMAZÁS FORRÁSA

Apapság Isten hatalma és felhatalmazása, melyet azért ad nekünk, hogy segítsünk szabadító munkájának elvégzésében (lásd 2. kézikönyv: *Az egyház igazgatása* [2010], 8. o.). Az Úr minden kiválasztott szolgának megadta az Ő papságát Ádám napjaitól fogva. Mivel a papságot kézzel átadják arra érdemes férfiak, és ezekről a szertartásokról feljegyzést vezetnek, napjaink papságviselői vissza tudják vezetni a papsági felhatalmazási vonalukat Joseph Smithig, aki Jézus Krisztus apostolaitól kapta a melkisédeki papságot.

PAPSÁGI KULCSOK

A PAPSÁGI KULCSOK AZT A FELHATALMAZÁST JELENTIK, MELYET ISTEN A PAPSÁGI VEZETŐKNEK ADOTT AZ Ő PAPSÁGA HASZNÁLATÁNAK IRÁNYÍTÁSÁRA

a földön, beleértve ebbe azt is, ahogy a papság továbbadásra kerül az egyik

papságviselőtől a másiknak. Például csak a püspök – az egyházközsége papsági kulcsainak viselője – engedélyezheti, hogy az egyházközségében lévő bármely férfi vagy fiatal férfi megkapja az ároni papságot. 1836 áprilisában Joseph Smith próféta fontos papsági kulcsokat kapott a Kirtland templomban Mózesztől, Éliástól és Illéstől (lásd Tan és szövetségek 110). ■

1. Péter, Jakab és János

Halandó szolgálattétele idején Jézus Krisztus megadta az apostolainak – köztük Péternek, Jakabnak és Jánosnak – az Ő papsági felhatalmazását (lásd Máté 10).

2. Joseph Smith és Oliver Cowdery

1829. május 15-én Keresztelő János megjelent Joseph Smithnek és Oliver Cowderynek, és rájuk ruházta az ároni papságot. Néhány héttel később Péter, Jakab és János – az ősi apostolok – Joseph Smithre és Oliver Cowderyre ruházták a melkisédeki papságot (lásd Tan és szövetségek 27:12; 128:20; *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 81, 101).

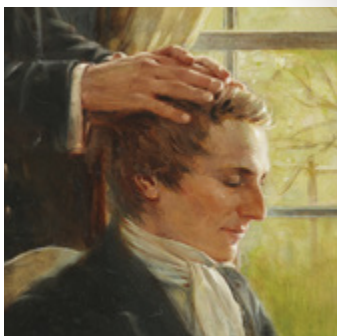
3. Utolsó napi apostolok és vezetők

Joseph Smith próféta más érdemes férfiakra is továbbruházta a papságot, akik a Próféta irányítása alatt újabb férfiakra ruházták azt, és így tovább, egészen napjainkig.

PAPSÁGI FELHATALMAZÁSI VONAL

Ha szeretné megkapni a papsági felhatalmazási vonaladat, küldj ímélt a lineofauthority@ldschurch.org címre, a tárgysorba a PLA rövidítést írva (angolul, portugálul és spanyolul érhető el).

A papsággal kapcsolatos további részletekért lásd „Isten leányainak és az Ő papsági hatalmának összekapcsolása” (34. oldal).

A HIT KÉPMÁSAI:

Jason és Jackie Wong

Kína, Hongkong

Bár a nemi szerepekről alkotott felfogások társadalmanként nagyon eltérőek lehetnek, ám azok a kihívások, amelyekkel az új házások szembesülnek az egységessé válás útján, egyetemesnek tűnnek. Jason és Jackie fontos tanulságokat szűrt le abból, ahogy közösen dolgoztak ezért.

LESLIE NILSSON, FÉNYKÉPÉSZ

Jason:

Én abban a hitben nőttem fel, hogy a lányok végeznek minden házimunkát. Hamar rájöttem, hogy ez így nem életszerű. Jackie nagyon elfoglalt volt, és a munkájában is nagy nyomás nehezedett rá. Igaz, én is nagy nyomás alatt vagyok, de rájöttem, hogy többet kell segítenem.

Jackie:

Friss házasnak lenni változással járt. Őszintén szólva, Isten rendkívül fontos a kapcsolatunkban. Isten nélkül talán szakítottunk volna!

Jason:

Rájöttünk, hogy több időt kell együtt töltenünk. Így aztán most közösen végezzük a házimunkát. Így könnyebben megcsináljuk, ráadásul együtt is lehetünk.

Jackie:

Igyekszünk este is időt szánni arra, hogy megbeszéljük a napunkat; utána imádkozunk, és elalvás előtt a szentíráásokat olvassuk. Az evangéliumi élet megáldotta a házasságunkat.

BŐVEBBEN

Russell M. Nelson elnök bizonyosságot tesz a celesztális házasság áldásairól: lds.org/go/031906.

A házasságod és a családod megerősítéséhez további forrásanyagokat találsz az lds.org/go/031907 oldalon.

További „Hit képmásai” történeteket találsz a Médiakönyvtárban az lds.org/go/18 oldalon.

Szolgálattételi tantételek

BIZONYSÁGOT TENNI? **TERMÉSZETESEN!**

A SZOLGÁLTATÉTEL BIZONYSÁGTÉTEL.

A SZOLGÁLTATÉTEL RUGALMASSÁGA NÖVELHETI AZON ALKALMAK
SZÁMÁT, AMIKOR KÖTÖTT VAGY KÖTETLEN KERETEK
KÖZT MEGOSZTHATJUK A BIZONYSÁGUNKAT.

Szövetségi fogadalmat tettünk arra, hogy „Isten tanújaként áll[unk] mindig és mindenben, és minden helyen” (Móziás 18:9). A bizonyoságtételeink is részét képezik annak, hogy tanúként állunk; erőteljes módját jelentik továbbá annak, hogy meghívjuk a Szentlelket, hogy megérintse valakinek a szívét és megváltoztassa az életét.

„[A] bizonyosság – a valódi bizonyosság, mely a Lélektől születik, és

amelyet a Szentlélek erősít meg – életeteket változtat meg” – mondta M. Russell Ballard elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnöke.¹

Néhányunkat azonban megrémít vagy legalábbis feszélyez a bizonyosságunk megosztásának gondolata. Talán azért, mert úgy gondolunk a bizonyosságunk megosztására, mint amit a böjti és bizonyoságtételi gyűlésen vagy egy lecke tanításakor

teszünk. Az ilyen kötött keretek közt gyakran használunk olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek egy hétköznapi beszélgetés során furcsának hathatnak.

A bizonyosságunk megosztása rendszeresebb áldássá válhat a saját életünkben és mások életében, ha megértjük, hogy milyen egyszerű a mindennapokban is megosztani azt, amiben hiszünk. Indulásnak íme néhány hasznos ötlet.

Ne bonyolítsd túl!

Nem szükségszerű, hogy egy bizonyosság a „szeretném megosztani a bizonyoságomat” szavakkal kezdődjön, és feltétlenül azzal érjen véget, hogy „Jézus Krisztus nevében, ámen”. A bizonyosság olyasvalaminek a kifejezésre juttatása, aminek az igaz voltáról meg vagyunk győződve. Ha tehát odamész a szomszédodhoz az utcán, hogy beszéljess vele egy őt foglalkoztató gondról, és azt mondd neki, hogy „tudom, hogy Isten megválaszolja az imákat”, annak éppen olyan erőteljes hatása lehet, mint egy szószékről megosztott bizonyoságnak az egyházban. Az erő nem a cirkalmas nyelvezetben rejlik: a Szentlélektől jön, aki megerősíti az igazságot (lásd Tan és szövetségek 100:7–8).

Igazodj a beszélgetés természetes menetéhez!

Ha hajlandóak vagyunk bizonyoságot tenni, a lehetőség mindenütt ott van körülöttünk, hogy beleszójuk azt a mindennapi beszélgetésekbe. Például:

- Valaki megkérdezi, hogy milyen volt a hétvégéd. „Klassz volt – feleled. – Az istentisztelettől pont azt kaptam, amire szükségem volt.”
- Valaki az együttérzéséről biztosít, amikor megtudja, hogy valamilyen komoly nehézség adódott az életedben: „Annyira sajnálom.” Mire te: „Köszí, jólesik az együttérzésed. Tudom, hogy Isten segíteni fog, hogy túljussak ezen. Máskor is támaszkodhattam rá.”
- Valaki azt mondja, hogy „most már tényleg vége lehetne ennek a szörnyű időnek!” vagy „mennyit késik már ez a busz!” vagy „durva ez a forgalom!”. Amire te mondhatod például azt, hogy „biztos vagyok benne, hogy Isten segítségével minden jól alakul majd”.

A Szabadító példája

Samárián keresztülhaladva a megfáradt Szabadító megállt pihenni egy kút mellett, ahol találkozott egy asszonnyal, és beszélgetést kezdeményezett vele azzal kapcsolatban, hogy az asszony vizet húzott a kútból. Az asszonynak ezt a mindennapos tevékenységét felhasználva Jézus megragadta az alkalmat, hogy bizonyoságot tegyen az élő vízről és az örök életéről, amely elérhető azok számára, akik hisznek Őbenne (lásd János 4:13–15, 25–26).

Légy felkészült!

Néhányan megrémülünk, ha hirtelen meg kell osztani a bizonyosságunkat. Megvan a módja annak, hogy előre tervezzünk, és „mindig készek legy[ün]k megfelelni mindenkinek, a ki számot kér től[ün]k a benn[ün]k levő reménységről” (1 Péter 3:15).

Először is, felkészültnek lenni jelentheti azt, hogy megvizsgáljuk, hogyan élünk. Vajon meg szoktuk-e hívni a Szentlelket az életünkbe, és meg szoktuk-e mindennap erősíteni a saját bizonyosságunkat azáltal, hogy igaz életet élünk? Vajon adunk-e lehetőséget a Léleknek imádkozás és szentírás-tanulmányozás által arra, hogy szóljon hozzánk és megadja nekünk azokat a szavakat, amelyekre szükségünk van? Amint azt az Úr Hyrum Smithnek tanácsolta: „Ne szavam hirdetésére törekedj, hanem először törekedj szavam elnyerésére, és akkor majd megoldódik a nyelved” (Tan és szövetségek 11:21).

Másodszor, felkészültnek lenni jelentheti azt, hogy előre tekintünk, és fontolóra vesszük, milyen alkalmak adódhatnak aznap vagy azon a héten a bizonyosságunk megosztására. Azzal készülhetünk ezekre az alkalmakra, ha átgondoljuk, miképpen kínálhatunk lehetőséget arra, hogy elmondjuk, amiben hiszünk.

Oszd meg az élményeidet!

Gyakran beszélgetünk egymással a nehézségeinkről. Amikor valaki elmeséli neked, hogy mivel kell szembenéznie, akkor esetleg megoszthatod vele egy olyan élményedet, amikor Isten segített neked a próbatételeidben, és bizonyosságot

tehetsz, miszerint tudod, hogy Isten neki is segíthet. Az Úr azt mondta, hogy megerősít minket a megpróbáltatásainkban, „hogy ezentúl tanúként állhassatok nekem, és hogy biztosan tudhassátok, hogy én, az Úristen meglátogatom népemet a megpróbáltatásaikban” (Móziás 24:14). Az Ő tanúként állhatunk, amikor tanúságot teszünk arról, hogy miként segített nekünk a próbatételeink során.

Összpontosíts továbbra is a Szabadítóra és az Ő tanára!

Ballard elnök így tanított erről: „Bár az egyház tagjaként sok dologról lehet bizonyosságunk, vannak alapvető igazságok, melyeket állandóan tanítanunk kell egymásnak, és meg kell osztanunk...” A következőket hozta fel példának:

„Isten a mi Atyánk, és Jézus a Krisztus...; a szabadítás tervének középpontjában a Szabadító engesztelése áll; ...Joseph Smith visszaállította Jézus Krisztus örökkévaló evangéliumának teljességét; [és] a Mormon könyve bizonyíték arra, hogy a bizonyosságunk igaz”. Amikor hangot adunk ezeknek a szívből jövő igazságoknak, azzal meghívjuk tanúságot tenni a Lelket arról, hogy amit mondtunk, az igaz. Ballard elnök kihangsúlyozta, hogy „a Lélek nem tartható vissza, amikor Krisztusról szóló tiszta bizonyosság hangzik el”.²

Az egyszerű bizonyosság életeket változtathat meg

Russell M. Nelson elnök mesélt egy ápolónőről, aki egy nehéz sebészi beavatkozás után feltett neki – akkor még mint Nelson doktornak – egy kérdést. „Ön miért ennyire más, mint a többi sebész?” Ismert ugyanis olyan sebészeket, akik az ilyen beavatkozások végzése során a nagy nyomás alatt indulatosak és közönségesek tudtak lenni.

Nelson doktor sokféle választ adhatott volna, de csak ennyit mondott: „Azért, mert tudom, hogy a Mormon könyve igaz.”

Ez a válasz a Mormon könyve tanulmányozására készítette a nővért és a férjét. Ezt az ápolónőt később Nelson elnök keresztelte meg. Évtizedekkel később, amikor Nelson elnök már újonnan elrendelt apostolként egy Tennessee állambeli cövekkonferencián elnökölt, váratlanul ismét összetalálkozott ugyanezzel a nővérrrel, aki elmesélte, hogy a megtérése, melyet az az egyszerű bizonyosság, valamint a Mormon könyve hatása váltott ki, további 80 ember megtérésében játszott szerepet.³

Felkérés a cselekvésre

Ne félj megosztani a bizonyosságodat! Megáldhatja azokat, akiknek szolgálattételt nyújtasz. Hogyan fogod felhasználni ezeket az ötleteket vagy a sajátjaidat arra, hogy megoszd ma a bizonyosságodat? ■

JEGYZETEK

1. Vö. M. Russell Ballard: Tiszta bizonyosság. *Liahóna*, 2004. nov. 40.
2. Vö. M. Russell Ballard: Tiszta bizonyosság. 41.
3. In Jason Swensen, “Be Ready to Explain Your Testimony Using the Book of Mormon, President Nelson Says,” Church News section of LDS.org, Feb. 6, 2018, news.lds.org.

A „Szolgálattételi tantételek” cikkek célja, hogy segítsenek megtanulnunk, miként törődünk egymással – ezek nem a látogatás során megosztandó üzenetek. Ahogy jobban megismerjük azokat, akiket szolgálunk, a Szentlélek készítése révén majd tudni fogjuk, hogy a törődésünkön és együttérzésünkön túl milyen üzenetre lehet szükségük.

OSZD MEG AZ ÉLMÉNYEIDET!

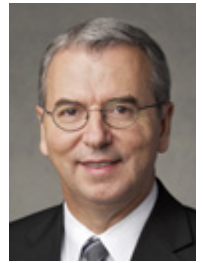
Küldd el nekünk a másoknak végzett szolgálattétellel vagy azzal kapcsolatos élményeidet, amikor neked nyújtott valaki szolgálattételt. Menj a liahona.lds.org oldalra, és kattints a Submit an Article or Feedback feliratra.

Miként élhet
az ember
emberpróbáló
körülmények
között is
békeességben,
vidáman és
erősen?

Írta: Carlos A. Godoy elder
a Hetvenek Elnökségéből

A békesség és hatalom forrásai

Altalános felhatalmazottként az volt az egyik leginkább szívhez szóló élményem, hogy a drága venezuelai szentjeink között szolgálhattam. Az ottani emberek, beleértve az egyháztagokat is, nehéz körülmények között élnek. Ugyanakkor, bár tényleg ez az élő valóság, az országba tett gyakori útjaim során azt is megfigyelhettem, hogy az utolsó napi szentek különböznek a lakosság egészétől.

A Venezuela-élmény

A venezuelai szentek minden tőlük telhetőt megtesznek. Valóban sokan szenvednek és küszködnek, és az egyház tevékenyen támogatja a szükséglet látókat a böjti felajánlási pénzalapok, jólléti programok és önellátási kezdeményezések révén. Viszont a szentek, akik amúgy könnyen találhatnának okot a bánkódásra, az összes emberpróbáló körülmény ellenére is boldog népet alkotnak – békében élnek önmagukkal, gyakran mosolyognak, és az eljövendő jobb napokban reménykednek.

Igaz ez az egyház venezuelai fiataljaira is. A személyes és családi nehézségeik megerősítik őket, és felkészítik őket a jövőre. Igaz ez továbbá a venezuelai misszionáriusainkra is. Erősnek kell lenniük önmaguk, az érdeklődőik és a családjuk miatt is.

És erősek is. Hélamán 2000 ifjú harcosára emlékeztetnek minket. Bár létszámuk csekély, „rendkívül hősiesek... bátorság tekintetében” (lásd Alma 53:20–21). Venezuelában az Úr az édesanyák, édesapák és vezetők erős nemzedékét készíti fel. Amikor csak az ottani szentek körében vagyunk, azon vesszük észre magunkat, hogy eltölt minket az evangéliumba és a jövőbe vetett hit.

Békesség a bajok idején

Miként élhetnek ezek az egyháztagok ilyen emberpróbáló körülmények között is békességben, vidáman és erősen? Meggyőződésem szerint az történik sokukkal, hogy egyre jobban támaszkodnak Istenre, ebből kifolyólag pedig minden erőnek forrásától nyerik erejüket. Felismerik a Mennyei Atyától kapott áldásaikat, Jézus Krisztusra és az Ő engesztelésének hatalmára támaszkodnak, valamint megnyugvást, támogatást és megerősítést nyújtnak számukra a Szentlélek. Ennek eredményeként a terheik könnyebbé válnak, a bánatuk enyhül, és békességre lelnek a megpróbáltatásaik közepette.

A venezuelai egyháztagok a mai időkben tapasztalják meg azt, ami a Mormon könyvében Almával és a népével történt:

„És most lőn, hogy a terhek, melyeket Almára és testvéreire helyeztek, könnyűvé tétettek; igen, az Úr megerősítette őket, hogy könnyen

el tudják viselni a terheiket, és ők vidáman és türelmesen vetették alá magukat az Úr minden akaratának” (Móziás 24:15).

Jézus Krisztus engesztelő hatalma

A venezuelai egyháztagjainkkal töltött idő alatt egyre inkább megerősödött az arról való bizonyosságom, hogy Isten meg szeretne áldani bennünket. Amint az Alma és követői esetében is történt, a venezuelai szentek erőssé tétettek, és a megnövekedett teherbíró képességük megkönnyíti a terheik viselését. A Szabadító arra hív bennünket, hogy jöjjünk Őhozzá a nehéz terheinkkel, és megpihenhetünk (lásd Máté

A venezuelai szentek boldog népet alkotnak – békében élnek önmagukkal, gyakran mosolyognak, az eljövendő jobb napokban reménykednek.

Mindannyiunknak lesznek kihívásai és megpróbáltatásai az életben. Amikor ez bekövetkezik, tegyük fel magunknak a kérdést:

- Vajon Istenre tekintünk-e segítségért, hogy felülkerekedjünk ezeken a nehéz helyzeteken?
- Hajlandóak vagyunk-e megfizetni annak az árát, hogy jobb emberré váljunk és kialakítsuk a fejlődésünkhöz olyannyira szükséges krisztusi tulajdonságokat?
- Értjük-e, hogy a Szabadító engesztelésének hatalma által képesek vagyunk erőre és reményre lelmi?

Egy módja annak, hogy erősek maradjanak, az, hogy hallgatnak a próféták és apostolok tanácsára, ahogy azt ezek a szentek tették, mikor Quentin L. Cook elder 2013-ban beszédet mondott a venezuelai Caracasban.

11:28–30). Ezek a jóra való egyháztagok képessé tétettek arra, hogy az Úr erejével hordozzák a terheiket.

Megpróbáltatásaik következményeként, valamint a Szabadítóba és az Ő engesztelésébe vetett bizalmuk áldásaként szívbéli változást tapasztaltak meg, és mindegyikük olyan lett, „mint egy gyermek, engedékeny, szelíd, alázatos, türelmes, telve szeretettel, aki mindazon dolgoknak hajlandó alávetni magát, melyet az Úr jónak lát kiszabni rá, éppen úgy, ahogy egy gyermek veti alá magát az atyjának” (Móziás 3:19).

Összefoglalva: a megpróbáltatások révén olyan krisztusi tulajdonságokat fejlesztettek ki, amilyenek elérésében Krisztus minden tanítványa reménykedik.

Ami velük történt, az ugyanaz a folyamat, amelynek mindegyikünkkel meg kell történnie.

Hogyan és miért képes a Szabadító efféle megnyugvást és hatalmat biztosítani? A szentírásokban ezt olvassuk: „És ő megy, mindenféle fájdalmat és megpróbáltatást és kísértést szenvedve el; és ez azért lesz, hogy beteljesedjen az ige, mely azt mondja, hogy magára fogja venni népének fájdalmait és betegségeit.

És magára veszi a halált, hogy megoldhassa a halál kötelékeit, amelyek népét lekötözik; és magára veszi a gyengeségeiket, hogy bensője irgalommal telhessen meg, a test szerint, hogy a test szerint tudhassa, hogyan segítse meg népét a gyengeségeik szerint” (Alma 7:11–12).

Az Úr tudja

Ahogy azt David A. Bednar elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja tanította: „A Szabadító nemcsak a bűneinkért, hanem azon

*Az iga arra szolgál,
hogy az állatok közös
erővel tudják húzni
a terhet – éppen úgy,
ahogy Jézus Krisztus
igája összekapcsol
bennünket az Ő
megváltó és képessé
tevő hatalmával.*

egyenlőtlenségekért, méltánytalanságokért, fájdalomért, kínokért és érzelmi gyötrelmekért is szenvedett, melyek oly gyakran sanyargatnak bennünket. Talán egy gyenge pillanatunkban így kiáltunk fel: »Senki nem érti meg! Senki nem tudja!« Talán senki nem is tudja – az emberek közül. De Isten Fia tökéletesen tud és ért mindent, mert Ő már jóval előttünk érezte és viselte a terheinket. És mivel Ő megfizette ezt a végső árat és viselte ezt a terhet, tökéletes empátiával rendelkezik, és életünk számos területén kinyújthatja felénk irgalmas karját” (vö. Az engesztelés és a halandóság útja. *Liahóna*, 2012. ápr. 19.).

Bednar elder ezt követően az alábbi szentírásrészlet idézi, amely segít nekünk megérteni, hogy Jézus Krisztus engesztelésének köszönhetően mindegyikünk békére lelhet:

„Jőjjetek én hozzám mindnyájan, a kik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket.

Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.

Mert az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű” (Máté 11:28–30).

Szeretném Bednar elder szavaihoz hozzátenni a saját bizonyágomat. Magam is tudom azt a személyes tapasztalataim által, hogy Szabadítónk szerető karjaiban erőre és békességre lelhetünk. A Szabadító megváltó és képessé tevő hatalma nemcsak a bűneink bocsánatának forrása, hanem erőteljes forrása a reménynek, a békességnek, az erőnek, a megnyugvásnak, a tehetségeknek, az ihletnek és mindannak, ami ahhoz szükséges, hogy segítsen nekünk sikerrel járni az ezen az

életen keresztülvetető utunkon. Valóban támaszkodhatunk „a Szent Messiás érdemei[re] és irgalm[ár]a és kegyelm[ér]e” (2 Nefi 2:8).

A saját életünkben alkalmazva ezt

Hogyan férhetünk hozzá az erő e forrásához? Mit kell tennünk azért, hogy megkapjuk a szükséges segítséget?

Az első: rendelkez-nünk kell az Úr Jézus Krisztusba és az Ő engesztelésébe vetett hit-tel. Meg kell értenünk, hogy Ő és az Ő Atyja a békesség és a hatalom forrásai. Ők tesznek mindent lehetővé.

Ezt követően cselekednünk kell, és a tőlünk telhető legtöbbet megtennünk az adott helyzetünkben. Lehet, hogy egy gyengeség leküzdésén dolgozunk, a bánatunk enyhítésére törekszünk vagy egy tehetség fejlesztésén igyekszünk. Még amikor a tőlünk telhető legjobb időnként elégtelennek tűnik is, ha tényleg beleadunk mindent, akkor az Úr kegyelme meg fog áldani bennünket azzal, amire szükségünk van.

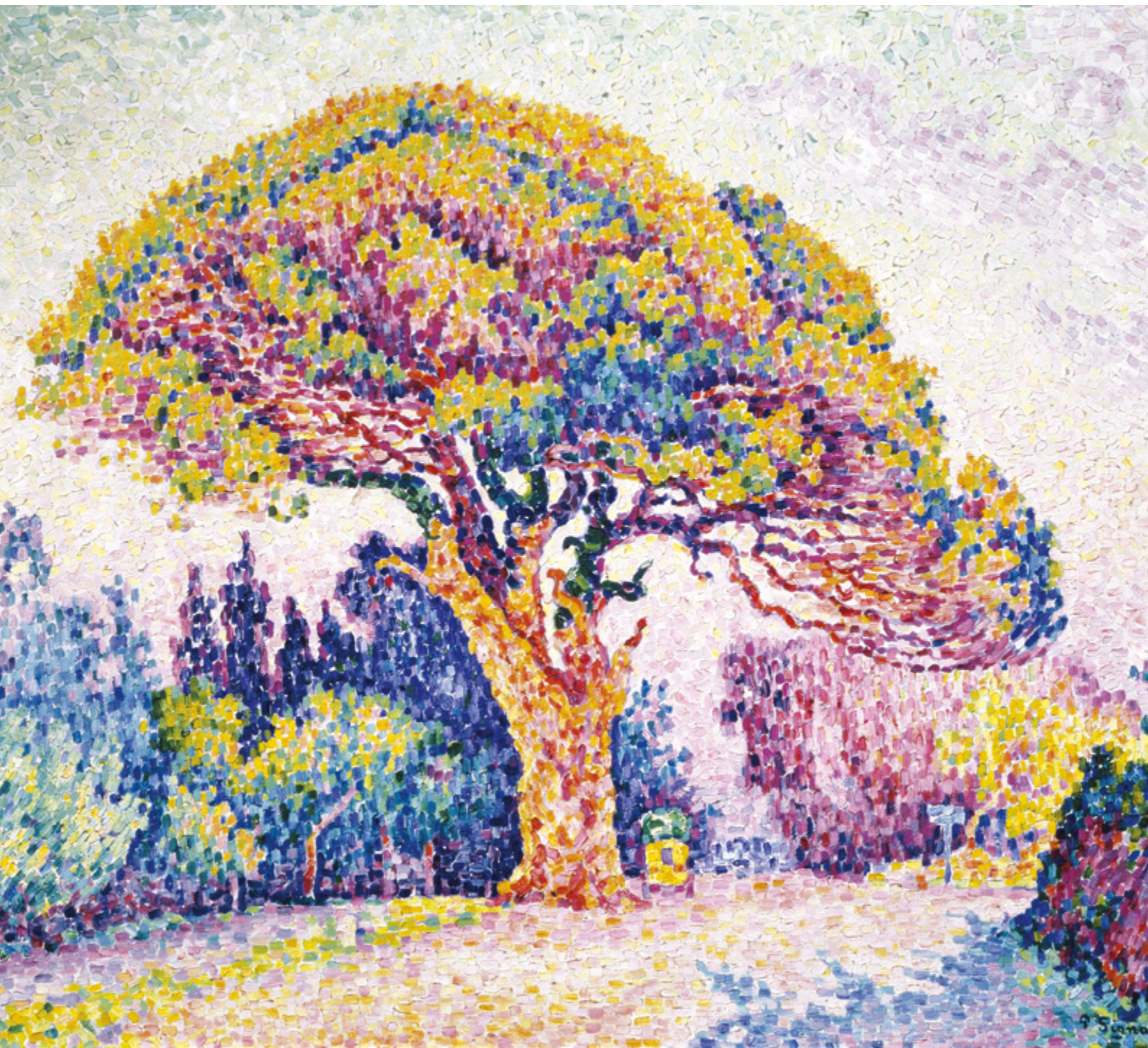
„Amikor ti és én eljutunk oda, hogy megértjük és alkalmazzuk az engesztelés képessé tevő hatalmát a saját életünkben – mondta Bednar elder –, akkor erőért fogunk imádkozni, hogy meg tudjuk változtatni a körülményeinket, ahelyett, hogy körülményeink megváltozásáért imádkoznánk. Önrendelkezőkként mi magunk fogunk cselekedni, ahelyett, hogy velünk cselekednének (lásd 2 Nefi 2:14)” (vö. Az engesztelés és a halandóság útja. *Liahóna*, 16.).

Arra is emlékeznünk kell, hogy amikor megtesszük a saját részünket, az Úr mellettünk áll. Nem kell egyedül megvívunk a csata ránc eső részét. Ő ott lesz velünk a legelejétől a legvégéig. Bizonyágot tesz az arról, hogy igazak Ésaiai szavai: „Mivel én vagyok Urad, Istened, a ki jobbkezedet fogom, és a ki ezt mondom néked: Ne félj, én megsegítelek!” (Ésaiai 41:13). Igaz ez a Venezuelában élő szentekre, és igaz a világ bármely más részén élő szentekre is. ■

Emlékezzünk rá, hogy amikor

*megtesszük a saját részünket, az Úr
mellettünk áll. Nem kell egyedül*

megvívunk a csata ránc eső részét.

Írta: Dieter F. Uchtdorf elder
a Tizenkét Apostol
Kvórumából

A ti kalandozásotok a halandóságban

Higgyetek – és Isten veletek lesz! Fordítsátok Őfelé a szíveteket – és Ő vezetni fog benneteket az utazásotok során.

A Konferencia-központban 2018. január 14-én Dieter F. Uchtdorf elder és Harriet Uchtdorf nővér által tartott, A halandóság kalandja című, fiatal felnőtteknek szóló világméretű áhítat alapján.

A nnyira jó veletek lenni ma, és érezni a lelkiségeteket, az erőtöket, az energiátokat! Nagyon boldog vagyok, hogy lehetőségetek volt meghallgatni Uchtdorf nővért. Harriet valóban az életem napsugara. Mindenki szereti, aki ismeri. Az a fajta ember, aki jobbá és boldogabbá teszi a körülötte lévőket. Rám mindig is határozottan ilyen hatással volt.

Most ünnepeltük az 55. házassági évfordulónkat. Ahogy végignézzük a két gyermekünkön és házastársukon, a hat unokánkon és az ő családjukon, valamint a négy dédunokánkon, ámulva látjuk, micsoda nagyszerű kaland is volt eddig az életünk.

Az azonnali válaszok kora

Érdekes gondolat ötlött fel bennem, ahogy erre a rendezvényre készültem. Igen, való igaz, hogy a 18 és 30 közötti éveim már alig látszanak a visszapillantó tükörben, de a jelenlegi korom ellenére belül még mindig fiatalnak érzem magam. Tulajdonképpen közülünk, idősek közül, a legtöbben olyan fiatalokként tekintünk magunkra, akik egyszerűen csak nagyon hosszú ideje élnek már.

Ha ránk – az „idősebb nemzedékre” – tekintetek, meglepve észlelhetitek, hogy mennyivel több közös van bennünk és a ti nemzedékekben, mint azt gondolnátok. Úgy hiszem, hogy a Mennyei Atya gyermekei közötti különbségek – az életkoruktól függetlenül – eltörpülnek a hasonlóságok mellett. Például sokatoknak vannak kérdései Istenről és saját magatokról – mély, alapvető kérdések, amelyek hasonlítanak a nálatok sokkal idősebbek kérdéseihez:

„A [mennyei] válaszok elnyerése gyakran áldozatot, munkát és türelmet kíván” - mondta Uchtdorf elder, aki a képen Uchtdorf nővérrel és fiatal felnőttekkel látható a Konferencia-központban.

„Valóban létezik Isten? Törődik velem?”

„A helyes ösvényen járok?”

„Miért van az, hogy néha üresnek, csüggedtnek, mellőzöttnek vagy magányosnak érzem magam?”

„Miért nem avatkozik be Isten az életembe?”

„Miért nem válaszolt az imámra?”

„Miért engedte, hogy megtapasztaljam ezt a bánatot, betegséget vagy tragédiát?”

Ezek nehéz kérdések tudnak lenni.

Az azonnali válaszoknak ebben a korában – amikor a véglegesnek és megtámadhatatlannak tűnő tudás csupán egy guglizásnyira van – néha feszültté válunk, amikor késlekednek a válaszok a legszemélyesebb, legfontosabb és legsürgetőbb kérdéseinkre. A menny felé emeljük a szívünket, és látszólag nem kapunk mást, mint a „várakozó kurzor” bosszantó módon egyre csak forgó jelét.

Nem szeretünk várni.

Ha pár másodpercnél tovább kell várnunk egy keresőmotor válaszára, talán máris azt gondoljuk, hogy megszakadt vagy elromlott az internetkapcsolat. Dühünkben lehet, hogy fel is hagyunk a kereséssel. Amikor azonban örök kérdésekről, a lélek dolgairól van szó, akkor türelmesebbnek kell lennünk.

Nem minden válasz egyformán értékes. A világi bölcsességből vagy a közvélekedésből fakadó válaszokra könnyű rátalálni, ezek azonban gyorsan értéküket veszítik, amikor újabb elméletek vagy divatok bukkannak fel. A mennyei válaszok – az örök válaszok – megfizethetetlenek. E válaszok elnyerése gyakran áldozatot, munkát és türelmet kíván.

Megéri várni az ilyen válaszokra.

Az a szándékom, hogy átadjam nektek az arról való biztos tanúságomat, hogy Mennyei Atyátok ismer titeket, hall benneteket, és soha nem fog magatokra hagyni. Miközben Őfelé fordítjátok a szíveteket, és törekedtek az Ő útját követni, Ő közbe fog avatkozni az életetekben, és igazgatni fogja az ösvényeteket a halandóság e nagy és izgalmas kalandján át.

Összekötni a pontokat

Napjaink egyik nagy újítójától, az Apple elnökétől, Steve Jobstól származik ez a meglátás:

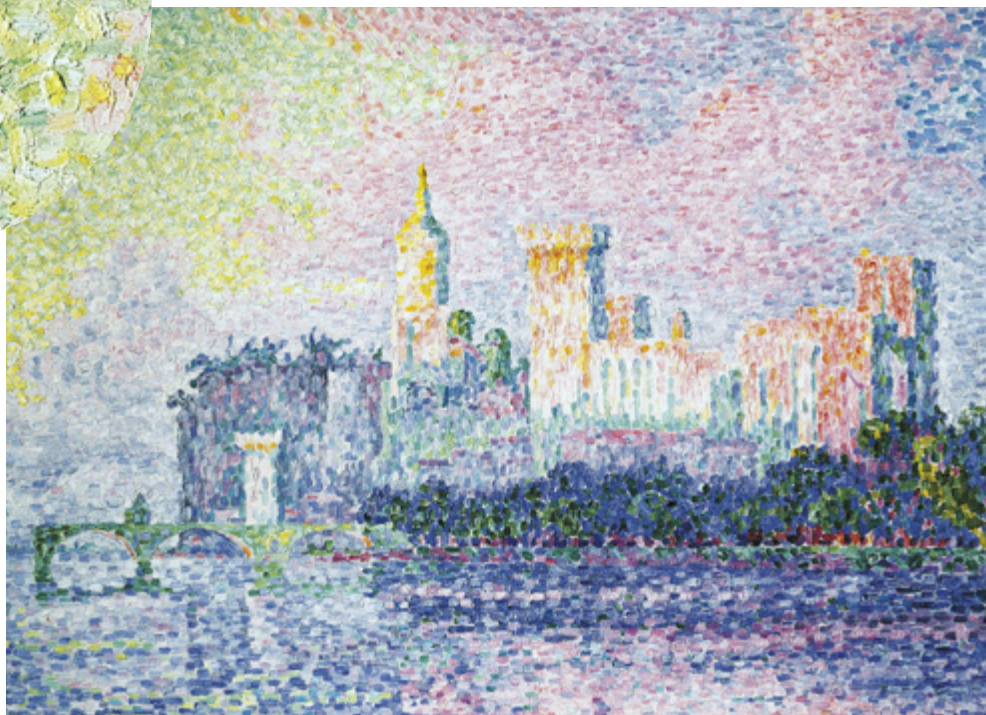
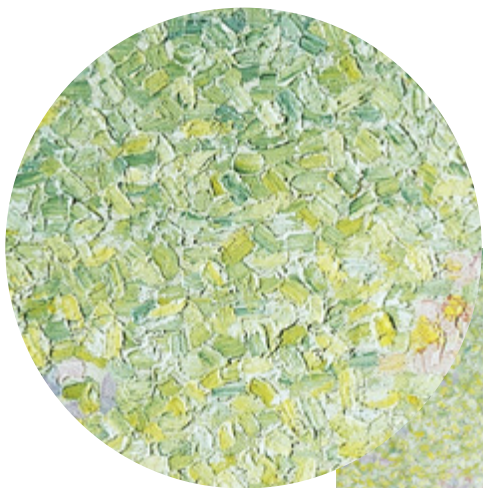
*Amikor az életünkre
Krisztus evangéliumának
keretén belül tekintünk,
akkor elkezdhetjük meg-
látni, miként kapcsolód-
nak egymáshoz életünk
különböző pontjai.*

„Nem lehet előre tekintve összekötni a pontokat; csak visszatekintve köthetők össze. Bíznotok kell tehát abban, hogy a pontok valamiképpen kapcsolódni fognak majd egymáshoz a jövőtökben.”¹

Mit értett ez alatt? A 19. század vége felé néhány művész, köztük Georges Seurat és Paul Signac új stílusban kezdett festeni, amely később neoimpresszionizmus néven vált ismertté. Technikájukat a vászon apró, színes, pontszerű ecsetvonásokkal való telítése jellemezte. Közelről nézve a pontok egymástól függetlennek és véletlenszerűnek látszanak. A teljes festményt szemlélve azonban látható, ahogy a pöttyök színek elegyivé válnak, a színek pedig formákká, amelyek gyönyörű mintát tárnak elénk. Ami korábban véletlenszerűnek vagy akár még zavarosnak is látszott, egyszeriben kezd értelmet nyerni.

Életünk néha olyan, mint a neoimpresszionista művészet. A mindennapjaink pillanatait és eseményeit alkotó színes pöttyök időnként egymástól függetlennek és átláthatatlannak tűnhetnek. Nem vélünk felfedezni bennük semmiféle rendszert. El sem tudjuk képzelni, hogy lenne bármiféle céljuk.

Amikor azonban hátrébb lépünk, és örökkévaló távlatból szemléljük azt, amikor életünkre Jézus Krisztus evangéliumának keretén belül tekintünk, akkor elkezdhetjük meglátni, miként kapcsolódnak egymáshoz életünk különböző pontjai. Talán ekkor még nem áll össze a teljes kép, de ha türelmesek vagyunk, elegendőt fogunk látni ahhoz, hogy bízzunk egy gyönyörű, nagyszerű összkép létezésében. Amikor pedig igyekszünk Istenben bízni és Fiát, Jézus Krisztust követni, akkor egy nap majd meglátjuk a kész alkotást, és tudni fogjuk, hogy maga Isten keze vezette és irányította a lépteinket.

Fel kell tennetek magatoknak a kérdést: „Össze tudok szedni annyi hitet, hogy higgyek Istennek? Kész vagyok bízni abban, hogy Ő szeret engem és vezérelni akarja az utamat?”

Tudni fogjuk, hogy a Legfőbb Festőművésznek mindvégig megvolt a terve azokkal a véletlenszerű pontokkal. Látni fogjuk, hogy Ő felerősítette a tehetségeinket, előkészítette a lehetőségeinket, és sokkal dicsőségesebb eshetőségeket mutatott meg nekünk, mint amilyeneket magunktól valaha is elképzelhettünk vagy elérhettünk volna. A saját életemben határozottan ezt látom.

Kalandom a halandóságban

Amikor kisgyermek voltam, a családnak kétszer is otthonunk elhagyására és mindenünk hátrahagyására kényszerült. Mindkét alkalommal meglehetősen nyilvánvaló volt, hogy

az új lakhelyünkön élők kevesebbnek tartottak minket maguknál. A velem egykorú gyerekek között a kiejtésem kívülállóként bélyegzett meg, bőségesen adva nekik alkalmat a csúfolódásra és a kinevetésre.

A költözéseink jelentette megrázkódtatás és feszültség következtében elmaradtam a tanulmányaimban, és vesztettem egy teljes tanévet. Kelet-Németországban oroszul tanultam idegen nyelvként. Nehéz volt, de boldogultam. Aztán Nyugat-Németországban az angol tanulása volt a követelmény.

Lehetetlennek tűnt számomra! Úgy hittem, hogy a szám egyszerűen nem az angol nyelvre termett.

Tizenévesként belebolondultam a legelragadóbb lányba, akinek csoda szép, hatalmas barna szeme volt. Sajnos úgy tűnt, hogy én a legkevésbé sem érdeklém őt.

Szóval ott álltam én, egy meglehetősen jelentéktelen és küszködő fiatalember a háború utáni Németországban, akinek úgy tűnt, nem sok esélye van a sikerre az életben.

Volt azonban pár jó dolog, ami mellettem szólt. Tudtam, hogy a családom szeret engem. Mind az iskolában, mind az egyházban voltak olyan tanítóim, akik arra biztattak, hogy mindig magas célokat tűzzek ki magam elé. A mai napig jól emlékszem arra, amikor egy fiatal amerikai misszionárius ezt a tantételt tanította a szentírásokból: „ha az Isten [van] vel[ed], kicsoda [lehet] ellen[ed]?”²

Volt ebben valami, ami nagy erővel hatott rám. „Ha ez így van – gondoltam –, akkor miért kellene félnem?”

Így aztán hittem. És bíztam Istenben.

Egy ideig szakmunkásképzésre jártam. Az egyik tanárom kihívás elé állított, hogy tűzzek ki magasabb célt, és iratkozzak be egy esti iskolába, hogy gépészmérnöknek tanuljak. Rengeteg pluszmunkával járt, de ez vezetett oda, hogy felismerjem a repülés iránti hatalmas szenvedélyemet! Megrázkódtatásként ért, amikor megtudtam, hogy ha pilóta akarok lenni, tudnom kell angolul. Én azonban pilóta akartam lenni, a szám pedig valamilyen varázslatos módon átváltozott, és az angol többé nem tűnt olyan lehetetlen nyelvnek.

Megújult ösztönzéssel, a kemény munka és a Mennyei Atyába vetett bizalom iránti új elkötelezettséggel apró lépéseket tettem, amelyek segítettek kialakítanom a magabiztosságot, hogy sikerülni fog. Természetesen ez nem jelentette azt, hogy a dolgok mindig simán mentek.

19 évesen a Texas állambeli San Antoniába utaztam, hogy megkezdjem a pilótaképzést a légierőnél. A repülőgépen egy texasi kiejtéssel beszélő férfi mellett ültem. Elszörnyedve jöttem rá, hogy az az angol nyelv, melynek az elsajátításán oly kétségbeesetten dolgoztam, nem ugyanaz volt, amelyen ez a férfi beszélt!

A kiképzőiskolában sem volt könnyű dolgom. Igen komoly volt a verseny, mindenki az első helyen akarta elvégezni. Azonnal tudtam, hogy hátrányban vagyok, mivel a legtöbb csoporttársam angol anyanyelvű volt.

Repülési oktatóim felhívták a figyelmemet egy másik lehetséges hátrányra is: nagyon sok időt töltöttem az egyházban. A helyi egyháztagok szeretettel fogadtak a gyülekezetükben és az otthonaikban, és még egy kápolnát is építettünk együtt a texasi Big Springben. Az oktatóim aggódtak, hogy az efféle tevékenységek csökkentik az esélyemet egy kiemelkedő minőség elérésére. Én nem így gondoltam. Bízam hát Istenben, és megtettem minden tőlem telhetőt.

Idővel csak megtanultam angolul (bár igazából még mindig dolgozom rajta). Elvégeztem a pilótaképzést – és osztályelső lettem. Vadászpilóta lettem, később pedig polgári repülőgép-parancsnok. És az álmaim

gyönyörű, barna szemű lánya hozzám jött feleségül.

Tegyétek a kis dolgokat tökéletesen!

Rejlik ebben valamiféle tanulság? Azt hiszem, több is!

Az egyik talán ez: Ne hagyjátok, hogy elcsüggyessen titeket az élet sok nagy és nehéz feladata. Ha elkötelezitek magatokat a „könnyű” dolgok megtétele mellett – a „kicsi” dolgok mellett, amelyeket Isten kér tőletek –, és azokat a tőletek telhető legtökéletesebben teszitek, akkor nagy dolgok követik majd őket.

E tökéletesen megtehető „kicsi és könnyű” dolgok közé tartozik a szentírások tanulmányozása, a Bölcsesség szava szerinti élet, az istentiszteletre járás, az igaz szándékkal való ima, valamint a tized és a felajánlások fizetése.

Tegyétek meg ezeket még akkor is, amikor nem akaródzik. Ezek az „áldozatok” kicsinek tűnhetnek, de fontosak, mivel „a mennyek áldását az áldozat hozza”³.

Bizonyos értelemben a „kicsi és könnyű” áldozataitok a mindennapi élet azon pontjai, amelyekből az életetek remekműve összeáll. Lehet, hogy most nem látjátok, miként kapcsolódnak egymáshoz, és egyelőre nem is muszáj látnotok. Csak legyen elég hitetek az adott pillanatban, amelyben éppen éltek. Bízatok Istenben, „és kis dolgokból jó [majd] elő az, ami egyszerű”⁴.

Bízatok Istenben!

Nos, lehet, hogy most ezt gondoljátok magatokban: „Igen, Uchtdorf elder, mindez szép és jó. De te apostol vagy. Én csupán egy átlagos egyháztag vagyok. Én nem kapok választ az imáimra. Az én életemben nincs kijelölt irány. Ha van is valamiféle terv számomra, az csak egy használt darab. Egy mások által levetett terv. Egy »ügyes-vagy-kicsim-örülj-annak-amid-van« típusú terv.”

Dárگا barátaim! Az élő Istennek, a világegyetem Istenének gyermekei vagytok! Szeret benneteket; azt szeretné, hogy sikerrel járjatok; kész terve van a sikertetek eléréséhez. Emlékezzetek Steve Jobs szavaira: „Nem lehet előre tekintve összekötni a pontokat; csak visszatekintve köthető össze.”

Amikor annyi idős voltam, mint ti, fogalmam se volt arról, hogy hova fog vezetni az életem. Az aztán biztos, hogy nem láttam magam előtt semmiféle összekapcsolódó pontokat.

De bíztam Istenben. Megfogadtam szerető családtagjaim és bölcs barátaim tanácsát, és apró hitbéli lépéseket tettem azzal a meggyőződéssel, hogy ha megteszem az adott pillanatban tőlem telhető legjobbat, akkor Isten majd gondoskodik a nagy képről.

Meg is tette.

Ő ismerte a kezdetet és a véget, amikor én nem.

Én nem láttam a jövőt, de Ő igen.

Még e nehézségek idején is, amikor úgy gondoltam, hogy magamra maradtam, Ő akkor is velem volt – most már jól látom.

A Példabeszédekben található ez a nagyszerű ígélet: „Bizodal-
mad legyen az Úrban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál.

Minden te útaidban [ismerd meg] őt; akkor ő igazgatja a te útaidat.”⁵

Úgy hiszem, nem kérdőjel áll e vers végén. Nem, szerintem felkiáltójel-
nek kellene ott lennie!

Így tehát fel kell tennetek magatoknak a kérdést: „Össze tudok szedni annyi hitet, hogy higgyek Istennek? Kész vagyok bízni abban, hogy Ő szeret engem és vezérelni akarja az utamat?”

Igazából meglehet, hogy sok dologban nagyon jól boldogultok egye-
dül is. De arra buzdítalak benneteket, hogy higgyétek el: az életek

mérhetetlenül jobb lesz, ha Istenre támaszkod-
tok, hogy ő vezérelni a lépéteket! Ő tud olyan dolgokat, amiket ti nem tudhattok, és olyan jövőt készített elő számotokra, amelyet még elképzelni sem tudtok. A nagyszerű Pál apostol így tette bizonyosságát: „szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, a miket Isten készített az őt szeretőknél”⁶.

Szeretnétek, hogy Mennyei Atyátok vezérel-
jen, megáldjon és támogasson titeket?

Akkor higgyetek!

Szeressétek Őt!

Keressétek Őt teljes szívetekből!

Járjatok az Ő útjain – ami azt jelenti, hogy tartsátok be a parancsolatokat, tartsátok tiszteletben a szövetségteket, kövessétek a próféták tanításait, és fogadjátok meg a Lélek készítéseit!

Tegyétek meg ezeket, és akkor Isten ezerszeresen gyarapít és megáld majd titeket, ahogyan azt megígérte.⁷

Tudom, hogy vannak néhányan, akik szá-
mára úgy tűnhet, hogy ezt könnyű mondani,

de nehéz megtenni. Nem kell messzire menni a mai társadalomban ahhoz, hogy ellentmondó hangokat halljatok, amelyek helytelenítik, sőt akár nevetség tárgyává is teszik az Istenbe vetett hitet úgy általában, a vallásunkba vetett hitet pedig különösen.

Az efféle hangokat csak tovább erősítik napjaink minden eddig felülmúló kommunikációs vívmányai. Ebben rejlik a ti kihívásotok, de egyúttal ez a kiváltságotok is.

Biztos vagyok abban, hogy kitaláljátok majd, miként tudjátok az Úr módja szerint kezelni ezt. Része ez a halandóságban megélt kalandotoknak. Az, hogy miként birkóztok meg velem, nagymértékben befolyásolja majd a jövőtetek és azt, hogy milyen szerepet játszottok Isten munkájában itt a földön.

Mindazonáltal nem is annyira szokatlan mindaz, amit ti az életben tapasztaltok. Nem a tiétek az egyetlen nemzedék, melynek az Istenbe vetett hitét próbára tették és kigúnyolták. Úgy tűnik, ez része Isten minden gyermeke halandó próbatételének.

„Ha e világból volnátok – mondta Jézus a tanítványainak –, a világ szeretné azt, a mi az övé; de mivelhogy nem vagytok e világból, hanem én választottalak ki magamnak titeket e világból, azért gyűlöl titeket a világ.”⁸

Úgyhogy akár el is fogadhatjátok annak valószínűségét, hogy amint elkötelezitek magatokat a Szabadító követése mellett, a nagy és tágas épület lakói kifejezésre fogják juttatni nemtetszésüket – olykor meglehetősen harsányan.⁹ Még az is lehet, hogy megpróbálnak megfélemlíteni és megalázni titeket.

Ne feledjétek azonban, hogy nem nekik tartoztok számadással, hanem Istennek! Egy nap majd Őeléje fogtok állni, hogy számot adjatok az életetekről.

Meg fogja kérdezni, hogy mit tettetek, hogy legyőztétek a világ kísértéseit, és az igazlelkűség ösvényét kövessétek. Meg fogja kérdezni, hogy követtétek-e a Szabadítót, hogy szerettétek-e a felebarátaitokat, hogy buzgón igyekeztetek-e a tanítványság ösvényén maradni.

Ne feledjétek, a kettő egyszerre nem lehetséges: nem kaphatjuk meg a tanítványság

felfoghatatlan áldásait, miközben a tagsági feljegyzésünket a Babilon 1. Egyházköztségben tartják számon. Drága barátaim! Most van itt az ideje, hogy elkötelezzétek magatokat Krisztus mellett, és az Ő ösvényét kövessétek!

Egy nap Isten minden gyermeke tudni fogja, mi a helyes – még azok is, akik most kigúnyolják az igazságot. Akkor majd térdet hajtának, és megvallják, hogy Jézus a Krisztus, a Megváltó, a világ Szabadítója.¹⁰ Tudni fogják, hogy értük halt meg.

Azon a napon nyilvánvaló lesz, hogy az Ő hangja az egyedüli, amely valaha is igazán számított.

Bizonyossággal fogjátok tudni, hogy milyen áldottak vagytok, amiért megtartottátok a hitet, betartottátok Isten parancsolatait, szolgáltátok az embertársaitokat, és építettétek Isten királyságát itt a földön. Szeretett barátaim! Higgyetek – és Isten veletek lesz! Fordítsátok Őfelé a szíveteket – és Ő vezérelni fog benneteket az utazásotok során, mely a halandó élet e nagyszerű és izgalmas kalandján vezet keresztül.

„Nem számít”

Amikor arról beszélünk, hogy engedjük, hogy Isten vezérelje az életünket, szeretnék tisztázni valamit. Lehet, hogy nem fog tetszeni, amit most mondok. Amikor megkérdezitek Istent, mit tegyetek az életetekben elétek táruló döntésekkel – ideértve néhány fontos döntést is –, akkor lehetséges, hogy nem ad nektek azonnal egyértelmű választ. Az az igazság, hogy olykor egyszerűen nem számít, hogy miképp döntötök, amennyiben az evangélium alapvető szövetségein és tantételein belül maradtok.

Sok esetben a meghozott döntések talán nem is olyan fontosak, mint az, hogy mit tesztek a döntés meghozatala után.

Például lehet, hogy egy pár úgy dönt, hogy összeházasodik, bár a családjukból vannak, akik szerint nem illenek tökéletesen össze. Én azonban nagy reménnyel vagyok az ilyen párok iránt, amennyiben a döntés meghozatala után teljes szívükkel és elméjükkel maradéktalanul elkötelezettek maradnak egymás és az Úr iránt. Azáltal, hogy szeretettel és kedvesen bánnak egymással, illetve egymás érzelmi, lelki és fizikai szükségleteire fókuszálnak – vagyis hogy következetesen megteszik a „kis” dolgokat –, tökéletes párrá válnak.

Velük ellentétben áll az a pár, akik úgy vélik, „tökéletes” társat választottak, és feltételezik, hogy a munka nehezen már túl vannak. Ha felhagynak az udvarlással és nem beszélgetnek egymással, ha átcsúsznak az önzésbe és egy énközpontú életbe – nos, akkor ez a pár olyan ösvényen jár, amely szomorúsághoz és megbánáshoz vezet.

Ugyanez a tantétel vonatkozik a pályaválasztásra is. Nagy reménnyel vagyok azok iránt, akik ugyan kevésbé elismert foglalkozást választanak, ám megtesznek minden tőlük telhetőt, és megtalálják a módját, hogy a munkájukat érdekessé és izgalmassá tegyék.

Kevesebb reményt táplálok azok iránt, akik ugyan jól hangzó foglalkozást választanak, de útközben kiveszik belőlük a belső tűz, amely

nélkül nem járhatnak sikerrel a munkájukban. Valójában a munkahelyi változásokhoz való sikeres alkalmazkodás lesz az egyik fő jellemvonás, amelyet a ti nemzedéeteknek ki kell alakítania magában, hogy megbirkózzon a jövővel.

Mit szeretne tehát az Úr, hogyan közelítsétek meg a kulcsfontosságú döntéseket?

Nekem a segítségemre voltak azok az iránymutatások, amelyeket az Úr Oliver Cowderynek és Joseph Smithnek adott. Ezt mondta nekik: „tanulmányozno[tok] kell azt az elmé[tek] ben; majd meg kell kérdezne[tek] tőlem, hogy helyes-e”¹¹.

Mennyei Atya agyat és szívet adott nektek. Ha bíztok Őbenne, Ő segíteni fog mindkettőt helyesen használatotok a döntéseitek meghozatala során.

Sok döntés esetében egynél több jó választási lehetőségetek is van. Amikor ez történt Josephfel és társaival, és ők az Úrhoz fordultak útmutatásért, akkor Ő egy érdekes kifejezést használt, amely így hangzik: „nem számít”¹².

Az Úr azonban rögtön hozzá is tette: „csak legyetek hűségesek”¹³.

A ti dolgotok az, hogy szilárdan lecövekelve az evangélium értékeiben és tantételeiben, a rendelkezésekre álló tudás

alapján a lehető legjobb döntéseket hozzátok, azután pedig minden erőttökkel törekedjétek sikerrel járni abban, amit vállaltatok – és legyetek hithűek.

Tegyetek így, és a pontok össze fognak kapcsolódni.

Talán csalódást kelt bennetek, hogy Isten nem feltétlenül bocsát a rendelkezésekre részletes útvonaltervet az életekre vonatkozóan. De vajon tényleg azt szeretnétek, ha az életek minden részletében irányítanának benneteket? Tényleg azt szeretnétek, hogy valaki megadja nektek az élet megoldókulcsait, mielőtt még lehetőségetek lenne, hogy önállóan átgondoljátok a dolgokat? Hát milyen kaland lenne már az?

Drága barátaim! Csak egyszer haladtok át a halandóság kalandján. Nem venné-e el a sikereiteket kísérő nagyszerű érzéseket, valamint az Úrba és a magatokba vetett bizalmatok növekedését¹⁴ egy rátok szabott – spoilereket és az élet minden nagy kérdésére vonatkozó válaszokat tartalmazó – végigjátszás?

Mivel Isten önrendelkezést adott nektek, sok irányban haladhattok, amelyek egyaránt beteljesedést nyújtó élethez vezethetnek. A halandó lét egy nyitott végű, válasz-d-meg-a-saját-kalandodat típusú történet. Kaptatok parancsolatokat, kaptatok szövetségeket, kaptatok sugalmazott próféta tanácsot, és megkaptátok a Szentlélek ajándékát. Ez több mint elegendő ahhoz, hogy halandó boldogsághoz és örökkévaló örömhöz vezessen titeket. Azonkívül ne essetek kétségbe, ha néhány döntésetek messze nem lesz tökéletes. Így tanultok. Ez része a kalandnak!

Nem, a kalandok soha nem mennek gördülékenyen az elejétől a végéig, de ha hithűek vagytok, biztosak lehettek a boldog befejezésben. Gondoljatok az egyiptomi József példájára. Az élete sok tekintetben katasztrofális volt. A testvérei eladták rabszolgának. Börtönbe vetették egy olyan bűnért, amelyet nem is követett el. Azonban a rákényszerített szörnyű körülmények ellenére is megtartotta a hitét. Bízott Istenben. A legjobbat hozta ki mindebből. Teltek az évek, és – még amikor úgy is tűnt, hogy elfeledkeztek róla és magára hagyták – ő egyre csak hitt. József mindig Isten felé fordította a szívét. Isten pedig megmutatta, hogy a rosszat is jóra tudja fordítani.¹⁵

József története még napjainkban, 4000 évvel később is megihlet bennünket.

A saját kalandotok esetleg nem ennyire drámai, de abban is meglesznek a hullámhegyek és hullámvölgyek. Emlékezzetek hát József példájára! Maradjatok hithűek. Higgyetek. Legyetek becsületesek. Ne keseredjétek meg! Ne zaklassatok másokat! Szeressétek Istent. Szeressétek

embertársaitokat. Akkor is bízzatok az Úrban, amikor a kilátásaitok borúsnak tűnnek.

Talán csak jóval később látjátok meg, de amikor visszatekintetek, tudni fogjátok, hogy az Úr valóban igazgatta és vezette az utatokat.

És hogy lám, a pontok összekapcsolódtak!

Öt megjegyzendő dolog

Addig is megkérhetnélek benneteket, hogy tartsatok észben öt dolgot?

Először is, tudnotok kell, hogy olykor időbe telhet és váratlan módokon érkezhetsz Isten válasza a legbensőbb kérdéseidre. Isten válasza örökkévaló értékkel bír. Megéri várni rájuk.

Másodszor, legyen egy kis hitetek. Fordítsátok szíveteket Isten felé. Higgyétek el, hogy fontosak vagytok Istennek, és bízzatok abban, hogy Ő többet fog kihozni belőletek, mint amire magatoktól képesek lehetnétek. Ismerjétek meg Őt! Szeressétek Őt! Higgyetek Őnek! Beszélgetsetek Ővele rendszeresen, behatóan. Halljátok meg a hangját.

Harmadszor, a tőletek telhető legjobb módon haladjatok a tanítványság ösvényén. Ne csüggedjétek el! Egyszerűen csak tegyétek a sok apró dolgot, ahogy csak tőletek telik, és a nagy dolgok a helyükre kerülnek majd.

Negyedszer, ne hagyjátok, hogy az elbátortalanító hangok lebeszéljenek titeket a hitbéli utazásotokról. Ne feledjétek: nem a bírálóitoknak tartoztok számadással! Mennyei Atyátoknak tartoztok számadással. Az Ő értékrendje számít.

Ötödször, hozzátok meg a tőletek telhető legjobb döntéseket, azokat a készítéseket követve, melyek a szívetekbe és az elmétekbe érkeznek. A tőletek telhető legnagyobb erőfeszítéssel igyekezzetek követni ezeket. Legyen hitek, és Isten örökkévalóan a javatokra szenteli majd az erőfeszítéseiteket.¹⁶

Tegyétek meg ezt, és végül minden jó lesz.

Miközben a Szabadító követésére törekedtek, növekedni fog a magabiztosságotok.¹⁷ Amikor pedig hithűségben jártok, és megnyitjátok a szíveteket Krisztus világosságának, érettebbé válik az Isten iránti szeretetetek, és finomodik a felebarátok szeretetére való képességetek.

Mindez pedig örömet és boldogságot hoz majd nektek.

Békességet hoz nektek.

Egy napon pedig örökkévaló dicsőséget hoz majd nektek.

Azon az eljövendő napon visszanéztek majd a halandóság e becses és izgalmas kalandjára – és meg fogjátok érteni. Látni fogjátok, hogy a pontok tényleg összekapcsolódtak, hogy

egy gyönyörű mintát adjanak ki, amely sokkal csodálatosabb, mint ahogy valaha is elképzeltétek.

Kimondhatatlan hálával fogjátok látni, hogy maga Isten – az Ő bőséges szeretetével, kegyelmével és könyörületével – mindig ott volt, hogy őrködjön felettetek, megáldjon titeket, és vezesse a lépteiteket az Őhöz vezető utakon. ■

JEGYZETEK

1. Steve Jobs a Stanford Egyetem évnnyitó beszédében, 2005. június 12.
2. Rómabeliek 8:31.
3. Dicsérd a férfit. *Himnuszok*, 17.
4. Tan és szövetségek 64:33.
5. Példabeszédek 3:5–6.
6. Lásd 1 Korinthusbeliek 2:9.
7. Lásd 5 Mózes 1:11.
8. János 15:19.
9. Lásd 1 Nefi 8:26–28.
10. Lásd Rómabeliek 14:10–12; Filippibeliek 2:10.
11. Tan és szövetségek 9:8.
12. Tan és szövetségek 60:5; 62:5; 80:3.
13. Tan és szövetségek 62:5.
14. Lásd Tan és szövetségek 121:45.
15. Lásd 1 Mózes 37, 39–46.
16. Lásd 2 Nefi 32:9.
17. Lásd 2 Nefi 32:9.

Írta: a Vasárnapi
Iskola Általános
Elnöksége

Megtanulni új módon tanulni

Miközben haladunk előre, érdemes elgondolkodni ezen az öt alapelven, amelyek az evangélium tanulását és tanítását vezérlik.

Immár két hónapja annak, hogy elkezdjük a *Jöjj, kövess engem!* elemis, vasárnapi iskolai és otthoni változatainak használatát. Mik az első benyomásaid? Hogyan segítettek ezek az új forrásanyagok neked és a családnak? A következő alapelvek ezen új a forrásanyagok sikeres használatában segíthetnek nekünk. Miközben az alapelveket olvasod, gondold át, hogy milyen válaszokat adnál az előző kérdésekre. Kitérünk arra is, hogy miként vonatkozik ez az öt alapelv a tanulókra és tanítókra egyaránt.

1. ALAPELV:

Az új tananyag az otthoni tanulás magasabb szintre emelését célozza.

A tanuló számára:

168 óra van egy héten, és ebből csak néhányat töltünk istentiszteleten. Vagyis amellet, hogy feltehetőleg sokat tanulsz az egyházi óráidon, jó lehet arra is törekedned, hogy hétközben is tanulj és éld az evangéliumot. Gondolj a lelki tanulásra úgy, mint a testmozgásra: ha hetente többször is mozogsz, annak nagyobb hatása lesz, mint ha hetente csak egyszer tennéd. És amilyen mértékben tanulmányozod otthon a szentírásokat, úgy fognak eltölteni téged azok a meglátások és lelki tudás, amely meg fogja áldani a saját életedet és – amikor megosztod a tanultakat, akkor – másokét is.

A tanító számára:

Nem biztos, hogy elég egy-egy jó leckét letanítani vasárnaponként. A szentírások egyéni és családi tanulmányozásának bátorítása kellene, hogy a tanító egyik célja legyen. Milyen élményekben volt részük az osztály tagjainak a szentírások e heti tanulmányozása során? Milyen meglátásaikat tudnák megosztani? Esetleg hasznos lehet számodra, ha úgy tekintesz a szerepedre, mintha egy kórusvezető lennél, aki énekelni tanít másokat, és minden hangot egyetlen gyönyörű összhangzattá szeretne összehozni. Taníthatsz leckét, vezethetsz beszélgetést, és bevetheted minden fortélyodat – ha az osztály tagjai nem osztják meg a saját meglátásaikat és sugalmazásaikat, akkor te nem fogsz lélekemelő zenét fakasztani.

2. ALAPELV:

Az Úr azt akarja, hogy tanuljunk és növekedjünk a tan megértésében.

A tanuló számára:

Amikor a szentírásokat tanulmányozod, olyan evangéliumi igazságokra – tanra – lelhetsz, amelyek segítenek neked jobban megismerni Istent, és nagyobb tudásra szert tenni a kihívásaidal való szembenézéshez. Valószínűleg azt is észre fogod venni, hogy egyes evangéliumi igazságok közvetlenül kerülnek kijelentésre, míg másokra csupán utalnak. Gondolj úgy az igazságkeresésedre, mint egy elásott kincs utáni kutatásra. Előfordulhat, hogy ásnod kell egy kicsit ahhoz, hogy felfedd és felfedezd az igazságot, de végül tiéd lesz „a legnagyobb díj: emberek, Istenek vágnak rá”¹.

A tanító számára:

A tanítók nem pusztán moderátorok és beszélgetésvezetők: kötelességük tantanítani – bizonyosságot tenni, irányt mutatni és megihletni. Ha tanulmányozás, elmélkedés és imádkozás által készülsz a tanításra, akkor felkészült leszel arra, hogy segíteni tudj az általad tanított embereknek jobban megérteni egy-egy sugalmazott tant, és annak megfelelően cselekedni. Bíz abban a szerepedben, amelyet Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházában tanítóként betöltesz. Összpontosított erőfeszítéssel képes lehetsz a Szabadítóhoz hasonlóan tanítani.

3. ALAPELV:

A személyes kinyilatkoztatásnak központi szerepe van az egyházban az evangéliumi tanulás és tanítás terén.

A tanuló számára:

Russell M. Nelson elnök nemrégiben arra kérte az egyháztagokat, hogy „gyarapítsá[k] a kinyilatkoztatás elnyerésére irányuló lelki képessége[i]ket”². Azzal, hogy tanulmányozod Isten ígését, megmutatod Neki, hogy szeretnél kinyilatkoztatást kapni. A személyes kinyilatkoztatást gyakran egy olyan kinyilatkoztatás tanulmányozása közben kapod, amelyet az Úr már megadott az Ő prófétáinak. A kilencedik hittételre támaszkodva azt mondhatjuk, hogy amikor tanulmányozol mindent, „amit Isten kinyilatkoztatott”, azzal felkészítéd magadat arra, hogy megkapj mindent, „amit most nyilatkoztat ki”, és mindent, amit „ezután is ki fog nyilatkoztatni”.

Amikor kinyilatkoztatást kapsz, alakítsd ki a benyomásaid megőrkítése és az azoknak megfelelő cselekvés szokását. Ez nemcsak arra szolgál, hogy megmutassa az Úrnak, milyen értékesnek tartod mindazt, amit tanít neked, hanem arra is, hogy a tanultak alkalmazása által azok meg tudjanak változtatni téged.³

A tanító számára:

Sokféleképpen kaphatsz kinyilatkoztatást arról, hogy mit taníts az órán. Talán akkor jön, amikor saját magad tanulmányozod a szentírásokat. Vagy esetleg akkor is jöhet, amikor éppen átnézed a *Jöjj, kövess engem!* forrásanyagokat az otthoni vagy az istentiszteleti tanításhoz. Amikor sugalmazást kapsz, jegyezd fel azt, és cselekedj a kapott benyomásnak megfelelően.

Akkor se félj az általad tanítottak szükségleteinek megfelelően reagálni egy kapott sugalmazásra, ha az az óra közben érkezik, és te már kész tervekkel jöttél oda.

4. ALAPELV:

Az új anyagok forrásanyagok, nem az eredeti források.

A tanuló számára:

Isten igéje a lelki tudás és erő egyik forrása. *A Jöjj, kövess engem!* – *Egyének és családok számára* arra szolgál, hogy forrásanyagként támogassa az egyéni és családi szentírás-tanulmányozást. Útmutatóként, kiegészítőként használd azt az Újszövetség tanulmányozásához! Ha szülő vagy, felhasználhatod arra, hogy a családi estekre lélekemelő élményeket tervezz, és hogy támogasd a családodat a szentírások közös tanulmányozásában. Az egyedülálló felnőttek összejöhetnek, hogy csoportként használják azt a szentírás-tanulmányozásukhoz. Bárhogy felhasználhatod a forrásanyagot ahhoz, hogy a segítségével te és a családod méríteni tudjon abból az erőből, amely Isten igéjének tanulásából és az annak megfelelő cselekvésből fakad.

5. ALAPELV:

Fokozhatjuk a másoknak nyújtott szolgálattételre irányuló erőfeszítéseinket.

A tanuló számára:

Áldást jelenthet a másoknak nyújtott szolgálattételre irányuló erőfeszítéseidben az, amit a szentírásokból megtudsz. Lehet, hogy találsz valamit a tanulmányozásod során, amit megoszthatsz valaki mással. Találsz majd szentírásbeli példákat – különösképpen az Újszövetségben – arra, hogy milyen erőteljes módokon végzett szolgálattételt a Szabadító és mások. Az Úr hívása, miszerint „*Jer, kövess engem*” (Lukács 18:22), arról szól, amit a tanulmányozás után teszel majd: a megismert és megérzett dolgok gyakorlati alkalmazásáról. Miközben tehát az idén Jézus Krisztus életét tanulmányozod, figyelj meg, hogy mit tanít az Ő élete a másoknak való szolgálattétel módjáról és arról, hogy miként áldhatja meg a te saját szolgálattételed a környezetet életét.

A tanító számára:

Ne feledd, hogy az osztályod tagjainak erőteljes élményekben van részük az otthoni tanulmányozásuk során! Minden órán szánj időt arra, hogy kiderítsd, mit tanultak. A Vasárnapi Iskola, valamint az Elemi számára készült *Jöjj, kövess engem!* forrásanyagok olyan tevékenységekre tesznek javaslatokat, amelyek segítségre lesznek abban, hogy figyelemfelkeltő tanulási élményeket nyújts az általad tanítottaknak. De ne vedd úgy, hogy az ott leírtak megkötik a kezdet! Nyugodtan módosíts vagy találd ki tevékenységeket, ha úgy érzed, hogy azzal az osztály tagjainak hitére, tudására és bizonyosságára építhetsz. Ha nem minden tanuló érez vágyat a részletes beszámolóra, az is rendben van. Segíts megérteni nekik, hogy már azzal is kifejezik a hitüket, hogy ott vannak, és Isten igéjét szeretnék hallani.

A tanító számára:

A tanító nemcsak azokat tartozik szolgáltni, akik eljárnak az órákra, hanem azokat is, akik nem vesznek részt. Tanítóként légy tisztában azzal, hogy ki jár és ki nem jár órára. Az órákon kívül az egyháztagoknak azzal nyújthatsz szolgálattételt, ha meglátogatod őket az otthonukban, felhívod őket vagy küldesz nekik egy üzenetet, és arra biztatód őket, hogy egyaránt vegyenek részt az evangélium otthoni és egyházi tanulásában. A hatásod nagyobb, mint azt gondolnád, és a mások iránti szereteted és törődésed sokat fog számítani.

Ha kitarthatóan összpontosítunk az új *Jöjj, kövess engem!* tananyag irányelveire, akkor sikerebben tesszük majd azt az életünk részévé, és tesszük lehetővé, hogy Isten szándékának megfelelően alakítsa át az életünket. ■

JEGYZETEK

1. Vö. *Mi az igazság? Himnuszok*, 175. sz.
2. Russell M. Nelson: Az egyházra vonatkozó kinyilatkoztatás, az életünkre vonatkozó kinyilatkoztatás. *Liahóna*, 2018. máj. 96.
3. Lásd Richard G. Scott: Lelki útmutatást nyerni. *Liahóna*, 2009. nov. 6–9.

A tananyagot és a kapcsolódó forrásanyagokat megtalálod a comefollowme.lds.org oldalon.

Ez nem a székekről szól

Senki nem volt a gyülekezeti házban, amikor aznap este megérkeztem, hogy – lévén a Fialat Nők elnöke – kirakjam a székeket a kultúrteremben a másnapi Fialat Nők tevékenységhez. Hét hónapos terhes voltam, és szinte teljesen egyedül kellett kiraknom az összes széket. Hamarosan azonban megérkezett a titkárom és az egyik tanácsosom, akik segítettek befejezni. Aztán elkezdtük díszíteni a termet.

Ekkor kukkantott be az ajtón egy hölgy. „Bocsi – mondta –, de ma estére a Segítőegylet már lefoglalta ezt a termet a jógaóránkhoz.”

Megkérdeztük, hogy nincs-e esetleg egy másik helyiség, ahol megtarthatnák az órát, de a többi terem mind foglalt volt. Így hát nem volt más választásunk: összeszedtük a székeket. Aznap este fáradtan mentem haza, tudva, hogy reggel újra ki kell majd raknom a székeket.

Néha az élet is ilyen érzést kelt. Négy kisgyerek és egy kisbaba mellett úgy érzem, hogy egész nap pörgök a mókuserékben, hogy aztán másnap kezdhessem az egészet előlről. Nincs olyan pillanat, amikor ne lenne éhes pocak vagy elpakolásra váró ruha-, játék- és edényhalmok. Kirakom a székeket, összeszedem a székeket. Ez az életem.

De ez tényleg a székekről szól? Amikor a Fialat Nők tevékenységet követően összeszedtem a székeket, önkéntelenül is elmosolyodtam, amikor azokra a vicces és csodás lányokra gondoltam, akiket olyan nagyon megszerettem. Hálás voltam a velük töltött időért.

Ez otthon is így van. Az egész nem a kanapéra kent mogyorókrémről vagy az örökké páratlan zoknikról szól, hanem az én kis családomról, akik miatt örömtől dagad a szívem.

Az Úr ezt mondta: „Ne fáradjatok bele tehát a jó tevésebe, mert nagyszerű

munka alapját fektetitek le. És kis dolgokból jó elő az, ami nagyszerű” (Tan és szövetségek 64:33).

Nagyon fontosak lettek számomra a „kis dolgok”: az ölelések, a rögtönzött énekek, a zsírkrétarajzok, elugrálni a postaládához és vissza, és odaégett pirítóst enni, mert nekem készítették.

Lehet, hogy nap nap után olyan hétköznapi feladatokat végzünk, mint a székek szétrakása, majd összeszedése. De ez nem a székekről szól – azokról az emberekről szól, akik a székeken ülnek. Nem az éppen előttünk álló feladatról szól – azokról az emberekről szól, akiket szolgálunk. Amikor rájuk gondolok és arra, hogy mennyire szeretem őket, akkor köszönetet mondok az Úrnak az élet szépségéért és a holnapért, amikor felkelek, és örömmel rakom szét ismét azokat a székeket. ■

Janessa Orgill, USA, Iowa

Lehet, hogy nap nap után olyan hétköznapi feladatokat végzünk, mint a székek szétrakása, majd összeszedése. De ez tényleg a székekről szól?

„Azt gondolja, hogy látni fogja még a bátyját?”

Késő este volt, már csak én voltam kasszában, és rajtam kívül egyetlen lélek sem volt az ábécében. Miközben letörölgettem a pénztárpultokat, dúdolgatni kezdtem.

A dúdolgatásból hamarosan éneklés lett. A Fel, szentek, fel című himnuszt énekeltem (*Himnuszok*, 19. sz.). Nem nagyon szoktam himnuszokat énekelni a magam szórakoztatására, de most lendületesen énekeltem, amíg észre nem vettem valakit.

Egy idősebb férfi jött oda.

„Ismerem ezt az éneket – mondta. – Magácska honnan ismeri?”

„Ez az egyik himnuszt, amit az egyházamban szoktunk énekelni” – feleltem.

„Magácska mormon?”

Igennel feleltem.

Elmondta, hogy a felesége utolsó napi szent volt, és 2011-ben hunyt el rákban. Azt mondta, hogy a temetésén is a Fel, szentek, fel volt a himnuszt. Részvéteket fejeztem ki, és elmondtam, hogy a bátyám is 2011-ben hunyt el, miközben Chilében szolgált missziót. Mi is ezt a himnuszt énekeltek a temetésén. A Lélek megérintette a szívünket, ahogy ezen a „véletlen egybeesésén” ámuldoztunk.

„És azt gondolja, hogy látni fogja még a bátyját?” – kérdezte.

Ezt a kérdést én is számtalanszor feltettem már magamnak. A bátyám halálát követő nehéz hónapok során kétségekkel küszködtem. Végül Mennyei Atya megáldott engem azzal a békés tudással, hogy a családok

örökkévalóak. Bár maradtak még kérdéseim, de a férfi szemébe nézve határozottan mondhattam: „Igen, azt!”

„Magácskának nagy a hite – mondta a férfi. – A feleségem mindig azt mondogatta, hogy »tökéletesen ragyogó reménységgel« kell rendelkezünk.” Ezzel én is egyetértettem, és idéztem neki a 2 Nefi 31:20 maradékát is, miszerint szeretnünk kell Istent és minden embert, előre kell törekednünk, lakmározni kell Krisztus szaván, és mindvégig ki kell tartanunk.

„Pontosan! – mondta a férfi könnyes szemmel. – Ő is mindig ezt mondogatta! Honnan tudta?”

Elmondtam, hogy ez a Mormon könyvből van. Megkérdezte, hogy honnan szerezhetne egyet. Elmagyaráztam, hogyan intézheti el a neten. Ő megköszönte, kezét rázott velem, majd távozott.

Ha van hitünk Istenben, az azt jelenti, hogy akkor is bízunk benne, amikor nem ismerjük az összes választ. Hálás vagyok azért, hogy amikor úgy adódott, hogy meg kellett válaszolnom ennek a férfinak a kérdését, akkor képes voltam a már megismert igazságokba vetett hitemre támaszkodni. A hitem nem volt tökéletes, de tudtam, hogy az Úr szemében elégséges. ■

Leah Barton (Wendy Jennings elmondása nyomán), USA, Utah

Nem nagyon szoktam énekelni a magam szórakoztatására, de most lendületesen énekeltem, amíg észre nem vettem valakit.

Az egyik éjszaka, úgy egy évvel azután, hogy elmaradtam az istentiszteletekről, álmot láttam.

Holnap elmegyek istentiszteletre

Két évvel azután, hogy a feleségem, Madeleine és én megkereszteltünk és konfirmálva lettünk, jómagam kevésbé tevékenyé váltam, és már nem jártam istentiszteletre. Ő minden vasárnap reggel biztatott, hogy keljek fel és tartsak vele, de én erre mindig nemet mondtam.

„Fáradt vagytok. Hagyjál aludni!” – mondtam ilyenkor. Később pedig kimentem focizni.

Madeleine azonban mindig felkelt, és elment a gyülekezeti házba a fiunkkal, Lucasszal. Akár esett, akár fújt, ő mindig ment.

Visszatekintve már látom, hogy Sátán támadása alatt álltam. Ő győzött meg arról, hogy az egyház nélkül is jól megvagyok. Ezt mondta nekem: „Minden okés, nyugodt vagy, jól érzed magad.” Valójában azonban kárt szenvedtem áldásokban, fejlődésben és boldogságban. Hála

az égnek, a feleségem és Mennyei Atyám segített tisztán látni.

Az egyik péntek éjszaka, úgy egy évvel azután, hogy elmaradtam az istentiszteletekről, álmot láttam. Azt álmodtam, hogy egy gyönyörű vidéken sétálok kéz a kézben a feleségemmel és a fiammal. Nagyon boldogok voltunk.

Aztán egyre sötétebb lett. Végül annyira besötétedett, hogy semmit sem láttam. Hirtelen azt vettem észre, hogy már nem fogom a feleségem és a fiam kezét. A nevüket szólítottam, azt remélve, hogy visszatérnek. Vissza

Tanuló vezető

akartam őket kapni, és azt akartam, hogy eltűnjön a sötétség.

Abban a pillanatban megértettem, mit jelent igazán nyomorúságosnak lenni. Elvesztettem a feleségemet és a fiamat! Madeleine és Lucas nélkül ment előre, engem pedig otthagytak egyedül a sötétség közepén.

Amikor másnap felébredtem, rájöttem, hogy ez egy Mennyei Atyámtól kapott jel volt. Ha nem kezdek el ismét istentiszteletre járni, és nem viszem el a feleségemet és a fiamat a templomba, hogy egymáshoz pecsételjenek bennünket, akkor el fogom veszíteni őket. Nem lesznek velem a következő életben. Elvesztett, nyomorúságos állapotban leszek.

„Holnap elmegyek istentiszteletre” – közöltem a feleségemmel.

Azóta minden vasárnap reggel elmegyek istentiszteletre a családommal. Egyetlen gyűlést sem hagytam ki, amióta öt éve láttam azt az álmot. 2016 szeptemberében aztán egymáshoz pecsételtek bennünket a templomban.

Hálás vagyok minden áldásomért. Különösképpen hálás vagyok a családomért, valamint a feleségem bátorságáért, erejéért és példájáért. Hálás vagyok, amiért sem ő, sem Mennyei Atyám nem fordult el tőlem soha. Nekik köszönhető, hogy ma az vagyok, aki vagyok. ■
Harmin Toledo Gonzalez, Chile, Chiloe

Békés érzésekkel, kényelmes tempóban vezettem hazafelé. Aztán egyszer csak ismétlődő dudálást hallottam hátulról.

Gyönyörű vasárnap délután volt, és az autóban ülve éppen egy fiatal felnőtteknek rendezett gyűlésről tartottam hazafelé. Békés érzéssel, kényelmes tempóban vezettem, miközben a korábban hallott üzeneteken gondolkodtam, miszerint Isten gyermekeiként olyan lehetőség rejlik bennünk, melyet hasznosítanunk kell. Azt kérdeztem magamtól, mit tehetnék, hogy hasznosítsam a bennem rejlő lehetőséget.

Hazafelé tartva az egyik szakaszon egy keskeny, kétszer egysávos úton haladtam. Szemből sok autó jött, de mögöttem nem volt senki. Aztán egyszer csak ismétlődő dudálást hallottam hátulról. Most már volt mögöttem valaki. Láttam, ahogy villogtat és üvölt, hogy engedjem el. Láthatólag gyorsabban akart menni.

Arra gondoltam, hogy itt valakinek egy kis türelmet és mások iránti tiszteletet kell tanulnia, úgyhogy lelassítottam. Több háztömböt is elhagytunk, miközben ő egyre csak nyomta a dudát és villogott a fényszórójával. Aztán lekanyarodott és megállt. Belelőztem a visszapillantómba, hogy lássam, miként reagál arra, hogy nem hajthatott gyorsabban. Jó érzés volt mőresre tanítani.

A sofőr sietve kiugrott az autóból és

kinyitotta az utasoldali ajtót. Onnan egy nő szállt ki sietve, karjai közt egy kisbabával. Nézttem, hogy hova mennek. A távolban megláttam a kivilágított betűket: „Sürgősségi Ellátás”.

„Mit tettem?!” – kérdeztem magamtól. Hazaérve térdre borultam, és könnyes szemmel kértem Istent, hogy bocsásson meg nekem.

Aznap megtanultam, hogy olyasmis is állhat a körülöttünk lévő cselekedetei mögött, amit mi nem mindig láthatunk vagy érthetünk. Azóta, ha meglátom, hogy valaki olyasmit tesz, ami szerintem helytelen, akkor igyekszem inkább arra gondolni, hogy talán nem teljesen értem a helyzetét. Igyekszem olyan szeretetet és együttérzést tanúsítani, mellyel – Jézus Krisztus kérésének megfelelően – viseltetnünk kell mások iránt, és igyekszem a körülöttem lévő megértésére és megsegítésére összpontosítani.

Hogyan használhatom ki az Isten gyermekeként bennem rejlő lehetőséget? Szeretettel és megértéssel reagálhatok mások cselekedeteire. Amióta így teszek, képessé váltam erősebben érezni a Szabadító szeretetét a saját életemben, és képes vagyok másokkal is éreztetni az irántuk való szeretetemet. ■

Julio Meza Michel, Mexikó, Chihuahua

Isten leányainak ÉS AZ Ő papsági hatalmának ÖSSZEKAPCSOLÁSA

Írta: **Barbara Morgan Gardner**

egyetemi docens, Brigham Young Egyetem,
Egyháztörténeti és Dogmatikai Tanszék

Mostanra minden korábbinál jobban ráébredtem, hogy milyen fontos megérteni a papságot és a nők számára abból fakadó áldásokat. Olyan napokat élünk, amikor minden az egyenlőségről, a befolyásról, a méltányosságról és a máságtűrésről szól – sokszor minden más erény rovására is. Mi több, sokak számára kifejezetten zavarosak az olyan kérdések, mint az önanonosság, a felhatalmazás birtoklása, a lelkiség vagy akár Isten.

Számos olyan nő, aki nincs tudatában annak, hogy milyen áldások érhetőek el számára, nem használja ki teljes mértékben a rendelkezésére álló lelki lakomát. A férfiak közül is sokan vannak, akik nem értik világosan ezt a témát.

Hogyan érthetnénk meg jobban a nők és a papsági hatalom között fennálló kapcsolatot, és miként segíthetnénk nekik abban,

hogy előlépjenek és elfoglalják „jogos és szükséges hely[ü]ket az otthon[u]kban, a közösség[ü]kben és Isten királyságában – sokkal inkább, mint eddig bármikor is”¹? Először is, alázattal törekedhetünk arra, hogy megértsük a papságra vonatkozó igazságokat, különösképpen az egyházi vezetők legfrissebb tanításait. Másodszor, igyekezhetünk megérteni, hogy egyes nők miért nem használják ki

A NŐK NÉLKÜLÖZHETETLEN RÉSZTVEVŐI ANNAK A MUNKÁNAK, MELYET ISTEN AZ Ő PAPSÁGI HATALMÁN KERESZTÜL VALÓSÍT MEG.

maradékalanul azt, hogy részesülhetnek Isten papsági hatalmából. Harmadszor, tudatában lehetünk annak, hogy miként segíthetünk a nőknek még teljesebb mértékben részt venni abban a munkában, melyet Isten az Ő papsági hatalmán keresztül valósít meg.

1. Milyen igazságok kerültek tisztázásra a nőket és a papságot illetően?

Az apostolok és az általános női vezetők a közelmúltban még nagyobb hangsúlyt fektettek a nők és a papság kapcsolatára. Következzen néhány olyan igazság, amelynek megértése és helyes tanítása létfontosságú.

A papság Isten hatalma és felhatalmazása.

A papság az a hatalom, amely által Isten megvalósítja a szabadítás nagyszerű munkáját, véghezvive „az ember halhatatlanságát és örök életét” (Mózes 1:39). A férfiaknak és a nőknek is fontos szerepe van Isten munkájában, és mind a férfiak, mind a nők részeseülhetnek az Ő hatalmából az Ő munkájának elvégzéséhez.

A nők hivatalos és döntő szerepet töltenek be a szabadítás munkájában.

Bonnie L. Oscarson, a Fiala Nők korábbi általános elnöke kijelentette: „Minden nőnek a papság munkájának nélkülözhetetlen résztvevőjeként kell látnia magát. A nők ebben az egyházban elnökök, tanácsosok, tanítók, tanácsok tagjai, nőtestvérek és anyák; és Isten királysága nem működhet, hacsak fel nem kelünk,

és hittel eleget nem teszünk a kötelességeinknek.”²

Gordon B. Hinckley elnök (1910–2008) ezt tanította: „Isten feladatot adott a nőknek itt az egyházban az Ő királysága építésében. Ez nagyszerű hármass feladatkörünk minden vetületét érinti: elsőként az evangélium tanítását a világnak; másodikként az egyház tagsága hitének megerősítését és boldogságának építését; harmadikként pedig a halottak szabadítására vonatkozó nagyszerű munka továbbvitelét.

Az egyházban a nők a fivérek társaiként viszik előre az Úr e hatalmas munkáját. [...] A nők óriási felelősséget viselnek, és számot fognak adni e feladatok elvégzéséért. Ott vannak a saját szervezeteik élén, és ezek a szervezetek erősek és életképesek, valamint jelentős erőkként teszik jobbá a világot. Szerepkörük a papság[viselőkhöz] társul, akikkel közösen igyekeznek építeni Isten királyságát a földön. Tiszteljük és becsüljük a képességeiteket. Vezetést, erőt és lenyűgöző eredményeket várunk attól, ahogyan az általatok felügyelt szervezeteket igazgatjátok. Pártolunk és támogatunk benneteket, Isten leányait, akik nagyszerű

együttműködésben dolgozva segítenek neki véghez vinni Isten minden fiának és leányának halhatatlanságát és örök életét.”³

Akik a papsági kulcsokat viselik, ők a nőkre és a férfiakra egyaránt szoktak hatalmat és felhatalmazást bízni.

„A papsági kulcsok az a felhatalmazás, amelyet Isten adott a [papságviselőknél], hogy irányítsák, felügyeljék és kormányozzák papságának használatát a földön.”⁴ Dallin H. Oaks elnök, az Első Elnökség első tanácsosa ekképpen beszélt erről: „Az egyházban végzett minden egyes cselekedet vagy szertartás olyasvalaki közvetlen vagy közvetett felhatalmazása birtokában zajlik, aki rendelkezik annak a feladatnak a kulcsaival.”⁵

A nők – ahogy a férfiak is – felhatalmazással rendelkeznek az elhívásuk elvégzésére olyasvalaki irányítása alatt, aki papsági kulcsokkal rendelkezik. M. Russell Ballard elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnöke leszögezte: „Azok, akik papsági kulcsokkal rendelkeznek..., szó szerint lehetővé teszik a papsági felhatalmazás gyakorlását, és a papsági hatalomból való részesevést mindenki számára, aki hithűen szolgál az irányításuk alatt.”⁶

Oaks elnök ezt mondta: „Nem szoktuk meg, hogy a nőkről úgy beszéljünk, mint akik a papság felhatalmazásával rendelkeznek az egyházi elhívásaikban – de mégis, milyen más felhatalmazás lehetne ez? Amikor egy nőt – akár fiatal,

akár időset – elválasztanak teljes idejű misszionáriusként az evangélium prédikálására, akkor papsági felhatalmazást kap egy papsági feladat ellátására.

Ugyanez érvényes akkor is, amikor egy papsági kulcsokat birtokló személy irányítása alatt elválasztanak egy nőt, hogy valamelyik egyházi szervezetben hivatalt töltsön be vagy tanítson.”⁷

Amikor ezt az elvet tanítom a diákjaimnak, gyakran teszem fel nekik a kérdést: „Ha egy cövekben közös gyűlést tart a F fiatal Férfiak elnöksége és a F fiatal Nők elnöksége, akkor azon ki elnököl?” Minthogy a cöveki F fiatal Nők elnökét és a cöveki F fiatal Férfiak elnökét egyaránt olyan személy hívta el és választotta el, aki papsági kulcsokat visel (vagyis a cövekelnök), az elhívásokban mindketten ugyanazzal a papsági felhatalmazással rendelkeznek, ebből kifolyólag egyikük sem elnököl a másik felett. Leginkább annak lenne értelme, ha felváltva vezetnék le a gyűléseket.

Az Úr az Ő papságán keresztül egyformán áldja meg a nőket és a férfiakat is.

Az Úr számos áldást biztosít a papságán keresztül, és ezek minden egyháztaghoz eljuthatnak, aki szent szövetségeket köt és tart meg. Ballard elnök így tanított erről: „Mindazok, akik szent szövetségeket kötöttek az Úrral, és akik tiszteletben tartják ezeket a szövetségeket, jogosultak arra, hogy személyes kinyilatkoztatást kapjanak, áldásban részesüljenek az angyalok

A misszionárius nővérek jó példák olyan nőkre, akiket elválasztottak és akik papsági felhatalmazást kaptak egy papsági funkció ellátására.

szolgálattetele által, társalogjanak Istennel, elnyerjék az evangélium teljességét, és ami a legfőbb, hogy Jézus Krisztussal együtt örököseivé váljanak mindannak, amivel Atyánk rendelkezik.”⁸

Joseph Fielding Smith elnök (1876–1972) arra tanított, hogy „a papság áldásai nem csak a férfiakra korlátozódnak. Ezek az áldások... az egyház minden hithű asszonyára is kiáradnak. [...] Leányainak az Úr felajánl minden lelki ajándékot és áldást, amely fiai számára elérhető”⁹.

És amikor a nők Atyjuk munkájával foglalkoznak, megáldatnak azzal, hogy ők is „örökösei [lesznek] Istennek, örökös társai pedig Krisztusnak” (Rómabeliek 8:17; lásd még 16. vers).

A nők és a férfiak (házasok és egyedülállók) egyaránt felruházhatják papsági hatalommal a templomban.

1833-ban az Úr azt az ígéretet tette Joseph Smithnek, hogy a szentek – a férfiak és a nők is – „felruház[atnak majd] hatalommal a magasságból” (Tan és szövetségek 95:8). Ballard elnök kifejtette ezzel kapcsolatban:

„A felruházás szó szerint a hatalom ajándéka. Mindenki, aki belép az Úr házába, a papság szertartásaiban jár el. Ez a férfiakra és a nőkre szintűgy vonatkozik.”¹⁰ Minden érdemes egyháztag, aki részesült a felruházásban, és megtartja a szövetségeit, melyeket a templomban kötött, rendelkezik papsági hatalommal. Így tehát a nők – férjzetek vagy egyedülállók – rendelkezhetnek otthonukban papsági hatalommal, függetlenül attól, hogy ellátogat-e hozzájuk egy papságviselő.

Sheri Dew, aki korábban tanácsos volt a Segítőegylet Általános Elnökségében, ezt kérdezte: „Mit jelent hozzáférni a papsági hatalomhoz? Azt jelenti, hogy kinyilatkoztatást kaphatunk; angyalok szolgálattetele áldhat meg és segíthet minket; megtanulhatjuk széthúzni a fátylat, mely elválaszt bennünket Mennyei Atyánktól; erősebbé válhatunk, hogy ellen tudjunk állni a kísértésnek; védve lehetünk; megvilágosíthatatunk és a mostaninál okosabbá tétethetünk – mindezt bármiféle halandó közreműködés nélkül.”¹¹ Mi e hatalom legfontosabb eredménye, és hogyan érhető el? Az Úr kinyilatkoztatta, hogy „az isteniség hatalma”

– beleértve az arra való hatalmat, hogy olyaná váljunk, mint Ő – a papsági szertartásokon keresztül nyilvánul meg (lásd Tan és szövetségek 84:20).

A papsági felhatalmazás időnként másként működik az egyházban, mint a családban.

Az egyház szervezete alá- és fölrendeltségre, a család viszont apai vezetésre alapul. Oaks elnök azt tanította, hogy vannak bizonyos „eltérések... abban, ahogyan a papsági felhatalmazás a családban és az egyházban működik.”¹² Az isteni terv szerint a férjnek és a feleségnek lehetnek bizonyos eltérő feladatai, ám „egyenlő partnerekként” működnek együtt.¹³ L. Tom Perry elder (1922–2015) a Tizenkét Apostol Kvórumából ezt tanította: „Ne feledjétek, fivérek, hogy a család vezetőjeként betöltött szerepekben a feleségetek a társatok! [...] Isten már a kezdetek óta arra utasította az emberiséget, hogy a házasságnak egységben kell egyesítenie a férjet és a feleséget. Ezért tehát a családban nincs elnök vagy alelnök. A pár örökkévalóan együtt munkálkodik a család javára. Eggyé válnak szóban, tettben és cselekedetben, miközben vezetik, útmutatással látják el és irányítják a családi egységüket. Egy szinten vannak. Közösén és egyetértésben tervezik és szervezik meg a család ügyeit, ahogy haladnak előre.”¹⁴

De mi történik az egyik házastárs halálakor? Oaks elnök ezt tanította: „Édesapám halála után édesanyám elnökölt a család felett. Nem volt papsági hivatala, azonban a házaspár túlélő szülőtagjaként ő lett a családjá kormányzó

tisztségviselője. Ugyanakkor tökéletesen tiszteletben tartotta a püspökünk és a többi egyházi vezető papsági felhatalmazását. Ő elnökölt a családjá felett, de ők elnököltek az egyház felett.”¹⁵

2. Buktatók

Milyen buktatók állhatnak annak útjában, hogy a nők maradéktalanul éljenek azzal, hogy részesülhetnek Isten papsági hatalmából?

Zavar a férfiak és a nők fejében a papságot illetően.

Oaks elnök ezt tanította: „A melkisédeki papság nem egy státusz vagy egy címke, hanem isteni hatalom, mely azért lett ránk bízva, hogy elősegítsük Istennek a gyermekeiért végzett munkáját. Mindig tartasuk észben, hogy a papságot viselő férfiak *nem* »a papság«. Nem helyénvaló az a megnevezés, hogy »a papság és a nők«. Mondjuk azt, hogy »a papság viselői és a nők«.”¹⁶

Amikor úgy fogalmazunk, hogy „a papság most élnekel egy éneket”, vagy „önkéntesekre van szükségünk a papságból, akik elmennek a Fiatal Nők táborba”, olyankor a legjobb

szándék ellenére is kárt okozunk magunknak és másoknak, mert zavarodottságot szítunk és táplálunk, és lekicsinyeljük Isten hatalmát.

Azt gondolni, hogy a papságnak semmi köze a nőkhöz.

Amikor arról van szó, hogy a papságról fogunk tanulni, egyes nővérek azt mondják: „Én ezt nyugodtan kihagyhatom, rám nem vonatkozik.” Csakhogy a papság Isten minden gyermekét megáldja, ezért mindannyiunk hasznára válik, ha jobban megértjük azt. Mindannyiunknak hasznára válna, ha jobban értenénk a papságot. Gondoljunk bele, mekkora áldást jelentene az egyház és a családjuk számára, ha az egyháztag férfiak és nők egyformán otthon lennének a papságra vonatkozó igazságok megértésben és tanításában.

Linda K. Burton, a Segítőegylet

korábbi általános elnöke kiemelte, hogy nemcsak a férfiaknak, hanem a nőknek is tanulmányozniuk kell a papság témáját. „Nővérek! Nem állhatunk ki és taníthatjuk azokat a dolgokat, amelyeket mi magunk nem értünk és nem ismerünk.”¹⁷

Kitalált korlátok közé kényszeríteni a nőt.

Egyértelmű, hogy az egyházban bizonyos elhívásokat csak papsági hivatalba elrendelt személyek tölthetnek be, de nagyon oda kell figyelniük, hogy ne korlátozzuk a női egyháztagokat pusztán a kultúrában, történelemben, tévképzetekben vagy hagyományokban gyökerező okok miatt. Példának okáért a nők képesek arra, hogy hozzáértő vezetők és tanítók, az egyházi tanácsok fontos hangjai, és bármilyen korú egyháztag számára a tanítványság erőteljes példái legyenek.

3. Mit tehetünk mi?

Íme néhány mód arra, ahogy mindegyikünk segíthet, hogy nővéreink az evangéliumban még teljesebb mértékben vegyenek részt abban a munkában, amelyet Isten az Ő papsági hatalmán keresztül valósít meg.

Ismerjük a Fivérek és a női vezetőink legfrissebb üzeneteit!

Az elmúlt néhány évben a Tizenkét Apostol Kvórumának több rangidős tagja is szólt kifejezetten a nők szerepéről az egyházban. Vajon mi alaposan odafigyelünk ezekre a beszédekre?

Russell M. Nelson elnök például a következő nyomatékos kijelentést tette 2015-ben: „Isten királysága nem teljes és nem is lehet teljes olyan nők nélkül, akik szent szövetségeket kötnek és betartják azokat, olyan nők nélkül, akik Isten hatalmával és felhatalmazásával szólnak!”¹⁸

Segítsünk minden egyháztagnak megérteni a nők egyedi szerepét a papság működésében!

Ballard elnök így emlékeztette a Segítőegyletben lévő nőket: „A ti befolyásotok köre egyedi kör: a férfiak nem képesek ezt

utánozni. Senki sem képes meggyőzőbben és erőteljesebben védelmezni a Szabadítót, mint ti: Isten leányai, akik ekkora belső erővel és meggyőződéssel rendelkeztek. Egy megtért asszony hangjának ereje mérhetetlenül hatalmas, és az egyháznak minden korábbinál nagyobb szüksége van a hangotokra”.¹⁹ Bonnie L. Oscarson kijelentette: „Az egyház[tag nőknek] úgy kell magukra tekinteniük, mint a szabadítás papság által irányított munkájának nélkülözhetetlen résztvevőire, nem úgy, mint akik csak nézelődnek és támogatást nyújtanak.”²⁰

Adjunk a női vezetők szavára!

Okkal figyelünk oda komolyan azok szavára, akiket prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként támogatunk. Ők viselik a királyság kulcsait, és az Úr rajtuk keresztül irányítja a munkáját. Amellett, hogy ők tanítanak minket, női egyházi vezetők is el lettek választva és kaptak papsági felhatalmazást arra, hogy az egyházban lévő férfiakhoz és nőkhöz egyaránt szóljanak. Érdemes az ő tanításaikra is figyelniük, és meghallanunk, hogy milyen tanácsot szán nekünk Isten rajtuk keresztül.

Vonjuk be a nőket a tanácsokba – nemcsak névleg, hanem tettekben is!

Ballard elnök ezt mondta: „Bármely papsági vezető, aki nem vonja be teljes tisztelettel és részvétellel a vezetéssel megbízott nővéreit, nem tartja tiszteletben és nem magasztalja fel a neki adott kulcsokat. Mindaddig csökkent lesz a hatalma és a befolyása, amíg meg nem tanulja az Úr útjait.”²¹

Ne adjunk „végleges” válaszokat olyan kérdésekre, amelyekre maga az Úr sem adott még választ!

Oaks elnök óva intette az egyháztagokat, hogy kerüljék az olyan kérdések megválaszolását, amelyeket az Úr sem válaszolt meg: „Ne kövessük el ugyanazt a hibát, amelyet a múltban elkövettek..., miszerint megpróbálták megindokolni a kinyilatkoztatásokat. Az indoklásokról ki szokott

derülni, hogy jelentős részben emberi találmányok. A kinyilatkoztatások azok, melyeket az Úr akarataként támogatunk, és ebben rejlik a biztonság.”²²

Ballard elder egy tökéletes példát is említ: „Miért rendelik el a férfiakat – és nem a nőket – papsági hivatalokba? [...] Az Úr nem nyilatkoztatta ki, hogy miért úgy szervezte meg az egyházat, ahogy megszervezte.”²³ Ballard elnök arra is figyelmeztetett, hogy ne terjesszünk még „a hit táplálásának céljából sem alaptalan szóbeszédet, vagy idejétmúlt értelmezéseket és magyarázatokat a múltbéli tanunk és gyakorlataink kapcsán. Mindig bölcs döntés rászokni az élő próféták és apostolok szavainak tanulmányozására; naprakésznek maradni az egyház aktuális kérdéseivel, előírásaival és bejelentéseivel kapcsolatban a mormon-sajtoszoba.hu és az LDS.org oldalak segítségével; és elismert, megfontolt és hithű utolsó napi szent kutatók műveiből tájékozódni, hogy biztosan ne

tanítások igaztalan, idejétmúlt, különc és furcsa dolgokat.”²⁴ Ne feledjük, hogy időnként a „nem tudom” a lehető legjobb válasz. Szorgalmasan kell keresgelnünk a hit világosságánál, hogy megismerjük az isteni igazságot.

Segítsünk a nőknek és a férfiaknak jobban megérteni a papságot!

Döntő fontosságú segíteni mind a férfiaknak, mind a nőknek abban, hogy magabiztosan használják a képességeiket a papság tanulmányozására és megismerésére. Többek között – de nem kizárólag – a következő szentírásrészek lehetnek segítségünkre ebben a folyamatban: Alma 13. fejezete, továbbá a Tan és szövetségek 2., 13., 20., 76., 84., 95., 107., 110., 121. és 124. szakasza. Nem lehet eléggé kihangsúlyozni, mennyire fontos, hogy elmenjünk a templomba abból a célból, hogy ne csupán válaszokra, hanem legfőképpen sugalmazott kérdésekre törekedjünk hithűen ezzel a témával kapcsolatban.

Bruce R. McConkie elder (1915–1985) a Tizenkét Apostol Kvórumából a következő szavakkal tanított erről: „A papságnak e tana – mely ismeretlen a világ előtt, és még az egyházon belül is csupán kevésbé ismert – nem tanulható meg csupán a szentírásekből. [...]”

A papság tana csakis személyes kinyilatkoztatás által ismerhető meg. Sorról sorra és előírásról előírásra érkezik a Szentlélek

4. Befejezés

hatalma által azokhoz, akik teljes szívükkel, lelkükkel, elméjükkel és erejükkel szeretik és szolgálják Istent. (Lásd T&Sz 98:12.)²⁵

Segítsünk a nőknek megérteni, hogy az Úr és az Ő prófétái mellett a helyük!

A világ egyre megosztottabbá és gunyorosabbá válik. A nőket sok tekintetben szembeállítják egymással. Határozott vélemények és mélyen szántó érzelmek ütköznek. Gondoljunk bele, milyen jó hatást gyakorolna a világra az, ha az egyház minden tagja elmondhatná, hogy Eszterhez hasonlóan „e mostani időért” (Eszter 4:14) lett megőrizve, és hogy egyénként éppúgy, mint a többiekkel egységben, a világ vezetésében és nem annak követésében van rá szükség.

Emma Smith kijelentette: „Valami rendkívülit fogunk tenni. [...] Rendkívüli eseményekre és sürgős segélyhívásokra számítunk.”²⁶ E sürgős segélyhívások – mi több, könyörgések – az elmúlt néhány év során olyan mértékben érkeztek a nővérekhez az egyházi vezetőktől, ahogy még soha. Amint jobban megértjük a papsághoz tartozó igazságokat; amint felismerjük a lehetséges okokat, amiért számos nő nem él eléggé a kiváltságaival; és amint a nőkkel és a papsági munkában való részvételi lehetőségeikkel kapcsolatban elnyert tudásnak megfelelően cselekszünk, akkor ráatalálhatunk „az annak tudatából eredő öröme és békeségre, hogy tanításotok által megérintettétek valaki életét, hogy felemeltétek Mennyei Atya egyik gyermekét az ahhoz vezető útján, hogy majd egyszer Atyánk őt is újra karjaiba zárhassa”²⁷. ■

és nők az Úr munkájában. *Liahóna*, 2014. ápr. 48–49.

9. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Fielding Smith* (2013). 171. A papság áldásainak részletesebb tárgyalásáért lásd Bruce R. McConkie, “The Ten Blessings of the Priesthood,” *Ensign*, Nov. 1977, 33–35.
10. M. Russell Ballard, “Let Us Think Straight” (Brigham Young University devotional, Aug. 20, 2013), 7, speeches.byu.edu.
11. Sheri Dew, *Women and the Priesthood: What One Mormon Woman Believes* (2013), 125.
12. Dallin H. Oaks: Papsági felhatalmazás a családban és az egyházban. *Liahóna*, 2005. nov. 26.
13. A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2017. máj. 145.
14. Vö. L. Tom Perry: Az apaság örökökévaló elhívás. *Liahóna*, 2004. máj. 71.
15. Vö. Dallin H. Oaks: Papsági felhatalmazás a családban és az egyházban. 26.
16. Dallin H. Oaks: A papság hatalmai. *Liahóna*, 2018. máj. 65.
17. Linda K. Burton, “Priesthood: ‘A Sacred Trust to Be Used for the Benefit of Men, Women, and Children’” (Brigham Young University Women’s Conference, May 3, 2013), womensconference.byu.edu/transcripts.
18. Russell M. Nelson: Kérés a nőtestvéreimhez. 96.
19. M. Russell Ballard, “Men and Women and Priesthood Power,” *Liahóna*, Sept. 2014, 37.; vö. M. Russell Ballard: Férfiak és nők az Úr munkájában. 49.
20. Bonnie L. Oscarson: Sion nőtestvérei, keljetek fel erővel! 14.
21. M. Russell Ballard, “Men and Women and Priesthood Power,” *Liahóna*, 35.
22. Dallin H. Oaks, *Life’s Lessons Learned: Personal Reflections* (2011), 68–69.
23. M. Russell Ballard, “Men and Women and Priesthood Power,” *Liahóna*, 35.
24. Vö. M. Russell Ballard: Az EOSZ hitoktatók lehetőségei és felelősségei a XXI. században. (Az Egyházi Oktatási Szervezet hitoktatóihoz intézett beszéd, 2016. febr. 26., broadcasts.lds.org.)
25. Bruce R. McConkie, “The Doctrine of the Priesthood,” *Ensign*, May 1982, 32.
26. Emma Smith a *Leányaim a királyságomban* c. kézikönyvben. 14.
27. Vö. M. Russell Ballard: Az EOSZ hitoktatók lehetőségei és felelősségei a XXI. században.

JEGYZETEK

1. Russell M. Nelson: Kérés a nőtestvéreimhez. *Liahóna*, 2015. nov. 97.
2. Bonnie L. Oscarson: Sion nőtestvérei, keljetek fel erővel! *Liahóna*, 2016. nov. 14.
3. Vö. *Az egyház elnökeinek tanításai: Gordon B. Hinckley* (2016). 103.
4. 2. kézikönyv: *Az egyház igazgatása* (2010). 2.1.1.
5. Dallin H. Oaks: A papság kulcsai és felhatalmazása. *Liahóna*, 2014. máj. 49.
6. M. Russell Ballard: Férfiak és nők az Úr munkájában. *Liahóna*, 2014. ápr. 48.; lásd még *Leányaim a királyságomban: A Segítőegylet története és munkássága* (2011). 138–39.
7. Dallin H. Oaks: A papság kulcsai és felhatalmazása. 51.
8. Vö. M. Russell Ballard: Férfiak

Fokozottabb megértésre szomjazni

Egyszer volt egy lány az egyházközségemben, akivel aznap randiztam először, másnap reggel pedig csak mi ketten voltunk ott az egyházközségünk templomi útján. Felajánlottuk, hogy bármelyik szertartásban segítünk, ahol éppen kevés a templomlátogató. Kiderült, hogy ez pont a pecsételés.

Nagyon ideges voltam, de meglepetésemre a vártnál sokkal kevésbé volt kínos alig 12 órával a randink után helyettes általi pecsételéseket végezni egy lánnyal. Sőt, tulajdonképpen ez az élmény jobb **rálátást biztosított nekem arra, hogy milyen fontos a templomi munka minden egyes része** – beleértve a pecsételéseket is (a digitális cikkemben részletesebben olvashatsz erről).

Mindannyiuknak eltérő a helyzete, de ha a templomban kötött **szövetségek jobb megértésére törekszünk**, akkor ezek a szertartások nem annyira kipipálandó tételek lesznek a lelki ellenőrzőlistánkon, hanem sokkal inkább a **számunkra lelki erőt biztosítani képes „élő víz”** (lásd Tan és szövetségek 63:23) oly nagyon szükséges forrásai. Márpedig ebben a zaklattott világban, amelyben élünk, minden elérhető erőre szükségünk van!

Ebben a lapszámban **fiatal felnőttek osztják meg a templommal kapcsolatos élményeiket**. Kealohilani elmeséli, miként áldotta meg az életét az, hogy

hithű volt a templomi alsóruha viselésében (lásd 44. oldal). A digitális cikkben Zariah osztja meg, milyen félelmei voltak azzal kapcsolatban, hogy nem érezte magát elég jónak a templomba való belépéshez.

Ha te is első alkalommal készülsz a templomba, összeállítottunk neked egy kérdezz-felelek részt, amelyet hasznosnak találhatsz (online találd meg). Mahesh pedig arról mesél, hogyan tért vissza a templomba, hogy jobban megértse az ott kötött szövetségeket (lásd 48. oldal).

Bár olyan gyakran próbálok eljutni a templomba, amilyen gyakran csak tudok, hogy **feltöltsem a lelki tározómat**, de a legfontosabb az, hogy **a templomban jelen lévő Lélek tanítson és megváltoztasson**, úgy az ottani falak közt, mint azokon kívül. Akkor a templomból előtörő és a szövetségeimen keresztül folyó „élő víz” mindennap segíthet oltani a szomjamat.

Egészségünkre!

Alex Hzié

A LEGJOBB TANÁCS...

Fiatal felnőttek osztják meg a legjobb tanácsot, amelyet azzal kapcsolatban kaptak, hogy az ember miként teheti az élete részévé a templomot.

„A püspököm azt mondta nekem, hogy a templom pont annyira lesz számomra szent élmény, amennyire szeretném. Mindig rajtam áll, hogy eldöntsem, milyen nagy hatással lehet a templom az életemre.”

– **Jasmyn Nye, USA, Utah**

„Nagyszerű, hogy van a közelünkben templom, de ha az egyháztalálkozók soha nem mennek el oda, akkor mindig távol lesz. Közel kell maradnunk a templomhoz, bármilyen messze legyen is.”

– **Cole Murphy, USA, Kalifornia**

„Légy céltudatos! Kész kérdéssel menj oda, végezz munkát egy ősdéért, törekedj békességre, vagy figyelj a készletekre!”

– **Sydney Orton, USA, Utah**

Mi a legjobb tanács, amelyet valaha kaptál a hibázással és ismételt próbálkozással kapcsolatban? A választodat a liahona.lds.org oldalon küldheted be 2019. március 31-ig.

Oszd meg a saját történetedet!

Neked is van egy hihetetlen történeted, amelyet megosztanál? Vagy vannak bizonyos témák, amelyekről olvasni szeretnél? Ha igen, akkor írd meg nekünk! A cikkeidet vagy visszajelzéseidet a liahona.lds.org oldalon küldheted be.

A FIATAL FELNŐTTEKNEK SZÓLÓ ROVAT SZERZŐIRŐL

Kealohilani Wallace

fiatal felnőtteknek szóló igényes, népszerű prózai művek szerzője, melyeket a saját élete és meggyőződése ihlet. A Brigham Young Egyetem, Hawaii végzett, és tevékeny tagja egy FEF-egyházközségnek.

Mahesh Kumar

Vedurupaka az indiai Andhra Pradesh államból származik. Nős, két aranyos kislányok édesapja. Mérnök-informatikus alapképzésű, és vezető szoftverfejlesztőként dolgozik. Szeret kirándulni a családjával, technikai újításokkal ismerkedni és főzni.

Zariah Inniss Barbadosról származik. 21 éves, négy fiatalabb testvére van.

Mindig is az egyház tagja volt. Szívesen ír és zenél.

Alex Hugie az Amerikai Egyesült Államok Oregon államából származik.

Angol szakos alapképzésű, a Brigham Young Egyetemen. Kiemelten érdeklődik a fiatal felnőtteknek szóló irodalom tanulmányozása, szívesen ír kelekótya novellákat és regényeket, és szereti a tejet.

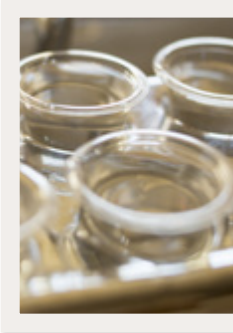
EBBEN A ROVATBAN

44 A szövetségek fedezékében

Írta: Kealohilani Wallace

48 Ismét a szent templom felé tekintve

Írta: Mahesh Kumar Vedurupaka

NYOMTATÁSBAN NEM JELENIK MEG

Kérdések és válaszok a templomi felruházásról

Elég jó a templomhoz?

Írta: Zariah Inniss

Öt ok arra, hogy az egyedülálló templomi pecsételéseken vegyenek részt

Írta: Alex Hugie

Itt találod meg ezeket a cikkeket és további tartalmakat:

- A liahona.lds.org oldalon
- A **Heti FF** rovatban (az Evangéliumi könyvtár Fiatal felnőttek részében)
- A [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona) oldalon

Mindaz a hatalom és védelem, amely meg lett ígérve a templomi alsóruhát hithűen viselőik számára, nem valamiféle varázslat eredménye: Istentől jön.

A szövetségek fedezékében

Írta: Kealohilani Wallace

Szavakkal nem lehet maradéktalanul kifejezni, hogy mennyire szeretem viselni a templomi alsóruhám.

A templomi alsóruha könnyű anyagból készül, és miután hozzászoktam, már szinte alig vettem róla tudomást; amit azonban a templomi alsóruha képvisel, és a vele járó áldások, valamint az, hogy ez az Isten iránti belső elkötelezettségem és *szeretetem* állandó külső kifejezése, mindennap gyönyörű és lelki élménnyé teszi a viselését. A templomi alsóruha békesség. Erő. Nyugalom. Hatalom. Szentség. Pont annyira áldja meg az életemet, ahogy viszonyulok hozzá.

Az emberek időnként mindössze egy alsóneműnek tekintik a templomi alsóruhát, vagy egyszerűen csak a visszafogott öltözködés mércéjének, amely megmutatja számukra, hogy mit vehetnek fel és mit nem – mint az illő és az illetlen közti afféle teljhatalmú határvonal. És bár a templomi alsóruha viselése kétségtelenül visszafogott öltözködésre ösztönöz (különösképpen a mai világ mércéje szerint nézve), a szent papság ezen alsóruhája jóval többet képvisel.

Erőteljes örökkévaló szemléletmód

19 éves voltam, amikor a templomi házasságkötésemre való felkészülés részeként a saját felruházásomban

részesültem. És bár bizonyos szerencsétlen körülmények e házasság végéhez vezettek, a szövetségeimhez hű maradtam, és ezek az Úrral kötött szövetségeim fennmaradtak. Beléjük kapaszkodtam, és fenntartottak engem. Nem maradtam magamra a próbatételeim során, inkább erősebbé tettemek általuk.

Számos áldásban volt már részem azért, mert folyamatosan van templomi ajánlásom; mert helyénvaló módon, az utasításoknak megfelelően hordom a templomi alsóruhát; és mert megtartom a templomban kötött szövetségeket. Habár lehetetlen lenne egyetlen áldást kiemelni, amely ebből az engedelmességből fakad, az általam megfigyelt két leginkább nyilvánvaló áldás az, hogy képes voltam megőrizni egyfajta mennyei szemléletmódot, valamint hogy volt egy állandó fizikai emlékeztetőm, hogy akkor is helyes döntéseket hozzak, amikor a környezetem nem ezt teszi – és még akkor is, amikor mások döntései fájdalmat okoznak nekem.

Sok minden alakult rosszul az életemben az elmúlt 11 év során (a mélypontok közé tartozott a válásom, a gyötrelmes anyagi gondok, valamint a bosszantó

szakmai és személyes kudarcok), de a templomi alsóruhám következetes viselése és a rendszeres templomi részvétel segített abban, hogy tudjam, ez az élet nem csupán az adott pillanat próbatételéről szól, bármily nehéz vagy fájdalmas legyen is minden ilyen pillanat számomra.

Mivel e két biztos pont segített közel maradnom a Lélekhez, Ő a fizikai veszélyekből is kivezetett engem, ha hallgattam a Tőle jövő belső késztetésekre; ráadásul erős reményérzetet és örökkévaló szemléletmódot is kaptam, amelyek akkor is átvezettek a sötét pillanatokon, amikor nem éreztem magamban elég erőt ahhoz, hogy akár csak egyetlen érzelmi vagy fizikai lépést is tegyek előre az utam során. E békesség továbbra is megtart engem, amikor új kihívásokkal és próbatételekkel szembesülök.

A templomból fakadó, általam meg tapasztalt áldások sora a mindennapi, ám olykor figyelemre sem méltatott áldásoktól (mint például a belső béke és a késztetések) egészen a megrendítő, örökkévaló – és nyilvánvaló – áldásokig terjed (mint amilyen az, hogy a családtagjainkkal örökkévalóan egymáshoz lehetünk peccsételve). Minden ember tapasztalata egyedi

és személyes – azonban az áldásokat mindig az Úr tökéletes időzítése szerint kapjuk, amikor megtartjuk szövetségünket (lásd Tan és szövetségek 82:10). A templomi alsóruha viselésével pedig fontos, személyes módon mutatjuk meg az Úrnak, hogy emlékezetünkben tartjuk a szövetségünket.

Állandó lelki védelem

Boyd K. Packer elnök (1924–2015), a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke kitért az egyik olyan áldásra, amelyre a templomi alsóruhánk helyénvaló viselésekor számíthatunk: „A templomi alsóruha szent szövetségeket képvisel. Elősegíti a visszafogottságot, és pajzsá és védelemmé válik a viselője számára.”¹

Ez a pajzs képes megvédeni minket attól, amit Nefi úgy nevezett, hogy „az ellenség tüzes nyilai” (lásd 1 Nefi 15:24). Úgy képzelem, hogy ha ki tudnánk számítani, hány nyilat lő ki ránk Sátán minden egyes nap, a kapott szám csillagászati

lenne. Olyan világban élünk, amely buzgón törekszik elpusztítani azt, amiben hiszünk. Mindenütt helytelen képek és üzenetek vesznek minket körül, karöltve az arra irányuló nyomással, hogy használjunk káros szereket, vagy hogy szegjük meg a nemi erkölcsösség törvényét. Még ennél is féltelenebb az arra irányuló nyomás és kísértés, hogy veszekedjünk és modortalanok legyünk, akár személyesen is, de virtuálisan különösképpen; vagy hogy beleköszünk valakibe olyan apróságért, mint egy helyesírási hiba. Ha hagyjuk, akkor ezek a lelki támadások eltompítják az érzéseinket, és csökkentik az arra való képességünket, hogy megérezzük a Szentlélektől érkező figyelmeztetéseket.

A Sátán által ránk lődözött „tüzes nyilak” felsorolása szó szerint vég nélküli, és ezek mindig veszélyesek. Taniela B. Wakolo elder a Hetvenektől ezt mondta: „Az élet számos zavaró tényezője és kísértése olyan, mint a »ragadozó farkasok«. Hogyan védjük hát meg magunkat? A

beszédben később erre is kitért: „Megígérem, hogy a szertartásokban való részvétel, és a hozzájuk tartozó szövetségek tiszteletben tartása csodálatos világosságot és védelmet fog hozni nektek ebben az egyre sötétedő világban.”²

Ha a Sátán által naponta rád lődözött „nyilak” szó szerint valamiféle hegyes tárgyak lennének, amelyeket láthatnál és érezhetnél, akkor vajon otthon hagynád a pajzsodat? Figyelmen kívül hagynád-e az önvédelemről – vagy a menedékbe vezető ösvényről – szerzett tudásodat? Halogatnád-e, hogy megkösd vagy megtartsd a szövetségeidet Istennel, amikor pedig Ő azt ígérte, hogy ezek a szövetségek segítenek majd, hogy győzhess?

A szövetségek hatalma fejlődésünk során

A templomi alsóruha által nyújtott védelem forrása nem a ruhadarabba szőtt valamiféle varázslat, ahogy azt páran tévesen képzelik. Arról van szó,

hogyan ez a megígért védelem egy olyan védelem, amelyet az Úr fizikai és lelki téren is biztosít, amikor megtartjuk szövetségeinket, és naponta kifejezzük hithű elkötelezettségünket Őiránta.

A templomi szövetségek és az alsóruha *nem* a tökéletes emberek számára adtak. Az a céljuk, hogy segítsenek fedezetet és védelmet nyújtani azoknak a tökéletlen embereknek, akik a tőlük telhető legjobban igyekeznek jobbá válni. Azoknak az embereknek, akik megbotlanak, bűnbánatot tartanak, majd mennek tovább előre. Az olyan embereknek, mint te és én.

Éppen úgy, ahogy minden héten fizikailag veszünk az úrvacsorából, hogy felidézzük és megújítsuk a kereszteselési szövetségeinket, az alsóruha napi szintű viselése is fizikai emlékeztetőül szolgál a templomi szövetségeinkkel kapcsolatban. Olyan dolgok ezek, melyekre szükségünk van a krisztusibbá válás felé vezető utunkon.

Az isteni védelmen túl a szövetségeink megtartása és az alsóruha viselése arra is szolgál, hogy naponta megmutassuk Istennek, hogy milyen nagyon szeretjük Őt, és hogy *azért, mert szeretjük*, követni fogjuk a parancsolatait – és ez az egyik módja annak, hogy elnyerjük azt a számos áldást, amelyet Isten meg szeretne adni nekünk. Ő valóban jobban szeret minket annál, mint ahogy azt képesek vagyunk felfogni, és azt szeretné, ha biztonságban lennénk és részesülnénk az Ő általa megígért védelemben.

Áldások mindennap

Mindannyian naponta a lelki harcmezőn csatázunk, akár tisztában vagyunk ezzel, akár nem. A templomban megkötött

és a mindennapi életünkben megtartott szövetségek segíteni fognak nekünk, hogy megnyerjük a háborút a bűn és Sátán ellen, de rajtunk múlik, hogy felkészüljünk, majd pedig hithűek legyünk.

Nagyon örülök, amiért úgy döntöttem, hogy részt veszek a templomi szertartásokon – és a szövetségeim megtartására vonatkozó későbbi döntéseimért is. Naponta érnek áldások, amiért ezt választottam, és amiért viselem a templomi alsóruhát, ahogy azt illik – ahogy arra szövetséget kötöttem. Biztonságot nyújt. Emlékeztet a szövetségeimre. És megmutatja Istennek, hogy jobban szeretem Őt a világnál, és hogy megteszem, amit kér tőlem. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Hawaiiin él.

JEGYZETEK

1. Boyd K. Packer, *The Holy Temple* (1980), 75.
2. Taniela B. Wakolo: A szabadító szertartások csodálatos világosságát fognak hozni nekünk. *Liahóna*, 2018. máj. 40., 41.

TUDJ MEG TÖBBET!

- A diplomákkal, templomi felkészüléssel és templomi szertartásokkal kapcsolatos további részletekért látogass el a temples.lds.org oldalra.
- A mormonnewsroom.org/article/temple-garments oldalon tekintsd meg az egyház által készített angol nyelvű rövidfilmet, amely segíthet elmagyarázni másoknak a templomi alsóruha mibenlétét.

ISMÉT a szent templom FELÉ TEKINTVE

Írta: **Mahesh Kumar Vedurupaka**

Ráébredtem,
 hogy vissza
 kell mennem
 a templomba,
 hogy jobban
 megértsem
 és fel tudjam
 idézni a
 megkötött
 szövetségeimet.

Négy évvel ezelőtt a felsőfokú hitoktatóm, Suresh Natrajan fivér feltette a kérdést az osztálynak: „Hányan voltatok már templomban?” Mivel a feleségemmel, Ananthával éppen az előző évben tettük meg első alkalommal a tízórás utat a Kínai Hongkong templomba, büszkén emeltem fel a kezemet. Akkor jött a második kérdés: „Emlékszel, milyen szövetségeket kötöttél a templomban?”

A kérdése elgondolkodtatott. Annyi mindent kellett feldolgoznom az első templomi utamon. Bár annak idején igyekeztem figyelni, de rá kellett jönnöm, hogy az eltelt időben elfelejtettem, milyen szövetségeket is kötöttem ott. Abban a pillanatban eldöntöttem, hogy visszatérek a templomba egy második látogatásra, valamint hogy ezúttal jobban fogok figyelni, és meg fogom jegyezni a megkötött szövetségeket, illetve minden mást is, ami alapvető fontosságú a szabadulásomhoz.

Telt-múlt az idő. Szörnyű megpróbáltatásokkal szembesültem az életemben. Jártam viszont felsőfokú hitoktatásra,

ahol az egyik nap Jónás prófétáról tanultunk. Jónás nem akarta azt tenni, amit az Úr megparancsolt neki. Az egyik vers, amely felkeltette a figyelmemet, a Jónás 2:5 volt: „És én mondtam: Elvettetem a te szemeid elől; vajha láthatnám még szentséged templomát!”

Ez a szentírásvers megérintette a szívemet, és azért imádkoztam Mennyei Atyához, hogy adjon nekem és a feleségemnek egy újabb lehetőséget, hogy ellátogassunk a templomba.

Négy évre rá Mennyei Atya ismét megáldott bennünket azzal, hogy beléphetünk a házába, amely ezúttal a Tajvani Tajpej templom volt.

Amíg ott voltunk, alkalmam adódott szertartásokat végezni a rákban elhunyt nagybátyámért. Miközben érte keresteltek, azokra az áldásokra gondoltam, amelyekben e templomi szertartásnak köszönhetően fog részesülni. Nagyon boldog voltam, és rájöttem, hogy a templomelnök is erről beszélt, amikor az első alkalommal voltam templomban, és egy kicsit össze voltam zavarodva. Ezt

mondta akkor: „Fivérem, talán még nem értesz mindent abból, amit most csinálsz, de eljön majd a nap, amikor azt fogod érezni, hogy nagyszerű dolgokat vittél itt véghez.”

Megkaptam a válaszomat. Négy év és egy második templomlátogatás kellett hozzá, hogy megértsem.

Amikor manapság minden egyes héten veszek az úrvacsorából, olyankor felidézem, hogy milyen hatalmas is Jézus Krisztus engesztelése, és mennyire szentek a templomban kötött szövetségeim.

Idén van a feleségemmel a 10. házassági évfordulónk. Szeretném a templomban megünnepelni, és pecsételési szertartásokat végezni az őseimért. Ennek érdekében vállaltam egy olyan másodállást is a rendes munkám mellett, amely nem befolyásolja a családommal töltött időt.

Tudom és érzem, hogy a templomi munka valós. Semmi nem helyettesítheti; minden áldozatot megér, hogy eljussunk a templomba Mennyei Atya munkáját végezni saját magunkért és azokért a lelkekért, akik a fátyl túloldalán vannak. ■

A szerző Indiában, Andhra Pradesh államban él.

Mahesh és Anantha Vedurupaka a Tajvani Tajpej templom előtt

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK A TEMPLOMI FELRUHÁZÁSRÓL

Ha első alkalommal készülsz templomba, olvasd el a kérdezz-felelek részt ennek a cikknek a digitális változatában az Evangéliumi könyvtárban vagy a liahona.lds.org oldalon. Alább olvashatod az ott található öt kérdés egyikét.

Mit tehetek azért, hogy jobban megértsem a templomi felruházást és az ott kötött szövetségeimet?

A személyes tanulmányozásod során összpontosíts a templomi tanításokra és szövetségekre. Keress a szentírásokban, az általános konferenciai beszédekben és egyéb egyházi anyagokban a felruházás tantételeire és szövetségeire való utalásokat. Ezen igazságok áttekintése a személyes tanulmányozásod során segíteni fog abban, hogy gyarapodj a templomi szövetségek és szertartások megértésében. Amikor például a nemi erkölcsösség törvényét tanulmányozod, miként áldhatja meg az e törvény betartása iránti saját elkötelezettségedet az a feddhetetlenség, melyet József a Pótfár felesége általi megkísértésekor tanúsított? (Lásd 1 Mózes 39.) Hogyan vonatkoztható Nefi elkötelezettsége Isten parancsolatainak betartása iránt a te saját hozzáállásodra, ami az elhívásodban végzett szolgálatot illeti? (Lásd 1 Nefi 3:7.)

Térj vissza a templomba olyan gyakran, amilyen gyakran csak a személyes körülményeid engedik.

„Mindannyian ugyanabban a tanításban részesülünk, de jobban megértjük a szertartások és szövetségek jelentését, ha gyakran visszatérünk a templomba, készen arra, hogy tanuljunk, és elmélkedjünk az ott elhangzó örök igazságokon.”

Vö. Silvia H. Allred, korábbi első tanácsos a Segítőegylet Általános Elnökségében: Szent templomok, szent szövetségek. *Liahóna*, 2008. nov. 113.

Látogass el az lds.org/go/031949 oldalra, ahol találsz egy cikket, amely segíthet neked, hogy jobban megértsd a szövetségeket, melyeket Istennel kötünk.

Szeretem a családtörténetet!

Nem mindig értékeltem a családtörténeti munkát. Ez megváltozott, miután a Chilei Santiago templomban megkereszteltek az egyik ősömről.

Diakónus voltam, amikor először jártam a templomban. Amint éppen léptem volna be a keresztlőmedencébe, megéreztem valakinek a jelenlétét, aki addig nem volt ott. Felnéztem, és egy régi ruhába öltözött öregembert láttam. Éreztem a felém irányuló szeretetét és háláját, amiért helyettes általi munkát végzek érte. Miután megkeresztelkedtem érte és kijöttem a vízből, szétnéztem, de nem láttam sehol.

Mindig úgy voltam vele, hogy a templomban majd úgyis kapok neveket, akikért templomi munkát végezhetek, ezért nem is érdekelt a családtörténeti kutatás. De ez az élmény teljesen beizzított, és elkezdtem a saját családtagjaim neveit kutatni.

Egy nap leültem a gép elé, és láttam, hogy jött egy ímél az egyháztól az egyik családtagom nevével. Azt éreztem, hogy további neveket kellene kikutatnom, úgyhogy megkértem édesanyámat, hogy magyarázza el, miként tudnék eredményesen neveket keresni, és több részletet összegyűjteni az őseimről.

Eddig 11 nevet találtam a családomból, és tudom, hogy többet is találhatok még. Amikor itt éltek a földön, nekik soha nem volt lehetőségük megkeresztelkedni, és régóta várnak arra, hogy valaki elvégezze értük a templomi munkát. Örülök, hogy segíthetek nekik a templomi és családtörténeti munkán keresztül.

Lucas,

16, Chile, Santiago

EBBEN A ROVATBAN

52 Mi igaz és mi nem az?

Írta: Carl B. Cook elder

55 „Ez igaz! Ez igaz!”

Írta: David Muanda

56 Kialakítani a konferencia szokását

58 Tényleg sokat érek

Név a szerkesztőségben

60 Csodákra lelni a mindennapokban

Írta: Breanna Call Herbert, Alex Hugie, Aspen Stander

63 Poszter: A templomban töltött idő

64 Az utolsó szó: Meghallani az Úr hangját az általános konferencián

Írta: Neil L. Andersen elder

Írta: Carl B. Cook
elder

a Hetvenek
Elnökségéből

MI IGAZ

Nemrégiben találkoztam egy figyelemre méltó fiatal nővel, a 17 éves Cayleeevel, aki az egyik cövekkonferencián osztotta meg szívből jövő érzéseit. Kijelentette, hogy Isten valós, az egyház igaz, és Russell M. Nelson elnök Isten prófétája. Erős bizonyosságot tett arról is, hogy hamisak azok a rossz dolgok, amelyeket egyesek állítanak az egyházzal és Jézus Krisztus evangéliumáról.

Mély benyomást tett rám Caylee meggyőződése és azon képessége, hogy különbséget tudott tenni a között, ami igaz és ami nem az.

Ennél is mélyebb benyomást tett rám a beszélgetés, melyet a gyűlés után folytattam vele, amikor is rájöttem, hogy ez a tisztánlátás és meggyőződés nem jött számára könnyen. Sőt, korábban a hitét érő komoly kihívást kellett kiállnia.

Ez az ő története.

A válaszok küzdelmes keresése

Caylee mindig is tevékeny volt az egyházban. Amikor azonban elkezdte alaposabban átgondolni az evangéliumot és az egyházat, néhány komoly kérdés merült fel benne. Bűntudatot érzett a kétely miatt, és elkezdett válaszokat keresni.

„Az volt a gondom – meséli Caylee –, hogy csupa rossz helyen kerestéltem. Ahelyett, hogy a szentírásokban vagy a konferenciái beszédekben kutattam volna, és beszéltem volna a szüleimmel, a neten találtam különböző cikkeket, amelyek azt állították, hogy választ adnak a kérdéseimre.”

Caylee eleinte azt gondolta, hogy ezek az online cikkek végre megvilágítják a kérdéseit. Ez azonban nem így lett: „Ahogy tovább vizsgáltam a kérdéseimet, az ott olvasottak nyomán egyre csak több és több kérdés, több és több kétely merült fel bennem.”

és MI NEM AZ?

Caylee elkezdte elveszíteni a hitét és a reményt is. „A bizonyosságom világossága elkezdett pislákolni – idézi fel, – és fokozatosan felhagytam az olyan dolgokkal, amit annak idején tanítottak nekem: a szentírások olvasásával, az imával és az ifjúsági hitoktatáson való részvétellel.”

Végül aztán teljesen elborította az általa érzett sötétség és zavarodottság. Ezt mondja: „Már nem tudtam megállapítani, hogy mi az, ami Istentől származik, és mi az, ami csak egy örült elgondolás, amit valaki azért ferdített el vagy talált ki, hogy félrevezessen. Már nem tudtam különbséget tenni az igazság és a megtévesztés között. Őrlődtem.”

Caylee a helyzetét ahhoz hasonlítja, amin Joseph Smith ment keresztül, amikor ezt mondta: „Idővel arra a megállapításra jutottam, hogy vagy sötétségben és zavarban kell maradnom, vagy

pedig úgy kell tennem, amint Jakab utasít, vagyis Istentől kérni. Végül arra az elhatározásra jutottam, hogy »Istentől kérek« [lásd Jakab 1:5], gondolván, hogy ha bölcsességet ad azoknak, akik híján vannak annak, és szabadon, szemrehányás nélkül ad, akkor megpróbálhatom” (Joseph Smith története 1:13).

Beszélgetés megbízható emberekkel

E sorsfordító pillanatban Caylee az ifjúsági hitoktatója, a nagymamája és az édesanyja felé fordult. Az ifjúsági hitoktatója arról biztosította őt, hogy az érzéseivel nincs semmi baj, és nem ő az egyetlen, akinek kérdései vannak. Megosztotta vele a bizonyosságát, és olyan olvasnivalót ajánlott a figyelmébe, amely segíthette Cayleet a válaszok utáni kutatásában.

Caylee nagymamája nem prédikált neki. Egyszerűen arra buzdította, hogy gondolja át, hogy az olvasottakból mit talált fel-emelőnek – a neten találtakat vagy az egyház tanát? Caylee el is kezdte összehasonlítani ezeket: „Melyik volt felemelő számomra? Melyik hozott békességet és örömet a lelkemnek? Melyik tanította nekem azt, hogy örökké a családommal leszek a boldogság véget nem érő állapotában, ha követem Isten parancsolatait? Melyik ültetett el nyugtalanító gondolatokat a fejemben?”

Isten keresése ima és a szentírások által

Az édesanyja arra biztatta Cayleet, hogy imádkozzon. Caylee végül elvonult a szobájába, és kiöntötte a szívét Istennek. „Nem történt semmi – meséli. – Nem szálltak alá angyalok. A szívem nem telt meg békességgel és hálával. Újra odamentem anyukámhoz. Közösen imádkoztunk, majd azt javasolta, hogy olvassam 10 percig a Mormon könyvét. Megtettem, és közben azt az ígéretet éreztem a szívemben, hogy ha máskor is így teszek, akkor látni fogom az áldásokat. Akkor tisztán látok majd, és tudni fogom, hogy mely tanítások származnak Istentől, és melyek nem.”

Caylee elkezdett mindennap imádkozni és olvasni a Mormon könyvét. Távol tartotta magát a Twittertől és azoktól az

***Elgondolkodtál
már, hogyan
lehetne rájönni,
hogy mi az, ami
tényleg igaz?***

oldalaktól, amelyek eredetileg a kétségeket ébresztették benne. A tanulás szándékával járt ifjúsági hitoktatásra, nem pedig azért, hogy rossz dolgokat találjon az egyházzal kapcsolatban.

Az igaz dolgok felismerése

Mintegy kétheti kitartó erőfeszítést követően úgy érezte, hogy a negatív hangok kezdenek elcsendesedni. Jobban ment a tanulás. Kellemesebb volt a munka, és a szüleivel is jobb lett a kapcsolata. Boldogabb volt.

Mint mondja, e boldogságnak köszönhetően „végre megláttam a válaszomat. Képes voltam megkülönböztetni, hogy mi jön Istentől, és mi nem, mert első kézből tapasztaltam meg, hogy mit tesz meg értem, amikor én is megteszem, amit kér.”

Zárásként pedig hozzát teszi: „Ez az egyetlen módja annak, hogy valóban fel tudjuk ismerni, hogy mi az Istentől jövő igazság, és mi nem az. Tanulmányozhatunk és elmélkedhetünk és kérdezősködhethetünk, amennyit csak akarunk, de csak miután megtesszük azt, amit Jakab tanácsol, és amit Joseph Smith is tett – kérj és cselekedj –, akkor fogjuk igazán tudni, hogy mi igaz, és mi nem az.”

Mit tanulhatunk tehát Caylee élményéből? Íme néhány gondolat:

- Nem kell, hogy rosszul érezzük magunkat, ha kérdéseink vannak.
- Soha ne hagyjuk abba az imádkozást, miközben a válaszokat keressük.
- Tanulmányozzuk a Mormon könyvét, és elmélkedjünk róla.
- Ha gondosan megválogatjuk, hogy mit olvasunk és hallgatunk, akkor kizárhatjuk a technika és a média harsány hangjait, amelyek eltérítenének az igazságtól, és céljuk a rombolás.
- Tanácskozzunk olyanokkal, akiket ismerünk, szeretünk és tisztelünk – ne pedig idegenekre hagyatkozzunk.
- Isten végül meg fogja válaszolni a kérdéseinket az Ő módján és idejében. Ő szeret minket.
- A válaszok akkor fognak érkezni, ha azt tesszük, amit Mennyei Atyánk kér – nem akkor, ha azt tesszük, amit a világ javasol.

Megihlet engem Caylee, ahogy ti is – fiatal nők és fiatal férfiak –, akiket Isten erre az időre készített elő. Ő – ahogy köztetek sokan mások is – az olyan embert példázza, amilyenről Russell M. Nelson elnök beszélt: „Olyan nőkre van szükségünk, akikben megvan a tisztánlátás ajándéka, akik képesek megvizsgálni a világ irányvonalait és kiszűrni azokat, amelyek népszerűségük ellenére sekélyesek vagy veszélyesek.”¹

Igazságkeresők, szövetségmegtartók és királyságépítők vagytok. Isten segítségével, valamint Jézus Krisztus és az Ő engesztelésének hatalma által elnyerhetitek a tisztánlátás ajándékát, hogy ismerhessétek, élhessétek és terjeszthessétek az igazságot. ■

JEGYZETEK

1. Russell M. Nelson (Boyd K. Packert idézve): Kérés a nőtestvéreimhez. *Liahóna*, 2015. nov. 96.

LA SAINTE BIBLE

Amikor bizonyosságért imádkoztam a Mormon könyvéről,
nem történt semmi – amíg el nem kezdtem olvasni a Bibliát.

írta: David Muanda

Amikor úgy 12 éves voltam, meg akartam tudni a magam számára, hogy igaz-e a Mormon könyve. Amikor beszédet mondtam, akkor bizonyoságot tudtam tenni arról, hogy a Mormon könyve Isten szava, mert így mondta az elemis tanítóm. De legbelül nem értettem, hogy ez mit jelent. Ismertem Moróni ígéretét, mely szerint ha olvasom, elmélkedek feőle és imádkozom róla, akkor én is tudhatom (lásd Moróni 10:3-4). Heteken át olvastam, és békességet éreztem, de amúgy nem eredményezett semmilyen káprázatos hatást – se fényoszlop, se angyalok, se mennyei hang. Végül abbahagytam a Mormon könyve olvasását.

Amikor aztán egy napon Mózes második könyvét tanulmányoztam, arról olvastam benne, hogy amikor az izráelitáknak nem volt elég ételme, Isten manná-t küldött nekik. Mindenki csak egy bizonyos mennyiséget szedhetett naponta. Ételmet küldött számukra, de nekik kellett kitalálniuk, hogyan gyűjtsék össze. Nefi szavai jutottak eszembe: „...az Úr nem ad parancsokat az emberek gyermekeinek, csak akkor, ha utat készít számukra, hogy végrehajthassák azt a dolgot, amit megparancsol

nekik” (1 Nefi 3:7). Ebből megértettem, hogy amikor Isten megparancsolta az izráelitáknak, hogy hagyják el Egyiptomot, akkor megtervezte azt is, hogy majd kielégíti az éhségüket. Ez a Mormon könyve-beli szentírásrész világosabb megértést eredményezett számomra a Bibliával kapcsolatosan, és arra a következtetésre jutottam, hogy a Mormon könyve Isten szava. Ahogyan azt David A. Bednar elder a Tizenkét Apostol Kvórumából is kifejtette, a személyes kinyilatkoztatás inkább hasonlít a napkelte fokozatosságára, mint egy hirtelen felkapcsolt villanyra.¹ Elkezdtem másképpen tekinteni a Mormon könyvére.

Az ezt követő hónapok során minden korábbanál biztosabban tudtam, hogy a Mormon könyve Isten szava. A benyomás, melyet újra és újra éreztem a Lélek hangja által, úgy szólt, hogy „ez igaz, ez igaz, ez mind igaz”. Ma is szinte mindennap olvasom a Mormon könyvét, és minden alkalommal hallok e szavakat: „Ez igaz.” ■

JEGYZETEK

1. Lásd David A. Bednar: A kinyilatkoztatás lelke. Liahóna, 2011. máj, 87-90.

„Ez igaz!
**EZ
IGAZ!”**

LE
LIVRE
DE
MORMON

KIALAKÍTANI A KONFERENCIA SZOKÁSÁT

Van egy áprilisban és egy októberben. Talán már egészen meg is szoktad ezt a féléves ritmust. De hogyan érheted el, hogy tényleg az életed része legyen – az egész hátralevő életedben?

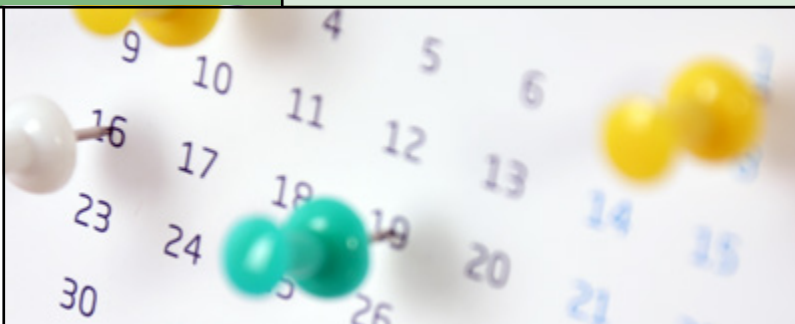
Mit fogsz tenni a jövőben, amikor hathavonta eljön a konferencia ideje, és amikor már csak rajtad áll, hogy mit teszel? Döntsd el már most, hogy a részvételed által kiaknázod az ebben a félévente jelentkező eseményben rejlő erőt. Ne mondd azt, hogy „majd valamikor megnézem a neten”! Tedd inkább az életed különleges eseményévé és szokásává.

Íme néhány lehetséges teendő, amely segíthet valóban szokásoddá tenni az általános konferenciát:

1

TÚZZ KI EGY CÉLT!

Az élő próféták és apostolok meghallgatása az egyik legfontosabb dolog, amit csak tehetsz. Próbáld mindegyik ülést a lehető leghamarabb megnézni. Próbáld kitzúzni egy konkrét határidőt, amikor megnézed őket.

2

TEDD SZABADDÁ A NAPODAT!

Amennyire csak lehetséges, tartsd fenn azt az időt a konferencia számára, és ne tervezz akkorra semmiféle sporttevékenységet, barátokkal szervezett összejöveteleket vagy bármi mást, ami elvenné az időt. Ha nem tudod élőben hallgatni a konferenciát, akkor is kijelölhetsz magadnak egy napot, amikor a konferencia megnézése lesz számodra a fő esemény.

3

ALAKÍTS KI HAGYOMÁNYOKAT!

Meghatározó hagyomány lehet a kedvenc beszédek családi megbeszélése, a családi ima egy-egy ülés előtt, vagy egy személyes konferenciái idézetgyűjtemény összeállítása. Vicces hagyományaitok is lehetnek, például étkezéssel kapcsolatosak, mint amilyen egy-egy vicces nevű fogás vagy nasi (király konferenciái krumpli, pattogatott konferencia, sugalmazott sülték vagy prófétai parfé).

4

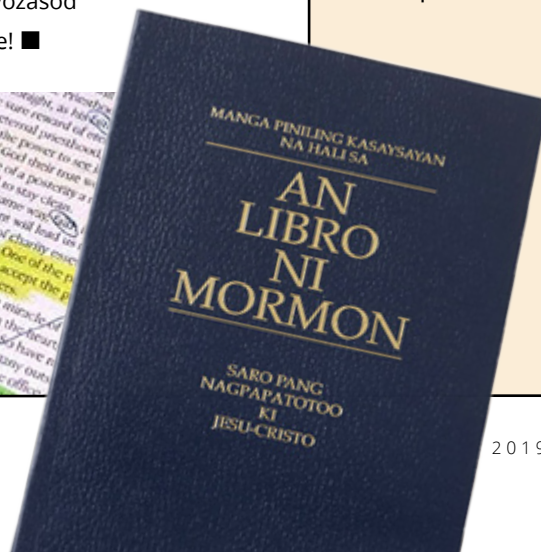
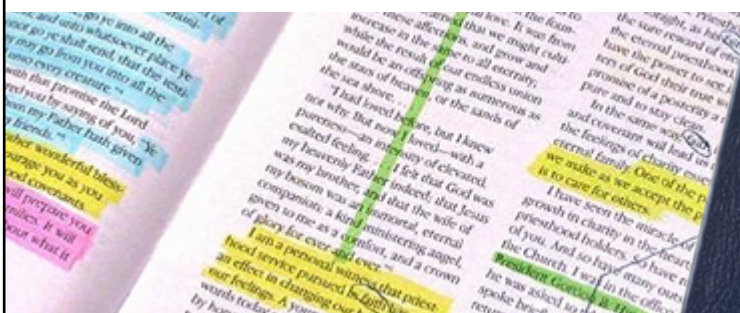
LEGYEN EGY TERVED A KONFERENCIA UTÁNRA!

Tedd a konferenciái beszédeket a rendszeres evangélium-tanulmányozásod részévé. A következő hat hónap során minden vasárnap elolvashatsz egy-egy konferenciái beszédet, pár héten át mindennap meghallgathatsz egyet a buszon vagy a kocsiban, vagy kikeresheted a konferencia során hivatkozott összes szentírásrészt a személyes szentírás-tanulmányozásod során. Bárhogy is döntesz, készíts tervet az elvégzésére! ■

„[A] következő hat hónap során gyakran – sőt, újra és újra – tanulmányozzátok e konferencia üzeneteit. Tudatosan keressétek a módját, hogy beillesszétek ezeket az üzeneteket a családi estjeitekbe, az evangéliumi tanítószobákba, a családdal és barátokkal folytatott beszélgetéseitekbe, sőt, még a nem a mi hitünket valló emberekkel folytatott beszélgetéseitekbe is.”

Russell M. Nelson elnök: *Bátran végezzük. Általános konferencia, 2018. április.*

*Amit megtudtam az
őseimről, bátorságot
adott a saját lelki
harcaim megvívásához.*

TÉNYLEG

Név a szerkesztőségben

Úgy 11 éves voltam, amikor először szembesültem a pornográfiával. Idővel aztán az az egyetlen alkalom súlyosabb gondná fejlődött, és tizenévesen az életem meghatározó küzdelmévé vált. Mire középiskolába mentem, már hátat fordítottam a pornográfiának, és Jézus Krisztus engesztelése felé fordultam. Habár megtapasztaltam azt a csodát, hogy a szenny kitörlődött a gondolataimból, a mindent elborító bűntudat továbbra is megmaradt a szívemben.

A nagyim nagyjából ekkor adta nekem kölcsön az üknagymamám kéziratos önéletírását. Alig pár nap alatt azt éreztem, hogy szoros kötődés alakult ki bennem Thea Martina Waagen (1883–1967) iránt. Thea édesapja tragikus módon még hónapokkal a születése előtt elhunyt, így őt a megözvegyült, Norvégiából bevándorolt édesanyja nevelte fel. Nehéz gyermekkor volt, de örömet lelt a számócaszedésben, és abban, hogy a helyi evangélikus templomban orgonálhatott. Az édesanyja újraházasodott, és a nevelőapja segítségével Thea főiskolára ment. Az élete egy későbbi szakaszában Thea a családjával együtt megtért az egyházhoz, és Utah-ba költöztek. Ezután sem volt könnyű az élete. A férjével elváltak. Nagy szívfájdalmat és súlyos depressziót élt át, mégis hű maradt a bizonyosságához.

Amikor Theáról olvastam, és arról a döntéséről, hogy a csapások során is ki fog tartani, egy olyan erőteljes szeretet árasztott el, amely megerősítette, hogy milyen sokat érek, és segített túltenni magamat a bénító

ILLUSZTRÁLTÁ: ALEX NABAUM

SOKAT ÉREK

bűntudatomon. Ráébredtem, hogy ha ő képes volt keresztülmenni ilyen kemény dolgokon, akkor nekem is sikerülni fog.

Felmentem az LDS.org oldalra, és kikértem Thea pátriárkai áldását. Még inkább elérzékenyültem, amikor ezt olvastam: „Méhednek magja felkel és áldottnak nevez majd téged Sion asszonyai között.”

Rájöttem, hogy az iránta érzett mélységes tiszteletem ennek a rövid mondatnak a beteljesedése.

Thea szeretete segített kigyógyítani a szívemet a bűntudatból, és a szívemet az őseim felé fordítani. Ez volt az első tanúbizonyságom David A. Bednar elder azon ígéretéről, mely szerint a családtörténeti munkában való részvétel által védelmezve leszek az ellenség egyre fokozódó befolyása ellen (lásd A gyermekek szíve atyáikhoz fordul. *Liahóna*, 2011. nov. 27.).

Úgy érzem, hogy egyre nagyobb mértékben van jelen erő és tisztánlátás az életemben, miközben tovább kutatom az őseimet, és megismerem a történetüket. Azáltal, hogy következetesen részt veszek családtörténeti tevékenységekben, úgy érzem, mintha szövetségek egész seregére tettem volna szert, akik segítenek megvívni a lelki harcaimat. Félelem nélkül élhetek, mert „többen vannak, a kik velünk vannak [az őseink], mint a kik ő velők [Sátán követői]” (2 Királyok 6:16).

Habár nem találtam ezrével saját, templomba vihető neveket, megismertem az őseim történetét, és – alapos kutatás által – a családtagjaikat is. Időt szántam arra, hogy felidézsem az életüket, és megbecsüljem az örökségüket. Tudom, hogy megerősít és megvédelmez engem Sátán ellenében, amikor a családom világosságával töltöm meg az életemet. ■

Csodákra lelni a mindennapokban

Írta: Breanna Call Herbert,
Alex Hugie,
Aspen Stander
Egyházi folyóiratok

*Ha az életet a Jézus
Krisztusba vetett hit
szemüvegén keresztül
szemléljük, rányílik
a szemünk a minket
körülvevő számos
csodára.*

NÉHÁNY OK, AMIÉRT ISTEN CSODÁKAT VISZ VÉGHEZ

- Hatalmának kinyilvánítására
- Lelki tantétel tanítására
- Korábbi kinyilatkoztatás igazolására
- A hit igazolására és megerősítésére
- A munkája előmozdítására

Mi az, hogy csoda?

Mindannyian tudjuk, hogy milyen is egy csoda, nem igaz? Mózes kettéválasztja a Vörös-tengert. A Szabadító látást ad egy vak férfinak. Egy asszony felgyógyul a halálos betegségéből. Mind közt az egyik leginkább rendkívüli csoda Jézus Krisztus engesztelése – egyetlen más csoda sem volt soha ilyen messzemenő és erőteljes hatású. De vajon csak az efféle élményeket tekinthetjük csodának?

Dallin H. Oaks elnök, az Első Elnökség első tanácsosa ezt mondta: „Nap mint nap csodák történnek egyházunk munkájában és tagjaink életében.”¹ Na, de te mikor mozdítottál meg utoljára egy hegyet, vagy voltál tanúja annak, ahogy ezrek laknak jól néhány hallal és pár vekni kenyérrel? A legtöbbünk valószínűleg soha nem látott semmi hasonlót. Akkor hogyan lehet igaz Oaks elnök állítása?

A Bible Dictionary [Bibliaszótár] szerint a csodák „az isteni vagy lelki hatalom megnyilvánulás[ai]”². E meghatározás tudatában nyissuk rá a szemünket a minket körülvevő számos csodára – olyan csodákra, amelyeket talán fel sem ismerünk.

A szentírásokban leírt csodákon keresztül kétségtelenül látjuk Isten kezét népének életében. Akkor is láthatjuk azonban az Ő lélekbeli hatalmát, amikor választ kapunk egy imára, megerősítjük

és a technika terén, és ma már szinte bárkivel és bárhol kapcsolatba tudunk lépni. Életünk minden részletében látható Isten hatalma.

Miért visz véghez Isten csodákat?

A csodáknak sok fajtája van, de Isten mindet ugyanazon átfogó célból viszi véghez. A csodák olykor gyógyulást, megnyugvást vagy fizikai védelmet nyújtanak Isten gyermekeinek, de nem ezek a külső

Vannak csodák, amelyekről hajlamosak vagyunk megfeledkezni: a nap mindennap felkel és lenyugszik; az apró magok hatalmas fákká növekednek.

---

a bizonyosságunkat, vagy szívbéli változást élünk meg.

Vannak azonban további csodák is, amelyekről hajlamosak vagyunk megfeledkezni: a nap mindennap felkel és lenyugszik; az apró magok hatalmas fákká növekednek; a testünk számos alkotóelemének együttes működése teszi lehetővé, hogy lélegezzünk, fussunk, álmodjunk és együnk. Naponta születnek ihletett eredmények az orvostudomány

hatások jelentik a csodák egyedüli okát. Egy-egy csoda gyakran egyáltalán nem akadályozza meg a szenvedést vagy a tragédiát. Isten két alapvető céllal visz véghez csodákat: a hit megerősítéséért és a jó megtételéért.

A csodák gyakran Isten hatalmát nyilvánítják ki az Ő gyermekeinek, vagy egy lelki tantételt tanítanak. A Bible Dictionary [Bibliaszótár] azt mondja, hogy Jézus Krisztus számos csodájának „az volt a célja, hogy

bizonyítékul szolgáljanak a zsidóknak, miszerint Jézus a Krisztus”, és hogy olyan tantételeket tanítsanak, mint a felelősség-tudat, a bűnbánat, a hit és a szeretet.³

Más alkalmakkor a csodák valamely korábbi kinyilatkoztatást igazolhatnak, mint ahogy azt Krisztus születésének az amerikai földrészen látott jelei is tették. Isten arra is használhatja a csodákat, hogy előmozdítsa a munkáját – a család-történeti munkát, a misszionáriusi munkát és így tovább.

Ha azonban helytelen okból vágyunk csodákra, bajba kerülhetünk. A leggyakoribb gond az szokott lenni, hogy az ember Isten létének bizonyítására akar jeleket látni. Ha a hitet teljesen kihagyjuk az egyenletből, akkor ezek a jelek soha nem fognak valós, maradandó megtéréshez vezetni. Elég megnéznünk, hogy mi történt a Mormon könyvében: sokan láttak jeleket és csodákat, hit nélkül azonban az engedelmességük rövid életűnek bizonyult.

Helytelen lenne továbbá a népszerűség vagy a pénz hajhászása miatt, bosszúvágyból vagy Isten akaratának megváltoztatásán igyekezve vágyni jelekre.

Brigham Young elnök (1801–1877) ezt tanította: „A csodák... nem a hitetlenek számára vannak: a szentek vigasztalására valók, és arra, hogy megerősítsék s megszilárdítsák azok hitét, kik szeretik, félik s szolgálják az Istent...”⁴ Annak megértése, hogy Isten miért visz véghez csodákat,

MIT TEHETEK ÉN?

Szánj egy kis időt arra, hogy átgondold az elmúlt hetedet. Voltál tanúja hétköznapi csodáknak az életedben? Ha az általad várt csoda nem következett be, ért-e esetleg téged más olyan élmény, amely megnyugvást, lelki növekedést vagy a Szabadítóhoz való közelebb kerülés lehetőségét nyújtotta számodra?

segíthet nekünk felismerni ezeket a saját életünkben.

Hogyan ismerhetek fel egy csodát?

Csodák kizárólag Isten akarata és a mi Őbelé vetett hitünk szerint történnek. Moróni próféta ezt írta: „És soha senki nem tett csodát addig, amíg nem volt hite; először tehát hittek Isten Fiában” (Ether 12:18). Ha rendelkezünk hittel, akkor vagyunk képesek felismerni, hogy az életünkben történő jó dolgok Isten művei, nem pedig a véletlen vagy szerencse dolga. A csoda felismerése is része a csodának! Ha az életet a Jézus Krisztusba vetett hit szemüvegén keresztül szemléljük, rányílik a szemünk a minket körülvevő számos csodára.

Azonban a csoda nagysága, időzítése és eredménye sem a hitünk mértékének mércéje. Tegyük fel, hogy két családdal is közlik, hogy az egyik gyermekük rákos. Mindkét család imádkozik azért, hogy a

gyermekük minél hamarabb meggyógyuljon. Mindkét család gyakorolja a Jézus Krisztus gyógyító hatalmába vetett hitét.

Az első gyermek teljesen meggyógyul, rációfalva az orvosok azon előrejelzésére, miszerint már csak pár hónapja van hátra. A második gyermek kezelést követően szenved el, és végül meghal – kétségbeesés helyett azonban az egész családot béke és vigasz árasztja el.

Ez első család nem feltétlenül volt hithűbb a másodiknál. Mindkét családnak csodában volt része a maga módján, és mindkét csoda része annak az ismétlődő és folyamatos megerősítésnek, miszerint Istennek minden egyes gyermeke számára van terve.

Az Úr látszólag hétköznapi csodákat éppúgy véghez visz napjainkban, ahogy rendkívülieket is. Jézus Krisztus hithű követőinek minden adományozási korszakban volt részük megrendítő gyógyulásokban és megmagyarázhatatlan eredményekben. Mégsem hagyhatjuk figyelmen kívül azokat a mindennapi történéseket, amelyek emlékeztetnek minket Isten kezére a mi életünkben. Néha egyszerűen csak fel kell ismernünk ezeket! ■

JEGYZETEK

1. Dallin H. Oaks, “Miracles,” *Ensign*, June 2001, 6.
2. Bible Dictionary, “Miracles.”
3. Bible Dictionary, “Miracles.”
4. Vö. *Az egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young* (1997). 254.

„A csodák... nem a hitetlenek számára vannak: a szentek vigasztalására valók, és arra, hogy megerősítsék s megszilárdítsák azok hitét, kik szeretik, félik s szolgálják az Istent...”

– Brigham Young elnök

LEHET, HOGY A TEMPLOMOK ÉPÍTÉSE
ÉS FENNTARTÁSA NEM VÁLTOZTATJA
MEG AZ ÉLETETEKET, DE

AZ AZ **IDŐ,** AMIT A
TEMPLOMBAN
TÖLTÖTÖK,
BIZTOSAN MEG
FOGJA!

Russell M. Nelson elnök, 2018.
októberi általános konferencia

Meghallani az Úr hangját az általános konferencián

Írta: Neil L. Andersen elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

Tanúságomat teszem nektek arról, hogy Jézus a Krisztus, hogy Ő irányítja ennek a szent munkának az ügyeit, és hogy az általános konferencia az egyik olyan nagyon fontos alkalom, amikor az Úr útmutatást ad az egyháza számára és személyesen nekünk is.

Amikor Russell M. Nelson elnök irányítása alatt összegyűlünk, arra számítunk, hogy a hallott szavak ténylegesen „az Úr akarata..., az Úr gondolata..., az Úr szava..., az Úr hangja lesz[nek], és Isten szabadulásra vezető hatalma” (Tan és szövetségek 68:4). Bízunk az Úr ígéretében: „...akár saját hangom, akár szolgálaim hangja által, az ugyanaz” (Tan és szövetségek 1:38).

Modern világunk zűrzavarában és fejetlenségében az Első Elnökség és a Tizenkettek Kvóruma szavaiba vetett bizalmunk és hitünk életbevágóan fontos a lelki fejlődésünkhöz és a kitartásunkhoz.

Imádságosan és felkészülve érkezünk az általános konferenciára. Sokunknak vannak nyomasztó aggodalmai és őszinte kérdései. Meg akarjuk újítani a Szabadítóba, Jézus Krisztusba vetett hitünket, és megerősödni, hogy ellen tudjunk állni a kísértésnek, és hogy a figyelmünk ne terelődjön el. Azért jövünk, hogy a magasságból tanítsunk.

Megígérem nektek, hogy ha felkészítitek a lelketeket, és azzal a várakozással jöttök, hogy az Úr hangját fogjátok hallani, akkor olyan gondolatok és érzések költöznek majd az elmétekbe, amelyek kifejezetten rátok vannak szabva.

Az általános konferencia üzenetei közt egy egész kincsesládányi mennyei útmutatás vár arra, hogy felfedezzétek. A próbatétel mindannyiunk számára az, hogy miként reagálunk arra, amit hallunk, amit olvasunk és amit érzünk.

Megígérem, hogy ha meghalljátok az Úr hozzátok szóló hangját ennek az általános konferenciának a tanításaiban, majd pedig e késztetések szerint cselekedtek, akkor érezni fogjátok magatokon a menny kezét, és áldott lesz az életek és a körülöttetek lévőké élete is. ■

Egy 2017. októberi általános konferencia beszéd felhasználásával.

Beszél **angolul,**
franciául,
portugálul
és **spanyolul.**

Amikor a Brigham Young
Egyetemen gólya volt, az órái előtt
**épületgondnokként a
mosdókat takarította**
hajnali 4-kor.

elder **NEIL L. ANDERSEN**

Középiskolásként részt vett egy
**diák-önkormányzati
konferencián,** ahol
37 ország fiataljai voltak jelen! Itt
mesélt a többieknek az egyházzól.

A BYU-n
megválasztották a
**hallgatói
önkor-
mányzat
alelnöké-
nek.**

Munka után szívesen
**kosár-
labdázott**
a családjával.

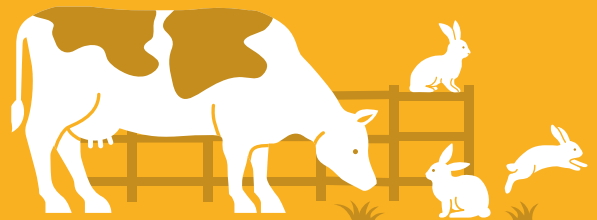

A **BYU-n**
és a Harvard
Üzleti
Iskolában
szerzett
diplomát.

1975. március
20-án
feleségül vette
Kathy Williamset
a
**Salt Lake
templom-
ban.**

Idaho államban, egy pocatellói
tejgazdaságban nőtt fel.

A gazdaságban az egyik kedvenc munkája a
nyulak gondozása volt.

Mindegyik gyermekét elvitte
havonta egyszer reggelizni,
hogy mindegyiküknek osztatlan figyelmet
szentelhesen.

A **Franciaország
Misszióba**
hívták el szolgálá-
latra, és később
a Franciaország
Bordeaux Misszió
elnökeként
szolgált.

2009 áprilisában
támogatták a
**Tizenkét
Apostol
Kvóruma**
tagjaként.

1951. augusztus
9-én született
a **utah-i
Loganben.**

4 gyermekük
és **17 unokájuk** van.

FIATAL FELNŐTTEKNEK

HÓDOLAT A TEMPLOMBAN

*Olvasd el, milyen áldásokkal jár
a templomi alsóruha viselése,
és a templomi szövetségeid jobb
megértésére való törekvés.*

42

FIATALOKNAK
HONNAN LEHET
TUDNI, HOGY
MI IGAZ?

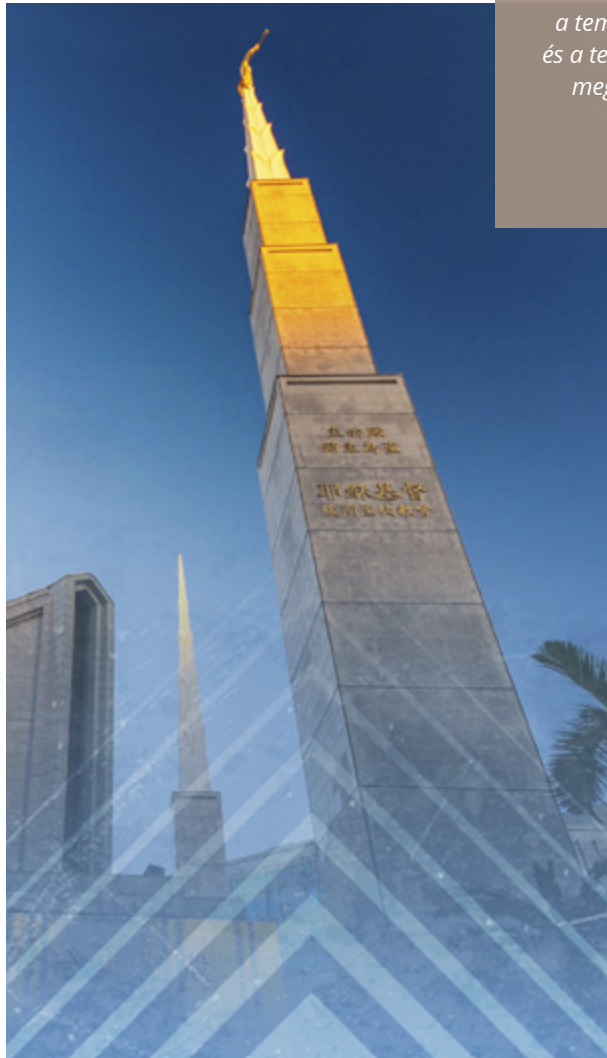
52,55

VASÁRNAPI LECKÉK
HOGY NÉZ KI
NAPJAINKBAN
EGY CSODA?

60

ÁLTALÁNOS
KONFERENCIA
KÉSZEN ÁLLSZ?

56,64

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA

HUNGARIAN

Jóbarát

Új templom
OLASZORSZÁGBAN!

Lásd 8-11. oldal.

Írta: Henry B. Eyring elnök

második tanácsos az Első Elnökségben

Olyannak lenni, mint Jézus

Az egyik vasárnap elnéztem, ahogy egy csoport elemis gyermek énekel:

*Próbálom Jézust követni, mert Őt nagyon szeretem.
Próbálok kedvesen szólni, jót tenni mindenkiel.
Ha kísértést érzek, hogy rosszat tegyek,
A Szent Lélek halk hangon azt súgja, ha figyelek:
„Úgy szeress, ahogy Ő szeret téged,
Légy mindig jószívű, mindig kedves.
Légy gyengéd és figyelmes mindenkiel,
Szeress úgy, mint Jézus szeret.”*

Mindegyikük előrehajolt, már majdnem a szék peremén ült. Fényt láttam a szemükben és eltökéltséget az

arcukon. Jézus Krisztus volt a példájuk. A céljuk pedig az, hogy olyanok legyenek, mint Ő.

Az Ő evangéliuma szerinti élet által mindannyian olyaná válhatunk, mint a Szabadító, Jézus Krisztus. Remélem, keresitek majd a lehetőséget, hogy úgy cselekedjete, ahogy Ő cselekedett, és úgy szeressetek, ahogy Ő szeret! A szeretet az az út, amelyen Ő vezet minket, mígnem olyaná válunk, mint Ő. Még egyikünk sem tökéletes. Azt azonban tudhatjuk, hogy az Ő útját követjük. Vezet minket, és azt szeretné, hogy kövessük Őt. ●

Az A mi tökéletes példánk című cikk felhasználásával (vö. Liahóna, 2009. nov. 70–73.).

Hogyan mutathatod ki a szeretetedet mások iránt?
Küldj nekünk virágot a kedvességkertünkbe! Ímélezd el a liahona@ldschurch.org címre.

A hegyi beszéd

A szentírások tartalmazzák Jézus egyik különleges prédikációját (beszédét), amelyet a hegyi beszédnek nevezünk. Keresd ki, hogy miről szólnak az alábbi szentírásversek, és kösd össze őket azzal, amit Jézus tanított. ●

Máté 6:6-15

Máté 5:44; 7:12

Máté 5:14-16

Máté 7:7-11

Máté 5:2-11

Az ima ereje

Kiért imádkozhatnál ma?

Írta: David Dickson

Egyházi folyóiratok

Igaz történet alapján, magyar átdolgozás

„...*imádkozzatok egymásért...*”

(*Jakab 5:16*).

Apa mindenkit odahívott a számítógéphez. Luca letette a plüss zsiráfot, amellyel játszott, és odasietett. Mi történik? Itt az idő Nagyival szkájpolni?

Apa a képernyőre mutatott. „Meg akartam mutatni nektek egy részt az egyik általános konferenciái beszédből.”

Luca hunyorgott. Nem Nagy volt, hanem Eyring elnök! Az Első Elnökségből.

Apa elindította a felvételt. Eyring elnök az egyházi vezetők támogatásáról beszélt. Azt magyarázta, milyen nagy szüksége van az egyházi vezetőknek arra, hogy imádkozzunk értük.

„Apa, ezért szoktunk imádkozni a prófétáért, igaz?” – kérdezte Luca öccse, Dávid. Apa és Anya bólintott.

„Igen, ezért – felelte Apa. – De éppenséggel a gyülekezeti elnökségünk is eszembe jut. Szerintem Alvári elnöknek és a tanácsosainak is szükségük van az imáinkra.”

Luca nagyon szerette Alvári elnököt és a tanácsosait. Mindig nagyon kedvesek voltak hozzá. Segíteni akart nekik!

„Imádkozni fogok értük – mondta Luca. –

És a családi imánkban is imádkozhatunk értük!”

„Szerintem ez nagyszerű ötlet – válaszolta Anya. – Tegyük is ezt!”

A következő néhány napban Luca nagyon igyekezett, hogy amikor elmondott egy imát, akkor ne felejtse el a gyülekezeti elnökségért is imádkozni. Ez minden alkalommal csak pár másodpercebe telt. Könnyű!

A következő vasárnap, az úrvacsorai gyűlés nyitóhymuszát

követően Alvári elnök

szólt a gyülekezethez. És

mondott valamit, amitől alaposan

elkerekedett Luca szeme.

„Gyülekezeti elnökségként szeretnénk megköszönni nektek, hogy imádkoztatok értünk – közölte Alvári elnök. – Tényleges erőt kaptunk ezekből az imákból. Az elhívásunk elvégzéséhez igazán szükségünk van a hitetekre és az imáitokra. Köszönjük!”

Lucának fülig ért a szája. Dávidra nézett. Ő is mosolygott. Luca alig akarta elhinni, amit hallott! Annyira izgatott volt,

hogy alig tudott nyugton ülni a helyén. Odahajolt Anyához, és megrángatta a ruhája ujját.

„Anyá! – sügta. – Hallottad, mit mondott Alvári elnök?!” Fel-alá szeretett volna ugrálni. „Működött! Az imáink tényleg működtek!”

Istentisztelet után Luca és a családja együtt sétált hazafelé.

„Isten valóban meghallja az imáinkat – mondta Anya. – És nem bámulatos, milyen ereje van annak, ha emberek egy csoportja imádkozik valakiért?”

„Amikor imádkozom, közelebb érzem magam Mennyei Atyához és Jézushoz.”

**Lorena Eduarda N., 5 éves,
Brazília, São Paulo**

Luca melegséget és boldogságot érzett. Ugrándozva ment Dáviddal a járdán, miközben Anya és Apa mögöttük sétált. Tudta, hogy Mennyei Atya meghallgatta a családja imáit. Tényleg volt eredménye annak, amit tettek, pedig csak imádkoztak!

Aznap este Luca az imához készülődött. Az elemis tanítójára és más egyházi vezetőkre gondolt, akiknek jól jönne néhány további áldás. Esetleg értük is imádkozni fog! Keresztbe tette a karjait, és lehajtotta a fejét. Pontosan tudta, hogy mit fog mondani. ●

Miközben a konferenciát nézed

Fütlej, hogy mikor hangzanak el ezek a szavak vagy kifejezések az áprilisi általános konferencián, és amikor meghallod valamelyiket, színezd ki azt az üres mezőt.

Csak egy halk ima

Halkan $\text{♩} = 48-58$

Szöveg és zene: Sally DeFord

1. Éj - jel és nap - pal és min - den perc - ben Jó Meny - nye - i A - tyám itt
2. Há - lás a szí - vem, oly ál - dott va - gyok, S ha di - csé - rem Is - tent, Ó
3. Tér - de - men kér - le - lem, sza - vak - kal tán, De né - ma aj - kam - ról is

áll mel - let - tem. Kö - zel van Ó min - dig, ha szó - lí - tom Ót,
rám mo - so - lyog. És ha ba - rát u - tán vá - gyó - dik lel - kem,
hall - ja i - mám, És át - ö - lel en - gem a sze - re - te - te,

To Coda Θ
Nem kell más, csak egy halk i - ma; Ó, csak egy halk i -

1. ma. 2. ma. A - tyám i - má - ban szó - lít - ha -

tom bár - hol, bár - mi - kor. Itt lesz Ó min - dig mel - let - tem -

D.C. al Coda
Ó, csak egy halk i - ma!

Θ CODA
Ó, csak egy halk i - ma.

© Sally DeFord, 2019. All rights reserved.

Erről a dalról készíthető másolat esetenkénti, nem kereskedelmi egyházi és otthoni használatra.
Ezt a megjegyzést minden másolaton fel kell tüntetni!

2019. március

J7

Üdvözlét Olaszországból!

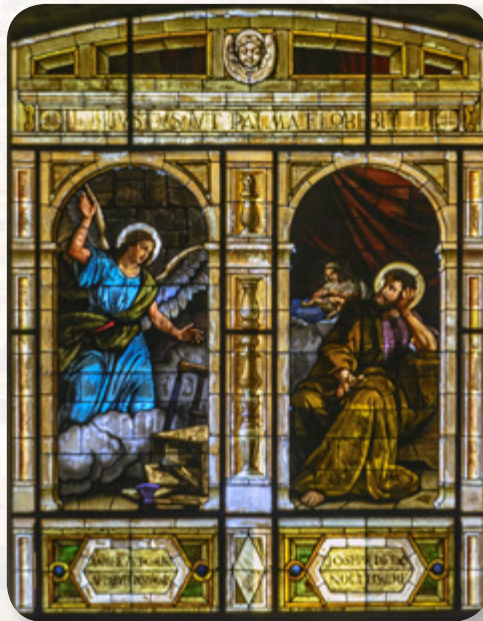

Margo vagyok. Én pedig Paolo vagyok. Éppen beutazzuk a világot, hogy többet tudjunk meg Isten gyermekeiről. Csatlakozzatok hozzánk az olaszországi utunkon!

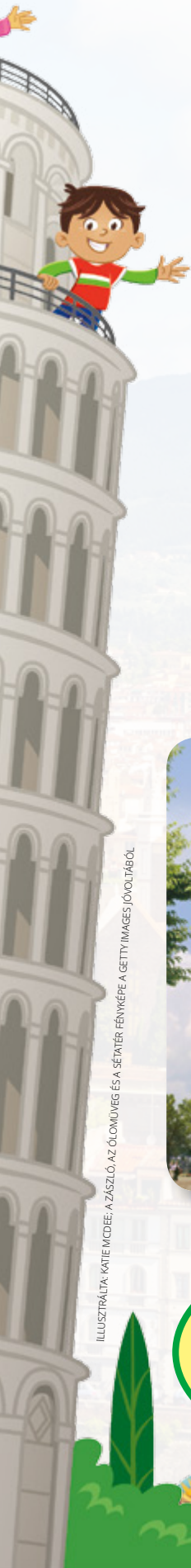
Olaszország Dél-Európában fekszik. A térképen csizmára hasonlít a körvonala. Több mint hatvan millió ember él ott.

Tudjátok, hogy mondjuk olaszul, hogy „Isten gyermeke vagyok”? *Sono un figlio di Dio.* Ez a lány éppen olaszul olvassa a Mormon könyvét.

A legtöbb olasz ember a katolikus egyház tagja. Bár vannak olyan hitelveik, amelyek eltérnek a mieinktől, ők is hisznek Mennyei Atyában, Jézus Krisztusban és a Szentlélekben.

Estefelé, vacsora előtt, sok olasz család szeret elmenni egy kicsit sétálni. Ez a *passeggiata*. Ilyenkor szépen felöltöznek, és együtt sétálgatnak a téren. Esetleg még egy kis gelato is szóba jöhet – ez az olasz fagy. *Nyami!*

Olaszországban sok gyerek napközben hazamegy az iskolából, hogy a családjával egyen a *pausa pranzo* – az ebédszünet – alatt. Ilyenkor például tésztát vagy rizst, illetve húst és zöldségeket esznek.

Ismerd meg néhány barátunkat Olaszországból!

Ebben a hónapban templom nyílik Rómában! Ezt a 2008. októberi általános konferencián jelentették be. Ez lesz az első templom Olaszországban.

Te is Olaszországban élsz? Szeretnénk hallani felőled! A hátsó borítón nézd meg, hogyan írhatsz nekünk.

„Tudom, hogy Jézus él, és hogy Ő mutat iránymutatást a prófétáknak. Nagyon fontos istentiszteletre járni, hogy többet tanulhassunk Jézusról. Elkezdtem mindennap olvasni a Mormon könyvét, mert több mindent szeretnék megtudni az evangéliumról.”

Lorenzo B., 7 éves, Olaszország, Piemont

„Amikor a templomnál vagyok, Jézusra gondolok, és nagyon örülök! Végre nem kell 12 órát utaznunk kocsival, hogy eljussunk a templomba. Most már kevesebb mint 50 perc alatt oda tudunk jutni! Ha már 12 éves leszek, elmehetek, hogy keresztkelésekben vegyek részt a templomban.”

Olivia G., 8 éves, Olaszország, Lazio

Köszönjük, hogy velünk együtt fedeztéték fel Olaszországot! Viszlát legközelebb! *Ciao!*

Írta: Marissa Widdison

Egyházi folyóiratok
Igaz történet alapján

„Oly gyönyörű a templom! Egy nap majd belépek”
(Gyermekek énekeskönyve, 99.).

Gioele és Michele az utca túloldalán zajló építkezést
bámulta. Mindenütt acélgerendákat és betont láttak.

„Még nem néz ki úgy, mint egy templom”

– mondta Gioele.

„Majd fog” – felelte Michele.

A két testvér most látta először, hogy hol fog felépülni
az Olaszországi Róma templom. Eddig a családjukkal
egészen Svájcig kellett utazniuk, hogy ellátogathassanak
a templomba. De ez a templom mindössze félóránnyira
volt az otthonuktól!

Michele és Gioele figyelte, ahogy a nagy sárga teher-
autók hozzák-viszik a földet.

A Róma templom egyre csak NÖVEKEDETT

„Szerintem ott lesz az egyik torony” – mutatott Michele egy pontra, közel az épület elejéhez.

Gioele bólintott. „Nézd! Jön Papà” – mondta. Az édesapjukon a megszokott munkaruhája volt – vasárnapi ruha fehér munkavédelmi sisakkal. Villamosmérnökként dolgozott a templomon. Mindig nagy örömmel hallgatták, hogy aznap éppen mit végzett. Egy nap például közölte velük, hogy megérkezett Krisztus szobra. Egy másik alkalommal a keresztelőmedencéről mesélt.

Aznap este Michele ügyelt rá, hogy imádkozzon és köszönetet mondjon Mennyei Atyának a templomért. Melegséget érzett belül, amikor csak imádkozott róla.

Teltek a hetek. A templom ívelt falai erős kőburkolatot kaptak, és két torony tört az ég felé. A közelben felépült egy kis látogatóközpont. Gioele és Michele időnként kiment oda, és az arcukat az ablaküveghez szorítva nézték, hogy mi változott.

Egy nap aztán kellemes meglepetésben volt részük.

„Szeretnék látni, ahogy Moróni angyal szobrát ráemelik a templom tetejére?” – kérdezte Anya. Az építkezésen dolgozók családtagjait mind meghívták, hogy tanúi legyenek az eseménynek.

Gioele és Michele alig tudták elhinni. Annyira izgatottak voltak!

Másnap reggel fehér inget vettek fel és nyakkendőt kötöttek. A többi családdal együtt körbejárták a templomot. Még le is fényképezkedhettek az aranyozott Moróni angyallal. Hatalmas volt!

Aztán a munkások elkezdték megmozdítani a szobrot. Gioele figyelte, ahogy az óriási daru óvatosan felemeli Moróni angyalt az egyik torony csúcsára. Közben egy drón zümmögött ide-oda és felvételt készített. Nagyon klassz volt!

Gioele azokra az emberekre gondolt, akik a templom kertjébe látogatva megismerkednek majd az egyházzal. Arra gondolt, hogy sok ember fog ott házasságot kötni, és hogy az emberek meg fognak ott keresztelkedni azokért, akik már meghaltak.

„Most már templomnak néz ki” – mondta a testvérének. Michele mosolygott és bólintott.

A fiúk boldogok voltak. Izgatottan várták, hogy hamarosan beléphessenek a templomba! A bizonyosságuk a templommal együtt növekedett. ●

Az Olaszországi Róma templomot a március 10-i héten fogják felszentelni!

Írta: Tiffany M. Leary

Sokféleképpen mondhatjuk a családtagjainknak és barátainknak, hogy „szeretlek”! Játsszátok ezt a játékot csoportban. Gombokkal vagy kavicsokkal jelöljétek, ami már megvolt. Dobjatok egy kockával, lépjétek, majd csináljátok azt, amit az adott mezőn olvastok. ●

CÉL

Mondj egy dolgot, amivel szeretetedet fogsz mutatni valaki iránt ezen a héten.

10 másodperc alatt rajzolj annyi szívet, amennyit csak bírsz.

Mutass szívet a karjaiddal.

Mesélj egy olyan alkalomról, amikor valaki szeretettel volt feléd.

Énekeljétek el a Mindenkit szeress! című himnuszt (Himnuszok, 196. sz.).

Mondj egy dolgot, amivel szeretetedet fogsz mutatni valaki iránt ezen a héten.

Rajzolj valakinek egy képet.

Ölelj meg valakit.

Mutass szívet az ujjaiddal.

Mondd, hogy „szeretlek”!

Adj egy pacsit!

Mondj valaki kedvesét valakinek.

Mond valakinek mit szeretnél benne.

Mesélj egy olyan alkalomról, amikor valaki volt feléd, szeretettel.

Mosolyogj olyan szélesen, ahogy csak tudsz.

Énekeljétek el a Szabadítónk szeretete című himnuszt (Himnuszok, 63. sz.).

Írj egy kedves üzenetet valakinek, akit szeretsz.

Uchtdorf elder Oroszországba látogatott

Az apostolok beutazzák a világot, hogy szolgálattételt nyújtsanak az embereknek, és Jézus Krisztusról tanítsák őket.

Dieter F. Uchtdorf elder és Harriet Uchtdorf nővér Oroszországba látogatott, hogy segítsen az ottani egyháztagnak. Mielőtt apostol lett, repülőgép-kapitányként Uchtdorf elder gyakran repült Oroszországba. ●

Oroszország hatalmas ország, és ott még soha nem állt templom. Nelson elnök tavaly bejelentette, hogy templom fog épülni Oroszországban. Mindenki nagyon izgatott!

Uchtdorf elder először Moszkvába, az ország fővárosába utazott. Az emberek nagy szeretettel találkoztak vele és hallgatták a tanítását. Elmondta, hogy azzal segíthetünk másoknak megismerni Jézust, ha szolgáljuk őket.

Oroszország

Szentpétervár

Moszkva

Ezután egy másik nagy városba, Szentpétervárra utazott. Oroszországban a misszionáriusokat „önkénteseknek” nevezik, ők pedig minden nap azt keresik, hogy kinek tudnának segíteni. Csak akkor szabad bárkit is az evangéliumról tanítaniuk, amikor egy egyházi épületben vannak. Uchtdorf elder együtt vacsorázott néhány önkéntessel, akik a missziójuk vége felé jártak, és hazafelé készültek.

Bár még nem tudjuk, hogy hol és mikor fog felépülni az új templom, Uchtdorf elder mindenkit arra biztatott Oroszországban, hogy arra a napra készülve éljék az életüket, amikor ott lesz a templom.

„A szívünknek készen kell állnia a templomra.”

FELKÉSZÜLNI A TEMPLOMRA

Milyen módokon készülhetsz fel arra, hogy egy nap elmenj a templomba?

Tegyé ki egy képet a templomról a szobádban.

Találj valakit a családfádon, aki még nem lett megkeresztelve.

Beszélgess a templomról valakivel, aki már járt ott.

Ismerd meg Mattie doktor nénit!

Írta: Jordan Monson Wright

Igaz történet alapján

1873-at írtak, és a próféta, Brigham Young elnök, beszédet mondott az általános konferencián. „Elérkezett az idő – jelentette ki –, hogy a nők orvosként lépjenek színre a hegyeknek ezen völgyeiben.”

A tizenhat éves Martha (Mattie) Hughes lenyűgözve hallotta a próféta bejelentését. Tudta, hogy egyes orvosi iskolák végre a nőknek is lehetővé tették, hogy orvossá váljanak. Az ő álma is az volt, hogy orvos legyen.

Persze mielőtt orvosi iskolába mehetett volna, Mattie-nek még sok pénzt kellett félretennie. És főiskolai diplomát kellett szereznie. Ez elég sokáig eltart majd, és kemény munkával fog járni. Tisztában volt vele.

De Mattie-nek eszébe jutott a kishúga, Annie, aki a Utah-ba vezető utazás során, a szekéren halt meg. Nem volt ott orvos, aki segíthetett volna a beteg kislánynak. Aztán meghalt Mattie édesapja is. Mattie sok beteg és sebesült embert ismert itt, Salt Lake Cityben. Ha Mattie-ből orvos válna, segíthetne nekik.

Úgy döntött, hogy lesz hite. A próféta azt mondta, hogy a nők képezzék magukat orvosnak, márpedig ő is közéjük akart tartozni! Isten segíteni fog neki megtalálni a módját, hogy orvosi iskolába mehessen.

Mattie keményen dolgozott, hogy pénzt tudjon félretenni. Szedői munkát kapott egy újságnál. Gondosan helyes sorrendbe kellett rendeznie minden szó minden betűjét, hogy kinyomtathassák az újságot. Munka után Mattie az egyetemre járt órákra, ahol felkészült az orvosi iskolára.

Mindennap 10 kilométert gyalogolt az otthona, a munkahelye és az iskola között! Nehéz férfi csizmát hordott, mert a megszokott cipője nem volt elég tartós a sártaposáshoz. Azt kívánta, hogy bárcsak gyaloglás helyett az öszvér vontatta omnibuszon utazhatna, de minden centet a tanulmányaira tartogatott.

Mattie aggódott amiatt, hogy esetleg nem fog tudni elég pénzt megtakarítani. Tudta, hogy az édesanyja és a nevelőapja megpróbálnak segíteni neki, de más gyerekek is vannak, akikről gondoskodniuk kell. Mit tehetne még?

Mattie úgy döntött, hogy pénzgyűjtésbe fog, és arra kéri a barátait és az egyház-községe tagjait, hogy segítsék ki annyi pénzzel, amennyit nélkülözni tudnak. Ők örömmel segítettek. Mattie előtt még csak ketten követték Young elnök felhívását, és mindenki nagyon szerette volna, ha sikerül orvossá válnia.

A pénzgyűjtés után Mattie már ki tudta fizetni az orvosi tanulmányait! Elutazott egyetemre az ország távoli szegletébe, és keményen tanult.

Két évvel később Mattie emelt fővel lépett a diplomosztó emelvényre, hogy átvegye az oklevelét. Végre orvos volt! Soha nem érzett még ilyen izgatottságot.

Mattie végignézett az ismeretlenek ujjongó tömegén. A családtagjai és a barátai közül senki nem tudott ott lenni, de tudta, hogy büszkék rá. Hamarosan haza fog térni, hogy gondoskodjon róluk, és hogy megtanítsa nekik, amit tanult.

Miután visszatért Utah-ba, Mattie Salt Lake Cityben, a Segítőegylet kórházában dolgozott. Szeretett közel lenni a Sziklás-hegységhez! És szeretett orvosként dolgozni. Segített betegségek kezelésében, sérülések gyógyításában, és még arról is tartott felkészítést, hogyan kell kisbabát szülni.

Kemény munkába került, hogy orvos legyen belőle, de Mennyei Atya szerette őt és segített neki. Mattie attól fogva az egész életét mások segítségével töltötte. ●

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Michiganben él.

Martha „Mattie” Hughes Cannon (1857–1932) úttörő, orvos és politikus volt. Ő volt az első nő az Amerikai Egyesült Államokban, akit megválasztottak valamely állam szenátusába. Keményen dolgozott azért, hogy másoknak jobb legyen az élete.

Írta: Massimo
De Feo elder
a Hetvenektől

Lecke a szüleimtől

a misszionáriusokkal. Később megkeresztelkedtünk és konfirmáltak minket. Én 10 voltam, Alberto 11.

Amikor 18 éves lettem, arra kértem édesapámat, hogy segítsen fedezni a misszióm költségeit. Először azt mondta: „Szó sem lehet róla! Túl sokba kerül.” Aztán néhány nappal később megkérdezte: „Tényleg misszióba akarsz menni?” Így feleltem: „Igen. Teljes szívemből.” Édesapám erre megígérte, hogy segít.

Nem értettem, hogy édesapám miért fizetne ilyen sokat a kedvemért. Aztán megértettem, hogy azért, mert szeret. Ennek nyomán Jézus Krisztus értünk hozott áldozata jutott eszembe. Ő a legnagyobb árat fizette meg, mert szeretett minket.

Amikor visszatértem a missziómból, édesanyám nagyon beteg, rákos volt. Egy nap megkért, hogy tanítsam meg imádkozni. Imádkozni akart értem. Még a fájdalmai közepette is másokra gondolt. Ő is Jézust juttatta eszembe.

Amikor engesztelést hozott értünk, Ő is nagy fájdalmakat élt át. Mégis *értünk* imádkozott.

Bár a szüleim nem csatlakoztak az egyházhoz ebben az életben, jó példák voltak számomra. Hálás vagyok a tőlük tanultakért. Sokat tanulhatunk a szüleinktől, a tanítóinktól és a vezetőinktől, ha nyitottak vagyunk arra, amit tanítanak nekünk. ●

Egy kisvárosban nőttem fel Dél-Olaszországban. A családom nem volt tagja az egyháznak. Kilencéves voltam, amikor egy nap két misszionárius kopogtatott az ajtómon.

A szüleimet nem érdekelte a misszionáriusok mondanivalója, de engem igen. Ahogy a bátyámat, Albertót is. A szüleink megengedték, hogy továbbra is találkozzunk

Mutass és mesélj!

Azzal ünnepeltük az Elemi születésnapját, hogy a családok és a misszionáriusok segítségével egy Ki mit tud?-ot rendeztünk. Mindegyik család előadott egy-egy történetet a Mormon könyvből.

Elemis tevékenység, Cali Kolumbia Colima Cövek

A keresztelőm nagyon különleges volt számomra. Azért imádkoztam anyukámmal, hogy apukám megengedje, hogy megkeresztelkedjek. Mennyei Atya megválaszolta az imáimat, és apukám megadta az engedélyt. Megkeresztelkedtem, és nagyon boldog vagyok, hogy az egyetlen igaz egyházhoz tartozhatok a földön, Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházához. A bizonyosságom naponta növekszik, ahogy egyre többet tanulok Mennyei Atyámról.

Amy V., 9 éves, Ecuador, El Oro

Az öcsém és a húgom veszekedtek. Emlékeztettem őket, hogy Jézus arra tanít minket, hogy ne veszekedjünk. Jó érzés volt, hogy jó példa lehettem.

Tequan K., 10 éves, Zambia, Lusaka

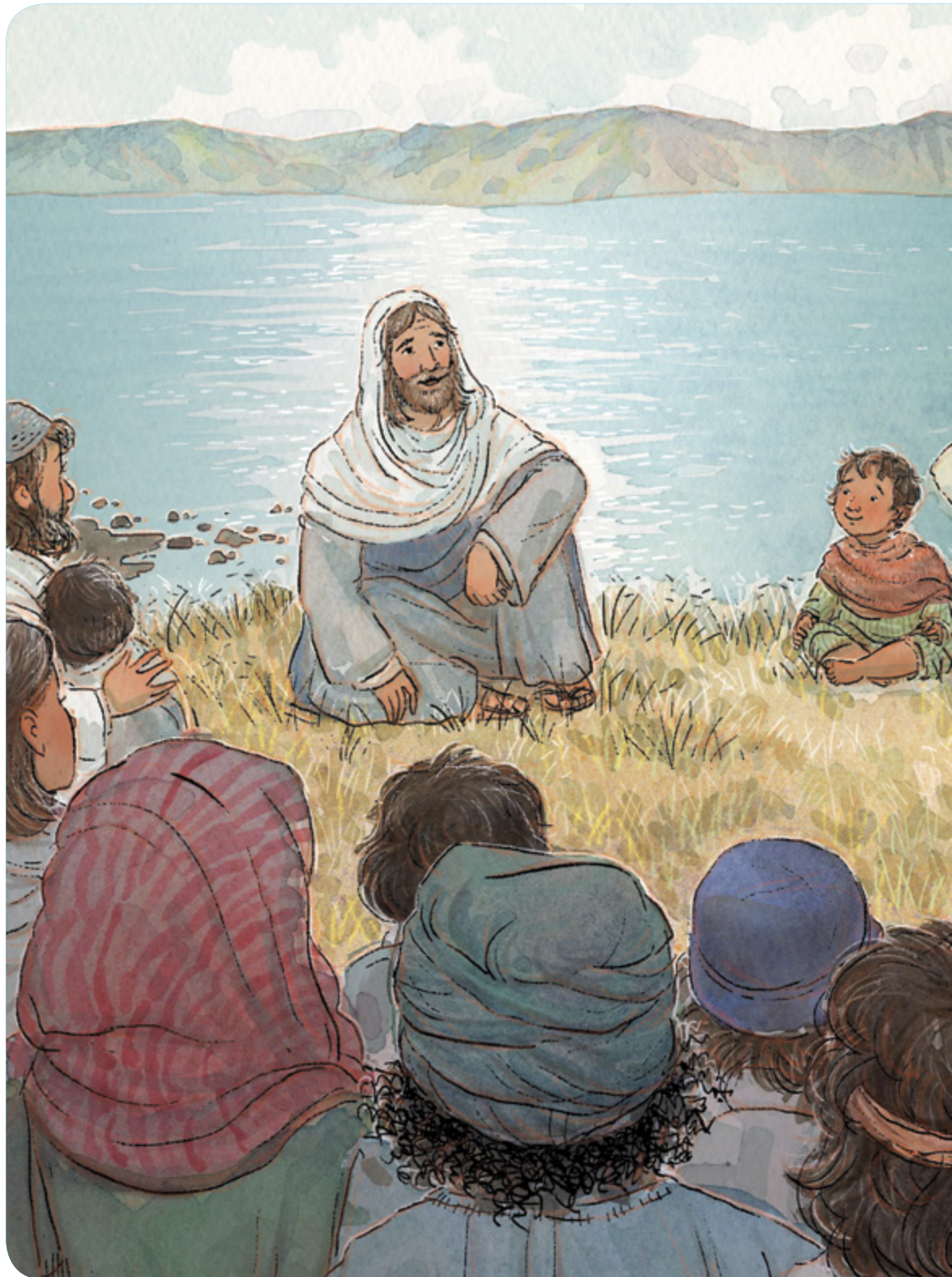

Tanultunk Isten fegyverzetéről, a Hittételekről, az egyház vezetőiről, a Mormon könyve könyveiről és Lehi álmáról.

Elemis tevékenység, Spanyolország Santiago Kerület

Jézus az imáról tanított

Jézus egy dombon tanított a tenger közelében. Arról tanított, hogy kedvesnek kell lenni. Arról tanított, hogy jó példát kell mutatni. Az imáról is tanított.

Jézus azt tanította,
hogy imában
kell szólnunk
Mennyei
Atyánkhoz.

Megköszönhetjük
Istennek, amink
van. Kérhetjük
tőle, amire
szükségünk van.

Imádkozhatunk
azért, hogy
megbocsássunk
másoknak.
Kérhetjük Istent,
hogy bocsásson
meg nekünk.
Imádkozhatunk
azért, hogy
jó döntéseket
hozzunk.

Én is lehetek olyan, mint Jézus.
Mindennap imádkozhatok Mennyei Atyámhoz. ●

Jézusnak ezeket a tanításait elolvashatod a Máté 6:5–13-ban.

Imádkozhatok

Kedves Szülők!

Az olvasás értékes készség, amely sok ajtót megnyit. Íme néhány ötlet, hogyan használhatjátok a *Jóbarátot* arra, hogy segítsetek valakinek megtanulni olvasni.

- Használjátok az illusztrációkat. Kérjétek meg a gyermeketeket, hogy mesélje el, mit lát a képen, majd találja meg a történetnek azt a részét, miközben olvassa vagy hallgatja azt.
- Olvassatok fel egy-egy történetet, miközben a gyermek az ujjával követi, hogy hol tartotok.
- Amikor ismeretlen szóra bukkan, magyarázzátok el a jelentését, ő pedig írja le, hogy később át tudjátok ismételni.
- Tegyetek fel olyan kérdéseket a történettel kapcsolatban, amely segíti őt a megértésben. „Mit érez most Luca?” „Mit tanított Jézus az imáról?” „Szerinted most mi fog történni?”
- Miután befejeztétek az olvasást, beszéljétek meg a történetet. Kérjétek meg a gyermeketeket, mondja el, hogy miről volt szó. Mit tanult belőle? Mi tetszett neki leginkább?

Szeretnénk, ha megírnátok a gondolataitokat arról, hogy hogyan használtátok ezeket a történeteket mások tanítására!

New Friend section

50 E. North Temple St., room 2393

Salt Lake City, UT 84150 USA

liahona@ldschurch.org

Szeretettel:

A *Jóbarát*

**Találd meg a belül elrejtett
Liahónát!**

A JÓBARÁT BORÍTÓJÁT

illusztrálta: Natalie Hoopes

TARTALOMJEGYZÉK

- J2** Az Első Elnökség részéről: Olyannak lenni, mint Jézus
- J3** A hegyi beszéd
- J4** Az ima ereje
- J6** Mókatár: Miközben a konferenciát nézed
- J7** Zene: Csak egy halk ima
- J8** Üdvözet Olaszországból!
- J10** A Róma templom egyre csak növekedett
- J12** Sokféleképpen mondhatjuk: „Szeretlek”
- J14** Apostolok világszerte: Uchtdorf elder Oroszországba látogatott
- J16** Bátor példák: Ismerd meg Mattie doktor nénit!
- J18** Lecke a szüleimtől
- J19** Mutass és mesélj!
- J20** Kövesd Jézust!: Jézus az imáról tanított
- J23** Kifestő: Imádkozhatok

